

Lagrådsremiss

Vissa frågor på elskatteområdet

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 9 juni 2016

Magdalena Andersson

Agneta Bergqvist
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Vissa fall av delvis befrielse från energiskatten på elektrisk kraft utgör statligt stöd enligt EU-rätten. Dessa stöd omfattas av någon av gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet. Kommissionen driver ett långsiktigt förändringsarbete som ska leda till ökad insyn, effektiv utvärdering och kontroll av statliga stöd. Ett led i detta arbete är regler om ökad offentlighet och information. I lagrådsremissen föreslås nödvändiga lagändringar för beskattningen av elektrisk kraft för att genomföra EU-rättens regler om offentliggörande och information om de företag som ges statligt stöd på en webbplats samt begränsningar att inte ge stöd till företag som är i svårigheter eller föremål för återkrav av olagligt statligt stöd. Vidare föreslås sänkt energiskatt för vissa större datacenter.

Förslagen föranleder ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi vilka föreslås träda i kraft den 1 januari 2017 samt följdändringar i skatteförfarandelagen (2011:1244). Vissa övergångslösningar föreslås även för att förenkla vid förändringen.

I lagrådsremissen föreslås vidare att skattskyldighet för dem som levererar elektrisk kraft ersätts med en skattskyldighet för nätinnehavare. Detta innebär att bl.a. de bostadsrättsföreningar och företag som i dag blir skattskyldiga när de yrkesmässigt levererar överskottsproduktion eller inköpt elektrisk kraft, endast blir skattskyldiga om de producerar skattepliktig elektrisk kraft. Ett annat exempel på gynnade företag är de som levererar elektrisk kraft för laddning av elbilar. Detta förslag föreslås träda i kraft den 1 januari 2018. Förslagen i denna del föranleder ändringar i lagen om skatt på energi och skatteförfarandelagen med ikraftträdande den 1 januari 2018.

Innehållsförteckning

1	Beslut	5
2	Lagförslag	6
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	6
2.2	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	18
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	20
2.4	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	27
3	Ärendet och dess beredning	29
4	Bakgrund	29
4.1	EU:s energiskattedirektiv och lagen om skatt på energi	29
5	Ökad förenlighet med EU-rätten	30
5.1	EU:s statsstödsregler	30
5.1.1	Allmänt om EU:s regler om statligt stöd och deras tillämpning	30
5.1.2	Utvärdering, övervakning och rapportering	32
5.1.3	Offentliggörande och information	32
5.1.4	Närmare om offentliggörande av uppgifter om svenska skattestöd på webbplatsen	33
5.1.5	Utlämnande av uppgifter för offentliggörande	34
5.2	Förslag i SOU 2015:87 samt promemoria	37
5.2.1	Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87)	37
5.2.2	Promemoria Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet	38
5.3	Nedsatt energiskatt på el endast genom avdrag eller återbetalning	38
5.4	Frivillig skattskyldighet i vissa fall, m.m.	42
5.5	Svenska stödordningar på elskatteområdet	48
5.6	Stödmottagare	51
5.7	Företag utan rätt till statligt stöd	53
5.8	Skyldighet att lämna uppgifter	60
6	Lägre energiskatt på el för större datacenter	65
7	Nedsatt energiskatt för hushåll och tjänstesektor i vissa delar av norra Sverige	73
8	Följdändring i skatteförfarandelagen	83

9	Skattskyldighet för nätinnehavare m.m.....	83
9.1	Inledning.....	83
9.2	Skattskyldighet för nätinnehavare	84
9.3	Affärsverket svenska kraftnät undantas från skattskyldighet.....	90
9.4	Införsel av elektrisk kraft i vissa fall	90
9.5	Utformningen av reglerna för skattskyldighetens inträde.....	91
9.6	Följdändring med anledning av att lagen om program för energieffektivisering upphört att gälla.....	93
10	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	94
11	Konsekvensanalys.....	96
11.1	Inledning.....	96
11.2	Effekter för företag.....	96
11.2.1	Nedsatt energiskatt på el genom avdrag eller återbetalning	97
11.2.2	Lägre energiskatt på el för större datacenter.....	100
11.2.3	Nedsättning för tjänsteföretag i vissa kommuner i norra Sverige	103
11.2.4	Skattskyldigheten tas över av elnätsföretagen.....	107
11.2.5	Särskilt om effekterna för små företag	108
11.3	Effekter för hushåll och offentlig sektor.....	109
11.4	Effekter för myndigheter och domstolar.....	110
11.4.1	Skatteverket.....	110
11.4.2	De allmänna domstolarna	111
11.4.3	Andra myndigheter.....	111
11.5	Offentligfinansiella effekter	112
11.6	Effekter för miljön.....	113
11.6.1	Syftet med energiskatten på el.....	113
11.6.2	Målsättningarna för effektivare energianvändning	115
11.6.3	Andra miljörelaterade målsättningar	116
11.7	Övriga effekter	118
12	Författningskommentar.....	119
12.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	119
12.2	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	128
12.3	Förslaget till lag om ändring i lagen om (1994:1776) om skatt på energi.....	128
12.4	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	131
Bilaga 1	Lagförslagen i SOU 2015:87.....	133
Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....	142
Bilaga 3	Lagförslagen i SOU 2013:46 i berörda delar.....	151

Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna	157
----------	--	-----

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
2. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
3. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

2 Lagförslag

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 1 kap. 11 a och 11 b §§ och 11 kap. 3, 5, 7, 8, 9 och 12 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 1 kap. 14 och 15 §§ och 11 kap. 6, 12 a, 12 b och 14 §§.

Lydelse enligt SFS 2016:505

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 a §

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § 1,
8. 6 a kap. 2 a § 2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,
11. 7 kap. 4 §.

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen *samt energiskatt på elektrisk kraft* förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § 1,
8. 6 a kap. 2 a § 2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,
11. 7 kap. 4 §,
12. 11 kap. 9 § första stycket 8 och 14 § första stycket 1,
13. 11 kap. 9 § första stycket 9 och 14 § första stycket 2,
14. 11 kap. 9 § första stycket 10,
15. 11 kap. 12 §,
16. 11 kap. 12 a §,
17. 11 kap. 12 b §.

11 b §

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9, *eller*

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört motorbränslet in till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland i fall som avses i 11 a § 10 eller 11.

Nuvarande lydelse

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9,

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland i fall som avses i 11 a § 10 eller 11, *eller*

3. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 12–17.

Föreslagen lydelse

14 §

Med datorhall avses en anläggning

1. där en näringsidkare, som huvudsakligen bedriver informationstjänstverksamhet, informationsbehandling eller uthyrning av serverutrymme och tillhörande tjänster utövar sådan verksamhet, och

2. vars sammanlagda installerade effekt uppgår till minst 0,5 megawatt.

Effekten för kyl- och fläktanläggningar får inte räknas med i den installerade effekten enligt första stycket.

15 §

Med landström avses elektrisk kraft som förbrukas i skepp som används för sjöfart och som har en bruttodräktighet om minst 400, när skeppet ligger i hamn och spänningen på den elektriska kraft som överförs till skeppet är minst 380 volt. Som landström anses inte elektrisk kraft som förbrukas när skeppet används för privat ändamål eller när skeppet är upplagt eller på ett varaktigt sätt är taget ur trafik.

11 kap.

3 §¹

Energiskatten utgör

1. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,

2. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i skepp som används för sjöfart och som har en bruttodräktighet om minst 400, när skeppet ligger i hamn och spänningen på den elektriska kraft som överförs till skeppet är minst 380 volt,

3. 18,5 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under 1 och 2 och som förbrukas i kommuner som anges i 4 §, och

4. 28,0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall.

För kalenderåret 2011 och efterföljande kalenderår ska energiskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i första stycket angivna *skattebeloppen* multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2009. *Beloppen* avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång *de* omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Första stycket 2 gäller inte när skeppet används för privat ändamål eller när skeppet är upplagt eller på ett varaktigt sätt är taget ur trafik.

Energiskatt ska betalas med 29,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

För kalenderåret 2018 och efterföljande kalenderår ska energiskatt betalas med *ett* belopp som efter en årlig omräkning motsvarar det i första stycket angivna *skattebeloppet* multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2016. *Beloppet* avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång *det* omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

¹ Senaste lydelse 2010:1088.

5 §²

Skyldig att betala energiskatt (skattskyldig) är den som i Sverige

1. framställer skattepliktig elektrisk kraft (producent),
2. yrkesmässigt levererar av honom framställd skattepliktig elektrisk kraft eller av annan framställd elektrisk kraft (leverantör),
3. för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5 säljer eller förbrukar elektrisk kraft, som förvärvats utan skatt mot försäkran enligt 11 §,
4. för annat ändamål än det som var föremål för skattefriheten, säljer eller förbrukar elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt har gjorts enligt 9 § 7.

5. godkänts som frivilligt skattskyldig enligt 6 §.

Den som godkänts att delta i ett program för energieffektivisering enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering och som förbrukat elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt har gjorts enligt 9 § 6–7 eller skatten återbetalats enligt 13 § är skyldig att betala energiskatt om tillsynsmyndigheten beslutar att,

1. åtagandena enligt 14 eller 15 § lagen om program för energieffektivisering inte är uppfyllda, eller
2. återkalla godkännanden enligt 12, 17 eller 18 § lagen om program för energieffektivisering.

Den för vars räkning elektrisk kraft förs in till Sverige och den som utan att betala ersättning tar emot skattepliktig elektrisk kraft anses ha framställt den elektriska kraften.

Med tillsynsmyndighet i andra stycket, 7 b § första stycket och 11 c § första stycket menas den myndighet som avses i 19 § lagen om program för energieffektivisering.

Skattskyldig enligt första stycket 1 är inte den som framställer elektrisk kraft enbart i enlighet med 2 § första stycket 1 a och b. Lag (2015:749).

6 §

Som frivilligt skattskyldig får godkännas den som beräknas förbruka elektrisk kraft i mycket stor omfattning, om den övervägande delen av förbrukningen sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i en datorhall.

För ett sådant godkännande krävs att den sökande är lämplig som frivilligt skattskyldig med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Godkännande som frivilligt skattskyldig ska återkallas om förutsättningarna för godkännande

² Senaste lydelse 2015:749.

inte längre finns eller om den frivilligt skattskyldige begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

7 §³

Skyldighet att betala energiskatt inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 <i>eller</i> 2, när elektrisk kraft	1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 <i>eller</i> 5, när elektrisk kraft
a) levereras till en förbrukare som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 <i>eller</i> 2, eller	a) levereras till en förbrukare som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 <i>eller</i> 5 eller
b) tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, och	
2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, när elektrisk kraft levereras till en köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning.	

8 §

Energiskatt som <i>skall</i> betalas av den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 <i>eller</i> 2 <i>skall</i> bestämmas <i>på grundval</i> av mätning av den elektriska kraftens energi-innehåll.	Energiskatt som <i>ska</i> betalas av den som är skattskyldig enligt 5 § <i>ska</i> bestämmas <i>utifrån</i> mätning av den elektriska kraftens energi-innehåll.
---	--

När det finns särskilda skäl får beskattningsmyndigheten i visst fall medge att energiskatten får bestämmas på annan grund än mätning av den elektriska kraften.

Om den elektriska kraften inte kan bestämmas på en grund som anges i första eller andra stycket <i>skall</i> den i stället beräknas efter vad som är skäligt.	Om den elektriska kraften inte kan bestämmas på en grund som anges i första eller andra stycket <i>ska</i> den i stället beräknas efter vad som är skäligt.
---	---

9 §⁴

Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som

1. förbrukats eller sålts för förbrukning i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,
2. i huvudsak förbrukats eller sålts för förbrukning för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,
3. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan framställning av produkter som avses 6 a kap. 1 § 6,
4. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan överföring av

³ Senaste lydelse 2002:422.

⁴ Senaste lydelse 2004:1197.

elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats eller sålts för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den *mån avdrag* inte har gjorts enligt 2,

6. förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den *mån avdrag* inte har gjorts enligt 2, 3 eller 5,

7. tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande enligt 11 a §.

5. förbrukats eller sålts för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den *utsträckning avdragsrätt* inte följer av 2,

6. förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den *utsträckning avdragsrätt* inte följer av 2, 3 eller 5,

7. tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande enligt 11 a §,

8. förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet hos den skattskyldige, om denne inte är ett företag utan rätt till statligt stöd⁵, i den *utsträckning avdragsrätt* inte följer av föregående punkter,

9. förbrukats i en datorhall hos den skattskyldige, om denne inte är ett företag utan rätt till statligt stöd⁶,

10. förbrukats i kommuner som avses i 4 § av någon annan än ett företag utan rätt till statligt stöd⁷ för annat ändamål än

- a) i industriell verksamhet,
- b) i en datorhall,
- c) i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet,
- d) i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, eller
- e) som landström.

⁵ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt SFS 2016:505.

⁶ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt SFS 2016:505.

⁷ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt SFS 2016:505.

Avdrag enligt första stycket 8 och 9 medges med skillnaden mellan den vid skattskyldighetens inträde gällande skattesatsen enligt 3 § och 0,5 öre per kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 10 medges med 9,6 öre per kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 8–10 får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare⁸ samt uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare och fördelning av avdraget på stödmottagare gäller endast för avdrag som medför att stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret. Avdrag enligt första stycket 10 får endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående punkter.

12 §⁹

Om elektrisk kraft har förbrukats i annan yrkesmässig jordbruksverksamhet än i yrkesmässig växthusodling eller i yrkesmässig skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

Efter ansökan från förbrukaren beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet.

Återbetalning får endast göras om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd¹⁰ och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare¹¹.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro.

Rätt till återbetalning föreligger

⁸ Enligt lydelsen av 1 kap. 13 § enligt SFS 2016:505.

⁹ Senaste lydelse 2007:1387.

¹⁰ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt SFS 2016:505.

¹¹ Enligt lydelsen av 1 kap. 13 § enligt SFS 2016:505.

endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. *Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp beräknat efter skattesatsen 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.*

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

Ansökan om återbetalning ska omfatta ett kalenderår *och lämnas elektroniskt*. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet *och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.*

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

12 a §

Efter ansökan från förbrukaren beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat i yrkesmässig vattenbruksverksamhet.

Återbetalning får endast göras

om sökanden

1. inte är ett företag utan rätt till statligt stöd¹²,

2. omfattas av kategorin små och medelstora företag enligt bilaga 1 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och

3. lämnar uppgifter om stödmottagare¹³.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger 15 000 euro.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning ska omfatta ett kalenderår och lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och

¹² Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt SFS 2016:505.

¹³ Enligt lydelsen av 1 kap. 13 § enligt SFS 2016:505.

vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

12 b §

Efter ansökan från förbrukaren beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat som landström.

Återbetalning får dock endast göras om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd¹⁴ och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare¹⁵ samt uppgift om nedsättningens fördelning på respektive ändamål.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning under en stödordning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro.

Rätt till återbetalning föreligger för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av

¹⁴ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt SFS 2016:505.

¹⁵ Enligt lydelsen av 1 kap. 13 § enligt SFS 2016:505.

energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

14 §

Efter ansökan från en förbrukare som inte är skattskyldig beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat

1. i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, eller

2. i en datorhall.

Återbetalning får dock endast göras om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd¹⁶ och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare¹⁷ samt uppgift om nedsättningens fördelning på respektive ändamål.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning under en stödordning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro.

Rätt till återbetalning föreligger för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras för den del som överstiger 12 000 kronor per kalenderår.

¹⁶ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt SFS 2016:505.

¹⁷ Enligt lydelsen av 1 kap. 13 § enligt SFS 2016:505.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår och lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2016 i fråga om 11 kap. 6 § och i övrigt den 1 januari 2017.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 1 § och 53 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap. **1 §¹**

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
10. den som är skattskyldig enligt
  - a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
  - b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
  - c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
  - d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
  - e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
  - f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
  - g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första
- g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första

¹ Senaste lydelse 2015:893.

stycket 1 *eller* 2 lagen (1994:1776) stycket 1, 2 *eller* 5 lagen om skatt på energi, (1994:1776) om skatt på energi,

h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

j) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, eller

k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§, och

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

53 kap.

5 §²

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

2. beslut om återbetalning, 2. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12 *eller* 13 § 11 § eller 11 kap. 12, 12 a, 12 b, 13 *eller* 14 § lagen (1994:1776) om skatt på energi. 13 *eller* 14 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

² Senaste lydelse 2011:1244.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi¹

dels att 11 kap. 7 a, 7 b, 11 a, 11 b, 11 c och 13 §§ ska upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 11 a § och 11 kap. 2, 5, 7, 9 och 11 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 1 kap. 17 §, av följande lydelse.

Lydelse enligt lagförslag 2.1

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 a §

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen samt energiskatt på elektrisk kraft förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,	1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,	2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,	3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,	4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,	5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,	6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § 1,	7. 6 a kap. 2 a § 1,
8. 6 a kap. 2 a § 2,	8. 6 a kap. 2 a § 2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,	9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,	10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,
11. 7 kap. 4 §,	11. 7 kap. 4 §,
12. 11 kap. 9 § första stycket 8 och 14 § första stycket 1,	12. 11 kap. 9 § första stycket 6 och 14 § första stycket 1,
13. 11 kap. 9 § första stycket 9 och 14 § första stycket 2,	13. 11 kap. 9 § första stycket 7 och 14 § första stycket 2,
14. 11 kap. 9 § första stycket 10,	14. 11 kap. 9 § första stycket 8,
15. 11 kap. 12 §,	15. 11 kap. 12 §,
16. 11 kap. 12 a §,	16. 11 kap. 12 a §,
17. 11 kap. 12 b §.	17. 11 kap. 12 b §.

¹ Senaste lydelse av
7 a § 2004:1197
7 b § 2004:1197
11 a § 2004:1197
11 b § 2004:1197
11 c § 2011:1370
13 § 2006:1508.

17 §

Med nättinnehavare avses den som överför elektrisk kraft med stöd av en koncession enligt 2 kap. ellagen (1997:857).

11 kap.

2 §

Elektrisk kraft är inte skattepliktig om den

1. framställts

a) i en anläggning med en sammanlagd installerad generatoreffekt av mindre än 50 kilowatt,

b) av någon som förfogar över en sammanlagd installerad generatoreffekt av mindre än 50 kilowatt, och

c) den elektriska kraften inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen (1997:857),

2. till lägre effekt än 50 kilowatt utan ersättning levererats av en producent eller en leverantör till en förbrukare som inte står i intressegemenskap med producenten eller leverantören,

2. till lägre effekt än 50 kilowatt utan ersättning överförs av en producent eller en nättinnehavare till en förbrukare som inte står i intressegemenskap med producenten eller nättinnehavaren,

3. framställts och förbrukats på fartyg eller annat transportmedel,

4. förbrukats för framställning av elektrisk kraft,

5. framställts i ett reservkraftsaggregat och inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen, eller

6. framställts

a) i en anläggning med en sammanlagd installerad effekt av mindre än 100 kilowatt,

b) från bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1–6,

c) av någon som förfogar över en sammanlagd installerad generatoreffekt av mindre än 100 kilowatt, och

d) den elektriska kraften inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen.

Vad som anges i första stycket 1 a respektive b om installerad generatoreffekt ska för elektrisk kraft som framställs från

1. vind eller vågor, motsvaras av 125 kilowatt installerad generator-effekt,

2. sol, motsvaras av 255 kilowatt installerad topp effekt, och

3. annan energikälla utan generator, motsvaras av 50 kilowatt installerad effekt

När elektrisk kraft framställs från olika energikällor ska, vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1 a, b respektive 6 c, de installerade effekterna läggas samman. Vid sammanläggningen ska de effekter som avses i andra stycket först räknas om till motsvarande 50

kilowatt installerad generatoreffekt vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1 a respektive b. Vid bedömningen av förutsättningarna i 6 c ska omräkning först ske till motsvarande 100 kilowatt installerad generatoreffekt.

Lydelse enligt lagförslag 2.1

Föreslagen lydelse

5 §

Skyldig att betala energiskatt (skattskyldig) är den som i Sverige

1. framställer skattepliktig elektrisk kraft (producent),
2. yrkesmässigt levererar av honom framställd skattepliktig elektrisk kraft eller av annan framställd elektrisk kraft (leverantör),
3. för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5 säljer eller förbrukar elektrisk kraft, som förvärvats utan skatt mot försäkran enligt 11 §,
4. för annat ändamål än det som var föremål för skattefriheten, säljer eller förbrukar elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt har gjorts enligt 9 § 7,
5. godkänts som frivilligt skattskyldig enligt 6 §.

2. är nättinnehavare,
3. för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5 använder elektrisk kraft, som överförts utan skatt mot försäkran enligt 11 §,
4. godkänts som frivilligt skattskyldig enligt 6 §,
5. innehar ett elnät för vilket koncession inte meddelats och som via detta elnät för in elektrisk kraft till Sverige.

Den som godkänts att delta i ett program för energieffektivisering enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering och som förbrukat elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt har gjorts enligt 9 § 6–7 eller skatten återbetalats enligt 13 § är skyldig att betala energiskatt om tillsynsmyndigheten beslutar att,

1. åtagandena enligt 14 eller 15 § lagen om program för energieffektivisering inte är uppfyllda, eller
2. återkalla godkännanden enligt 12, 17 eller 18 § lagen om program för energieffektivisering.

Den för vars räkning elektrisk kraft förs in till Sverige och den som utan att betala ersättning tar

emot skattepliktig elektrisk kraft anses ha framställt den elektriska kraften.

Med tillsynsmyndighet i andra stycket, 7 b § första stycket och 11 c § första stycket menas den myndighet som avses i 19 § lagen om program för energi-effektivisering.

Skattskyldig enligt första stycket 1 är inte den som framställer elektrisk kraft enbart i enlighet med 2 § första stycket 1 a och b.

Skattskyldig enligt första stycket 1 är inte den som framställer elektrisk kraft enbart i enlighet med 2 § första stycket 1 a och b. Skattskyldig enligt första stycket 2 är inte den som är systemansvarig myndighet enligt 8 kap. 1 § ellagen (1997:857).

7 §

Skyldighet att betala energiskatt inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 5, när elektrisk kraft

a) levereras till en förbrukare som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 5, eller

b) tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, och

2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, när elektrisk kraft levereras till en köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning.

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 4, när skattepliktig elektrisk kraft

a) överförs till någon som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 4, eller

b) förbrukas av den skattskyldige,

2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, när elektrisk kraft används för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5, och

3. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 5, när elektrisk kraft förs in till Sverige.

Skattskyldighet enligt första stycket 1 a inträder inte vid överföring av elektrisk kraft till det elnät som ägs av den myndighet som är systemansvarig enligt 8 kap. 1 § ellagen (1997:857).

Skattskyldighet enligt första stycket 1 b inträder inte om skattskyldighet redan har inträtt.

9 §

Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som

1. förbrukats eller sålts för förbrukning i tåg eller annat

1. förbrukats eller överförts för förbrukning i tåg eller annat

spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats eller sålts för *förbrukning* för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan framställning av produkter som avses 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats eller sålts för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av 2,

6. *förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av 2, 3 eller 5,*

7. *tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande enligt 11 a §.*

8. förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet hos den skattskyldige, om denne inte är ett företag utan rätt till statligt stöd, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av

spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats eller *överförs* för att i huvudsak *förbrukas* för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats eller *överförs* för förbrukning vid sådan framställning av produkter som avses 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats eller *överförs* för förbrukning vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats eller *överförs* för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av 2,

6. förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet hos den skattskyldige, om denne inte är ett företag utan rätt till statligt stöd², i den utsträckning avdragsrätt inte följer av

² Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt SFS 2016:505.

föregående punkter,

9. förbrukats i en datorhall hos den skattskyldige, om denne inte är ett företag utan rätt till statligt stöd,

10. förbrukats i kommuner som avses i 4 § av någon annan än ett företag utan rätt till statligt stöd³ för annat ändamål än

- a) i industriell verksamhet,
- b) i en datorhall,
- c) i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet,
- d) i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, eller
- e) som landström.

Avdrag enligt första stycket 8 och 9 medges med skillnaden mellan den för förbrukningsåret gällande skattesatsen enligt 3 § och 0,5 öre per kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 10 medges med 9,6 öre per kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 8–10 får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare samt uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare och fördelning av avdraget på stödmottagare gäller endast för avdrag som medför att stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret. Avdrag enligt första stycket 10 får endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående punkter.

föregående punkter,

7. förbrukats i en datorhall hos den skattskyldige, om denne inte är ett företag utan rätt till statligt stöd,

8. förbrukats i kommuner som avses i 4 § av någon annan än ett företag utan rätt till statligt stöd⁴ för annat ändamål än

- a) i industriell verksamhet,
- b) i en datorhall,
- c) i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet,
- d) i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, eller
- e) som landström.

Avdrag enligt första stycket 6 och 7 medges med skillnaden mellan den för förbrukningsåret gällande skattesatsen enligt 3 § och 0,5 öre per kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 8 medges med 9,6 öre per kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 6–8 får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare⁵ samt uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare och fördelning av avdraget på stödmottagare gäller endast för avdrag som medför att stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret. Avdrag enligt första stycket 10 får endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående punkter.

³ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt SFS 2016:505.

⁴ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt SFS 2016:505.

⁵ Enligt lydelsen enligt SFS 2016:505.

11 §¹

Annan än den som är skattskyldig *får köpa* elektrisk kraft utan energiskatt mot att han lämnar en försäkran till *leverantören* att den elektriska kraften *skall* användas för ett sådant ändamål som avses i 9 § 1–5.

Annan än den som är skattskyldig *enligt 5 § första stycket 1, 2, 4 eller 5 kan få* elektrisk kraft *överförd* utan energiskatt mot att han lämnar en försäkran till *den skattskyldige* att den elektriska kraften *ska* användas för ett sådant ändamål som avses i 9 § 1–5.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
  2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.4 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

*dels att 65 kap. 12 § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 65 kap. 12 § ska utgå,
dels att 7 kap. 1 § och 53 kap. 5 § ska ha följande lydelse.*

Lydelse enligt förslag 2.2

Föreslagen lydelse

7 kap.

1 §

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
10. den som är skattskyldig enligt
  - a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
  - b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
  - c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
  - d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
  - e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
  - f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
  - g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första
- g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första

stycket 1, 2 eller 5 lagen stycket 1, 2 eller 4 lagen (1994:1776) om skatt på energi, (1994:1776) om skatt på energi,

h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

j) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, eller

k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§, och

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

53 kap.

5 §¹

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

2. beslut om återbetalning, 2. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12, 12 a, 12 b, 11 § eller 11 kap. 12, 12 a, 12 b 13 eller 14 § lagen (1994:1776) eller 14 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Den som är skattskyldig som leverantör enligt 11 kap. 5 § första stycket 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi, i den äldre lydelsen, ska fortfarande vara registrerad fram till dess att denne redovisat skatt på den elektriska kraft som levererats till en förbrukare som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 5 eller tagits i anspråk för annat ändamål än försäljning senast den 31 december 2017.

¹ Lydelse enligt lagförslag 2.2.

3 Ärendet och dess beredning

Inför arbetet med budgetpropositionen för 2017 är det angeläget att de skattefrågor som aktualiseras i regeringens arbete på olika områden kan beredas genom remittering av olika förslag och genom granskning av Lagrådet. Finansdepartementet har därför remitterat betänkandet Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) samt departementets promemoria Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet. Lagförslagen finns i *bilaga 1* respektive *bilaga 2*. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr Fi2015/04727/S2 respektive Fi2015/04727/S2). I den fortsatta beredningen av skattefrågor inför arbetet med budgetpropositionen för 2017 kommer ställning tas till den av utredningen föreslagna nivån på beloppsgränsen för återbetalning av skatt till industrin.

Finansdepartementet har tidigare även remitterat betänkandet Beskattning av mikroproducerad el, m.m. (SOU 2013:46). Utredningens lagförslag i berörda delar finns i *bilaga 3*. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr Fi2013/02381/S2).

4 Bakgrund

4.1 EU:s energiskattedirektiv och lagen om skatt på energi

Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, förkortat energiskattedirektivet, är ett unionsgemensamt ramverk för hur medlemsstaterna ska utforma sin nationella beskattning av bränslen och elektrisk kraft.

Grundregeln i energiskattedirektivet är att all förbrukning av elektrisk kraft ska beskattas. Utgångspunkten är att medlemsstaternas nationella beskattning av elektrisk kraft ska uppfylla vissa i direktivet föreskrivna minimiskattenivåer. Samtidigt innehåller direktivet krav på obligatorisk skattebefrielse i vissa situationer samt möjligheter för medlemsstaterna att ge skattenedsättning eller fullständig skattebefrielse i andra situationer. Energiskattedirektivet ger medlemsstaterna möjlighet till differentiering mellan yrkesmässig och icke yrkesmässig användning samt möjlighet att begränsa omfattningen av den lägre skattenivån vid yrkesmässig användning. Energiskattedirektivet innehåller emellertid inte regler som uttryckligen ger medlemsstaterna möjlighet till regional differentiering av energiskatten eller för elektrisk kraft som förbrukas i fartyg som angjort hamn. Genom artikel 19 i energiskattedirektivet kan dock rådet efter enhälligt beslut bevilja medlemsstater tillstånd att av särskilda politiska hänsyn införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar. Ett sådant tillstånd kan ges för högst sex år, med möjlighet till förnyat tillstånd.

Sverige har återkommande ansökt och fått undantag enligt artikel 19 som tillåter Sverige att ha en lägre energiskattesats för hushållens och serviceföretagens elförbrukning i vissa kommuner i norra delarna av landet. Det nuvarande undantaget löper ut 2017. Motsvarande gäller för den nedsatta energiskattesats för elektrisk kraft till fartyg i hamn (landström) för vilken nuvarande undantag löper ut under 2020.

På nationell nivå regleras energibeskattningen av elektrisk kraft i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, vars regler är anpassade till energiskattedirektivet. All elektrisk kraft som förbrukas i Sverige är som huvudregel skattepliktig och skatten betalas in till staten av de skattskyldiga. De skattskyldiga består i huvudsak av två kategorier, nämligen elproducenter och elleverantörer. För dessa skattskyldiga inträder skattskyldighet för elektrisk kraft när kraften levereras till någon som inte är skattskyldig eller när den tas i anspråk för annat ändamål än försäljning. Regeringen har i budgetpropositionen för 2016 aviserat att skattskyldigheten ses över i syfte att minska den administrativa bördan. Utgångspunkten för denna översyn är att skattskyldigheten för leverantörer ska ersättas med en skattskyldighet för nätinnehavare.

Nuvarande energiskatt på elektrisk kraft är sedan 1993 differentierad utifrån dels var i landet den förbrukas, dels för vilket ändamål den förbrukas. I dag är exempelvis tillverkningsindustrin samt jordbruks-, skogsbruks- och vattenbrukssektorerna lågt beskattade medan annan näringsverksamhet, t.ex. i tjänstesektorn, betalar samma energiskatt som hushållen. Nedsättning av eller befrielse från energiskatten kan utgöra statligt stöd enligt reglerna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Som ovan nämnts har Sverige ett tidsbegränsat tillstånd att tillämpa en lägre energiskattesats för elförbrukning i hushåll och serviceföretag i vissa kommuner i norra delarna av landet. Den lägre skattenivån regleras på nationell nivå genom att det i dag i 11 kap. 3 § LSE åsatts en särskild skattesats för elförbrukning som sker i vissa kommuner för annat ändamål än i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller i yrkesmässig växthusodling. I 11 kap. 4 § LSE finns en förteckning över de kommuner var den lägre skattesatsen gäller (se avsnitt 7 för en uppräknings av berörda kommuner).

5 Ökad förenlighet med EU-rätten

5.1 EU:s statsstödsregler

5.1.1 Allmänt om EU:s regler om statligt stöd och deras tillämpning

Befrielser och nedsättningar från energiskatt kan vara utformade så att de utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, kallat EUF-fördraget. Begreppet statligt stöd är ett objektivt och rättsligt begrepp som definieras direkt i EUF-fördraget. Jämför bl.a. betänkandet Energiskatt på el - En översyn

av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) s. 54–57 närmare om dess innebörd och Europeiska kommissionens tolkning. Huvudregeln är att kommissionen, utifrån EU:s regler om statligt stöd, måste pröva och godkänna åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden innan de kan träda i kraft. Kommissionen antog under 2008 gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd, förkortat EAG (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1). EAG har från och med den 1 juli 2014 ersatts av Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, förkortade EEAG (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), som tillämpas av kommissionen vid beslut i statsstödsärenden från och med detta datum. Medlemsstaterna har åtagit sig att anpassa befintliga stödordningar till de nya riktlinjerna inom en viss tid.

Kommissionen har dock på senare år sökt förenkla förfarandet kring statsstödsprövningen. Kommissionen har antagit förordningar på olika områden, varigenom vissa kategorier av stöd har ansetts förenliga med EUF-fördraget under förutsättning att vissa villkor uppfylls (s.k. gruppundantagsförordningar). I dessa fall kan medlemsstaterna, på de villkor som anges i förordningen, införa åtgärder inom ramen för förordningen utan att behöva iaktta det normala förfarandet med föranmälan och kommissionens godkännande av åtgärderna. Det åligger dock medlemsstaterna att uppfylla olika regler om informationsskyldighet för de stöd som genomförs inom ramen för en gruppundantagsförordning.

Med stöd av ett bemyndigande från rådet enligt artikel 109 i EUF-fördraget har kommissionen antagit kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, samt kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. I dessa förordningar anges vilka grupper av stödåtgärder som är undantagna från skyldigheten att anmäla åtgärden till kommissionen innan den genomförs. GBER och FIBER tillämpas fr.o.m. den 1 juli 2014 t.o.m. den 31 december 2020.

GBER och FIBER omfattar bl.a. stöd i form av nedsättningar av eller befrielse från miljöskatter, inklusive energiskatt på elektrisk kraft. FIBER är tillämplig på stöd som beviljas små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter om stödet inte överstiger vissa tröskelvärden, se artikel 1.1 och artikel 2. Enligt både GBER och FIBER gäller att stöd inte får beviljas företag som befinner sig i svårigheter. Stöd får inte heller betalas ut till företag som är föremål för ett oreglerat återbetalningskrav till följd av ett kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden. Dessa bestämmelser framgår av artikel 1.4 i GBER samt artikel 1.3 i FIBER.

5.1.2 Utvärdering, övervakning och rapportering

I EEAG, GBER respektive FIBER redogör kommissionen, förutom för riktlinjer som rör den materiella bedömningen av olika former av statliga stöd, också för den utvärdering, övervakning och rapportering som sker i fråga om godkända stöd samt sådana stöd som omfattas av någon av gruppundantagsförordningarna. Dessa bestämmelser finns i punkterna 242–245 samt 252–253 i EEAG, kapitel II i GBER samt kapitel II i FIBER.

Det åligger medlemsstaterna att till kommissionen lämna dels information om stödåtgärden via ett elektroniskt anmälningssystem (senast 20 arbetsdagar efter stödåtgärdens ikraftträdande), dels en årlig rapport till kommissionen om stödåtgärden.

Vidare genomför kommissionen varje år granskningar av ett urval av medlemsstaternas stödordningar. Kommissionens senaste årliga granskning omfattade 96 stödordningar. Vid en sådan granskning undersöker kommissionen om respektive stödordning följer bestämmelserna i kommissionens beslut eller bestämmelserna i tillämplig gruppundantagsförordning. Därutöver väljer kommissionen ut ett begränsat antal enskilda stöd inom respektive stödordning för närmare kontroll av om de följer de tillämpliga reglerna för statligt stöd.

För att underlätta kommissionens övervakning är medlemsstaterna skyldiga att under 10 år bevara detaljerad information och styrkande handlingar som är nödvändiga för att fastställa att samtliga villkor i EEAG, GBER respektive FIBER uppfylls.

5.1.3 Offentliggörande och information

Kommissionen driver ett långsiktigt förändringsarbete som ska leda till ökad insyn, effektiv utvärdering och kontroll av hur reglerna för statligt stöd följs på nationell nivå och unionsnivå samtidigt som kommissionens och medlemsstaternas institutionella befogenheter bevaras. Ett led i detta arbete är de regler om ökad offentlighet och information som lagts fast i samtliga kommissionens rättsakter på statsstödsområdet, som beslutats under senare år.

Enligt punkt 104–106 i EEAG, artikel 9.1 i GBER samt artikel 9 i FIBER är medlemsstaterna skyldiga att se till att viss information offentliggörs på en övergripande webbplats för statligt stöd på nationell eller regional nivå. De uppgifter som ska offentliggöras är dels viss sammanfattande information om själva stödåtgärden och den fullständiga texten till stödåtgärden, dels viss tillkommande information om varje beviljat individuellt stöd som överstiger 30 000 euro för stöd som omfattas av FIBER och som överstiger 500 000 euro i övriga fall. Uppgifterna ska redovisas per respektive stödordning. Den tillkommande information som avses för statligt stöd som ges i form av skattebefrielse är i huvudsak följande:

1. Stödmottagarens namn och referens (organisationsnummer).
2. Typ av företag (små eller medelstora respektive stora).
3. Region där stödmottagaren är belägen, på NUTS 2-nivå.
4. Verksamhetsområde på Nace-gruppnivå.

5. Stödbeloppets storlek per stödmottagare, redovisat i beloppsintervall.

Medlemsstaterna är skyldiga att iaktta kraven avseende insamlande av uppgifter rörande offentlighet och information.

Redan tidigare riktlinjer respektive gruppundantagsförordningar innehöll en skyldighet för medlemsstaterna att bevara detaljerad information över varje individuellt stöd och förse kommissionen med de uppgifter som kommissionen ansåg sig behöva för att övervaka tillämpningen av EU:s statsstödsregler. En nyhet i EEAG, GBER respektive FIBER, som kommer att behöva återspeglas i den svenska hanteringen av statligt stöd på området, är emellertid de uttryckliga krav som ställs på offentliggörande och information om individuella stödmottagare.

I denna lagrådsremiss behandlas hur det säkerställs att de nödvändiga uppgifterna för att iaktta dessa krav kan inhämtas för offentliggörande när det gäller energiskattestöd vid förbrukning av elektrisk kraft. Härutöver behöver även vissa andra uppgifter läggas ut på webbplatsen. Det gäller datum för stödets beviljande, stödets syfte, beviljande myndighet och stödåtgärdens referens.

Den 26 maj 2016 beslutade riksdagen om ändringar av reglerna i LSE i fråga om uppgiftsinsamling för statliga stöd i form av nedsättningar på bränsleskatteområdet (lag (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, prop. 2015/16:159, bet. 2015/16:SkU26, rskr. 2015/16:254). I avsnitt 9.9 i den nämnda propositionen gjordes bedömningen att en bestämmelse som innebär att sekretess inte hindrar att Skatteverket lämnar uppgifter för offentliggörande måste införas. I detta arbete kommer även behovet av sekretessbrytande regler för offentliggörande av stöd på elskatteområdet beaktas (jämför även avsnitt 5.1.5).

5.1.4 Närmare om offentliggörande av uppgifter om svenska skattestöd på webbplatsen

Kommissionen arbetar för närvarande med att ta fram ett system som möjliggör insamling, lagring och publicering av information om olika stödåtgärder. Detta kommer tillgodose de krav på publicering på en övergripande nationell webbplats som införts i EEAG, GBER respektive FIBER och som redovisas i tidigare avsnitt. Medlemsstaterna å sin sida ansvarar för att i tid överföra korrekt information i enlighet med dessa nya krav. Avsikten är att Sverige ska använda sig av detta system för att uppfylla de nya kraven.

I prop. 2015/16:156 Ändringar i lagen om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler föreslås en lagreglering som slår fast att den som genomför en stödåtgärd ska svara för själva uppgiftslämnandet. Riksdagen har beslutat i enlighet med förslaget (se bet. 2015/16:NU20 och rskr. 2015/16:262). I egenskap av stödgivande myndighet kommer Skatteverket således att ansvara för att lämna de uppgifter som följer av de nya kraven på offentliggörande. Offentliggörandet kommer att ske på den webbplats som kommissionen tar fram. Uppladdning av data kan ske både genom manuell inmatning, överföring i filformat eller via automatisk överföring från myndigheternas befintliga datasystem.

Uppgiftslämnande av statligt stöd som ges i form av skattebefrielse skiljer sig från uppgiftslämnandet vid övriga typer av stöd. Av regelverken framgår bl.a. dels att uppgiftslämnande kan ske i intervaller (se t.ex. artikel 9.2 i GBER), dels att offentliggörande ska ske inom ett år från tidpunkten då stödet beviljades mottagaren, i motsats till sex månader som gäller för övriga stödformer.

Kommissionen har i multilaterala möten med medlemsstaterna diskuterat och tagit ställning till vissa metodologiska frågor kopplade till hur uppgiftslämnandet ska gå till. För skattestöd har därmed klargjorts att sådant stöd ska räknas samman över ett kalenderår. Detta gäller för att avgöra om tröskelvärdet för rapportering har överskridits, men också vid själva rapporteringen ska stöd till respektive stödmottagare inom respektive stödordning räknas samman och redovisas samlat. Det innebär konkret att Skatteverket ska rapportera det samlade stödet som varje stödmottagare erhållit under ett kalenderår, med undantag för stödmottagare som inte passerar tröskelvärdet, uppdelat i enlighet med de stödordningar som stödet ges i enlighet med. En stödmottagare som under ett kalenderår erhållit 300 000 euro under två separata stödordningar som omfattas av GBER föranleder alltså inte någon redovisning om individuellt mottaget stöd på webbplatsen. För sådana stöd som beviljas under FIBER ska emellertid beaktas de lägre tröskelvärden som gäller enligt den förordningen.

Den faktiska redovisningen på webbplatsen sker för skattestöd dels sammantaget kalenderårsvis, dels inom ett år från tidpunkten då stödet ur rapporteringssynvinkel anses beviljas. Vad gäller redovisningen av uppgifter om individuella stöd per stödmottagare på webbplatsen innebär detta att stödet räknas samman över ett kalenderår och den tidpunkt som stödet för rapporteringsändamål anses beviljat bör vara den 31 december under respektive kalenderår. Tidpunkten för när uppgifterna senast ska rapporteras in till webbplatsen bör vara när ett år förflutit från tidpunkten då den sista redovisningsperioden för kalenderåret deklarerats eller avseende återbetalningar som huvudregel när ett år förflutit från utgången av det kalenderår där den förbrukning skett som återbetalningen avser.

Vidare har klarlagts hur vissa parametrar i rapporteringen, som framgår i t.ex. bilaga III till GBER, ska uttolkas för svenskt vidkommande, enligt följande. När det gäller stödmottagarens referens har kommissionen accepterat att enbart svenska organisationsnummer används. När det gäller region, utifrån indelningen på NUTS 2-nivå, där stödmottagaren geografiskt är belägen samt verksamhetsområde på Nace-gruppnivå gäller att det geografiska område respektive det verksamhetsområde ska väljas där den stödmottagande aktiviteten i huvudsak äger rum. Systemet tillåter endast att dessa uppgifter lämnas för verksamhetsområde respektive region som är belägna i Sverige.

5.1.5 Utlämnande av uppgifter för offentliggörande

<p>Regeringens bedömning: En bestämmelse som innebär att sekretess inte hindrar att Skatteverket lämnar uppgifter för offentliggörande bör införas.</p>
--

Skälen för regeringens bedömning: Av kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 3), förkortad FIBER, respektive kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG, följer att medlemsstaterna är skyldiga att se till att viss information om beviljade statliga stöd offentliggörs på en övergripande webbplats för statligt stöd. I prop. 2015/16:156 Ändringar i lagen om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler (se avsnitt 4.2.6) föreslås en lagreglering som ger stödgivare skyldighet att lämna uppgifter om statligt stöd för offentliggörande. Riksdagen har beslutat i enlighet med förslaget (se bet. 2015/16:NU20 och rskr. 2015/16:262). De uppgifter om individuella stöd som ska lämnas för offentliggörande är bl.a. vissa uppgifter om stödmottagaren, stödinstrument (så vitt är aktuellt i detta ärende skatteförmån), stödets syfte och individuella stödbelopp. Uppgifterna ska redovisas per respektive stödordning. Offentliggörande ska endast ske om det samlade stödet som en viss stödmottagare har erhållit under stödordningen överstiger 30 000 euro i de fall det statliga stödet ges i enlighet med FIBER och i övriga fall överstiger 500 000 euro, allt under ett kalenderår. Offentliggörandet av uppgifter om beviljade skattestöd ska ske inom ett år från den dag då stödet beviljades.

Enligt 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, gäller sekretess i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretess gäller vidare i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen (27 kap. 1 § andra stycket 1). Enligt 27 kap. 2 § första stycket 2 OSL gäller sekretess också för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden bl.a. i ärende om återbetalning av skatt. Flertalet av de uppgifter som ska offentliggöras, omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 eller 2 §§ OSL. Det gäller bl.a. vissa uppgifter om stödmottagare och om beviljade skatteförmåner inom olika stödordningar. Sekretessen enligt 27 kap. 1 § gäller dock enligt 6 § samma kapitel, med vissa undantag, inte beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. Enligt 27 kap. 2 § tredje stycket 1 gäller inte heller sekretessen enligt den paragrafen beslut i bl.a. ärende om återbetalning av skatt. Ett beslut om återbetalning av skatt utvisar det belopp varmed återbetalning görs. Vidare framgår bl.a. uppgift om skatteslag. Vissa uppgifter om beviljade stöd är således offentliga i beslut.

För skatter som redovisas i en punktskattedeklaration fattas, enligt 53 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244), ett beslut om punktskatt för varje redovisningsperiod eller, i vissa fall, för varje händelse som medför skattskyldighet. Ett stöd som beviljas genom ett sådant beslut motsvaras av ett specifikt avdrag. Uppgifter om vilka specifika avdrag som har gjorts framgår dock inte av beslutet om punktskatt. Vid den särskilda skattebefrielse som gäller för viss elektrisk kraft som förbrukas av tjänstesektorn i vissa delar av norra Sverige i enlighet med förslaget i avsnitt 7 kan stödmottagaren vidare vara en annan än den som lämnar punktskattedeklaration och begär det aktuella avdraget. Av ett beslut om punktskatt efter redovisning i punktskattedeklaration framgår således inte alls att ett statligt stöd har beviljats. För att kunna uppfylla EU-rättens krav på offentliggörande och information måste därmed även sådana uppgifter som omfattas av sekretess kunna offentliggöras. Att uppgifter om beviljade stöd offentliggörs är dock ett krav för att statligt stöd ska få beviljas.

Eftersom beviljade stödbelopp redovisas i stora intervall kommer inte några närmare belopp framgå. Med hänsyn till detta bedöms inte företagets konkurrensförhållanden påverkas. En del av de uppgifter som ska offentliggöras är, som framgår ovan, vidare offentliga när de ingår i beslut. Det bör också framhållas att det inte kommer att framgå av de offentliggjorda uppgifterna vilken leverantör en viss aktör har. För att offentliggörandet ska kunna ske måste införas en reglering som innebär att Skatteverket även kan lämna ut vissa uppgifter som omfattas av sekretess. Uppgifterna ska offentliggöras inom ett år från den dag då stödet beviljades. Hur bestämmelserna bör utformas beror på hur uppgiftslämnandet ska gå till och vem som ska offentliggöra uppgifterna. I 12 a § i förslaget till lag om ändring i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler föreskrivs en skyldighet för stödgivande myndigheter att lämna uppgifter för offentliggörande. På vilket sätt detta ska ske kommer att anges närmare i föreskrifter som beslutas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Offentliggörande kan ske på olika sätt. Europeiska kommissionen kommer att tillhandahålla en webbplats, där uppgifter om stöd offentliggörs. Tanken är i dag att Skatteverket ska ansvara för att lämna de uppgifter som följer av de nya kraven på offentliggörande till den databas som kommissionen tar fram. Regeringen bedömer att en bestämmelse som innebär att sekretess inte hindrar att Skatteverket lämnar uppgifter för offentliggörande, samt närmare bestämmelser om vilka uppgifter Skatteverket ska lämna, behöver införas. Frågan om var sådana bestämmelser bör införas och hur de bör utformas bereds vidare inom Regeringskansliet. Det förhållande att uppgifter om individuella beviljade statliga stöd ska offentliggöras och vilka dessa uppgifter är framgår av de aktuella gruppundantagsförordningarna. Av lagen om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler och eventuella särskilda bestämmelser om Skatteverkets utlämnande av uppgifter kommer det framgå att Skatteverket ska lämna de aktuella uppgifterna för offentliggörande. I de flesta fall är det den som är att anse som stödmottagare, och om vilken uppgifter ska offentliggöras, som lämnar de aktuella uppgifterna till Skatteverket. Vid skattebefrielse för elektrisk kraft som förbrukas av tjänstesektorn i vissa delar av norra Sverige i

enlighet med förslaget i avsnitt 7 kan, som tidigare redogjorts för, stödmottagaren vara en annan än den som lämnar uppgifterna om ett individuellt stöd. I syfte att det även för elskattestöden tydligt ska framgå vem som är stödmottagare föreslås i avsnitt 5.6 förändring av den definition av stödmottagare som framgår av lag (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, prop. 2015/16:159, bet. 2015/16:SkU26, rskr. 2015/16:254).

5.2 Förslag i SOU 2015:87 samt promemoria

5.2.1 Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87)

Regeringen tillsatte under 2014 Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el (dir. 2014:72). Utredningen hade i uppdrag att överväga om den nuvarande modellen för uttag av energiskatten på elektrisk kraft är ändamålsenlig samt lämna författningsförslag. En av de allmänna utgångspunkterna för uppdraget var att en förändrad energiskatt på elektrisk kraft ska vara förenlig med EU-rätten, inbegripet bl.a. EU:s regler om statligt stöd. Den 9 oktober 2015 lämnade utredningen sitt betänkande Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87). Betänkandet har remitterats (dnr Fi2015/04727/S2).

Utredningen föreslår sammanfattningsvis följande.

- Energiskatt på elektrisk kraft tas ut med endast en skattesats oavsett användning (En skattesats satt i nivå med prognostiserad förändring av gällande normalskattesats).
- Den lägre skattenivån om 0,5 öre per kilowattimme behålls för viss förbrukning (bl.a. tillverkningsprocess i industriell verksamhet, jordbruks- skogsbruks- och vattenbruksverksamhet).
- Större datacenter ska ges en lägre skattenivå om 0,5 öre per kilowattimme.
- De lägre skattenivåerna uppnås genom ett återbetalningsförfarande eller genom avdrag i punktskattedeklaration för att skapa den nödvändiga direktkontakt mellan stödmottagare och stödgivande myndighet som behövs för att kunna uppfylla EU-rättens krav om datainsamling och offentliggörande.
- Nämnda nedsättningar medges endast om förbrukaren inte är en s.k. otillåten stödmottagare, dvs. företag i svårigheter eller ett företag med vissa oreglerade betalningskrav.
- Återbetalning medges för det nedsättningsbelopp som inom respektive stödordning överstiger 12 000 kronor per kalenderår.
- En bestämmelse om frivillig skattskyldighet införs för dem som förbrukar elektrisk kraft i större omfattning i industriell verksamhet eller i datorhall.
- Den lägre skattesats som gäller i vissa kommuner i norra Sverige slopas (den s.k. norrlandsskattesatsen, f.n. 19,3 öre per kilowattimme).

I betänkandet föreslås definitioner av otillåten stödmottagare (vilken i enlighet med lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt

på energi kommit att benämnas företag utan rätt till statligt stöd), uppgift om stödmottagare, datorhall samt landström.

5.2.2 Promemoria Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet

I Regeringskansliets promemoria Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet (dnr Fi2015/04727/S2) lämnas förslag på förändringar av energibeskattningen av elektrisk kraft. Förslagen i promemorian bygger vidare på förslag i såväl betänkandet Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) som i Regeringskansliets promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet (dnr Fi2015/05650/S2). Promemoriorna och betänkandet har remitterats.

I promemorian Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet föreslås sammanfattningsvis följande.

- En nedsatt energiskattenivå för elektrisk kraft ska gälla för förbrukning i hushåll och i delar av tjänstesektorn i de områden som omfattas av den nuvarande norrlandsskattesatsen. Den lägre skattenivån uppnås genom avdrag. En förutsättning för nedsättningen är att vissa uppgifter lämnas. Vidare medges avdrag endast om förbrukaren inte är ett s.k. företag utan rätt till statligt stöd, dvs. företag i svårigheter eller ett företag med vissa oreglerade betalningskrav.
- Nedsättningarna av energiskatten för elektrisk kraft som förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet kompletteras med dels motsvarande villkor om uppgiftslämnande för att uppfylla EU-rättens krav om datainsamling och offentliggörande, dels en begränsning som innebär att nedsättning inte medges om förbrukaren är ett s.k. företag utan rätt till statligt stöd.
- Kravet på att uppgifter om stödmottagare måste lämnas för att statligt stöd ska medges, begränsas så att kravet endast gäller för skattnedsättningar i större omfattning.

5.3 Nedsatt energiskatt på el endast genom avdrag eller återbetalning

Regeringens förslag: Energiskatt på elektrisk kraft tas ut med endast en skattesats.

Den lägre beskattningsnivån som aktualiseras vid förbrukning för vissa ändamål åstadkoms i stället enbart genom avdrag eller återbetalning. Den lägre skattenivån för s.k. landström och elektrisk kraft förbrukad i yrkesmässig växthusodling åstadkoms endast genom återbetalning i stället för genom särskilda skattesatser. En särskild återbetalningsbestämmelse för landström samt en definition av begreppet ”landström” införs i lagen om skatt på energi.

Ansökan om återbetalning ska, utom i fråga om landström, göras elektroniskt.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Utredningens förslag om elektroniska ansökningar om återbetalningar omfattar emellertid inte återbetalning av skatt på elektrisk kraft som förbrukats i jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. Utredningens förslag innebär vidare en annan lagteknisk lösning för återbetalningen av energiskatten för elektrisk kraft som används som landström.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Falun, Domstolsverket, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Karlskoga kommun, AB Svenska Kraftnät* har inget att invända mot förslaget alternativt inga synpunkter på förslaget. *Energimyndigheten* och *Fortum Värme* tillstyrker utredningens förslag.

Arjeplogs kommun, Bollnäs kommun, Storumans kommun, Åsele kommun, Markaryds kommun, Jernkontoret, Region Västerbotten, Skellefteå kraft AB, Skogsindustrierna, Svenskt Näringsliv, Region Gävleborg och *Sveriges Kommuner och Landsting (SKL)* tillstyrker att en skattenivå om 0,5 öre per kilowattimme fortsatt ska gälla för verksamheter som i dag har den lägsta skattesatsen.

Skogsindustrierna och *SveMin* anser att den elektriska kraft som används utanför själva tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, men i närheten av tillverkningsprocessen, av förenklings skull också ska beskattas med en skattenivå om 0,5 öre per kilowattimme. *Svenska Bioenergiföreningen (SveBio)* anser däremot att nedsättningen bara bör omfatta tillverkningsprocessen och inte exempelvis lokaluppvärmning.

Umeå universitet avstyrker förslaget att behålla den nuvarande modellen och införa nya undantag och menar att utredningen inte har motiverat varför företag av fiskala skäl överhuvudtaget ska beskattas eller varför storförbrukare eller elintensiva företag i så fall ska ha lägre skatt. Även *Uppsala universitet* och *Konjunkturinstitutet* menar att det är oklart varför utredningen valt att behålla den nuvarande modellen. *Naturvårdsverket* anser att befintliga nedsättningar av energiskatten på elektrisk kraft gradvis bör tas bort.

Ett flertal remissinstanser, däribland *Kammarrätten i Sundsvall, Förvaltningsrätten i Falun, Skatteverket, Energimyndigheten* och *Skogsindustrierna* välkomnar en översyn av begreppet ”tillverkningsprocessen i industriell verksamhet”.

Konjunkturinstitutet, E.ON, Oberoende elhandlare, Skellefteå kraft AB, Svensk Energi och *Svensk Fjärrvärme* tillstyrker att endast en skattesats tas ut varefter lägre skattenivå för vissa förbrukning uppnås genom återbetalning. *IT & Telekomföretagen* bedömer att återbetalning är hanterbart för företagen. *Svenskt Näringsliv* anser att det är rimligt att etablera en direktkontakt mellan stödmottagare och stödgivande myndighet, men framhåller att det inte får innebära onödig administration och ökade kostnader för företagen.

Svenska Gjuteriföreningen avstyrker och konstaterar i likhet med *Lantbrukarnas Riksförbund* att ett återbetalningssystem innebär en ökad administrativ börda för såväl företag som myndigheter. Även

Innovations- och kemiindustrierna i Sverige (IKEM) och Jernkontoret anser att nuvarande ordning bör behållas. IKEM menar att det är otydligt om industrin alltid har en möjlighet att välja avdrag i stället för återbetalning. IKEM anser att om annan än användaren är skattskyldig ska det vara möjligt för den skattskyldige att göra avdrag för den elektriska kraft som används i tillverkningsprocess genom uppgift om nedsättningens fördelning på respektive ändamål. Om detta inte görs av den skattskyldige ska det vara möjligt för företaget som använder elektrisk kraft i tillverkningsprocessen att välja att bli skattskyldig och på så vis göra avdraget.

Markaryds kommun, Jernkontoret, Svenskt Näringsliv och SKL menar att det är viktigt att återbetalningsförfarandet inte orsakar administrativt merarbete för företagen. Jernkontoret och Svenska Gjuteriföreningen pekar på att företag med metallurgiska processer som inte är registrerade som skattskyldiga kommer att få hantera två olika system, eftersom avdraget för den nollskattade elektriska kraften fortsatt görs av leverantören medan företaget får ansöka om återbetalning för den 0,5 öresbeskattade kraften.

Jernkontoret, Svenskt Näringsliv, Lantbrukarnas Riksförbund och Svenska Gjuteriföreningen är positiva till möjligheten att ansöka om kvartalsvis återbetalning och anser att en eventuell gräns för ansökan bör vara så låg som möjligt. *Jordbruksverket* anser att växthusodlare ska omfattas av möjligheten till kvartalsvis återbetalning, oavsett storlek på verksamheten.

Skatteverket avstyrker att återbetalning ska få ske kvartalsvis. Om en sådan möjlighet ändå införs anser verket att gränsen bör sättas betydligt högre än 250 000 kilowattimmar. Skatteverket tillstyrker dock att återbetalningsansökan ska ske elektroniskt.

Sveriges Hamnar och *Föreningen Svensk Sjöfart* anser att förslaget om återbetalning avseende landström innebär merarbete och ökade kostnader för rederierna. Skatteverket vill att även återbetalningsansökan avseende landström ska lämnas elektroniskt.

Skälen för regeringens förslag: De förslag som lämnades av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el i dess betänkande *Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87)* att energiskatt på elektrisk kraft bör tas som utgångspunkt avseende när och hur lägre skattenivåer uppnås. Regeringen föreslår därför att endast en skattesats ska användas och att stöd i form av lägre skattenivåer i möjligaste mån ska uppnås via återbetalning eller genom avdrag i punktskattedeklaration, dvs. att statligt stöd som huvudregel förmedlas genom att stödmottagarna själva vänder sig till Skatteverket som i dessa fall är stödgivande myndighet.

Energiskattesatserna på elektrisk kraft framgår av 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Sedan 1994 har en årlig indexomräkning skett av såväl energiskattesatserna på elektrisk kraft som koldioxid- och energiskattesatserna på bränslen i syfte att realvärdesäkra skattesatserna. Enligt 11 kap. 3 § LSE ska den indexomräknade normalskattesatsen för 2017 beräknas utifrån förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad 2016 och prisläget i juni 2009. Eftersom det under maj månad inte är möjligt att beräkna en normalskattesats för 2017 på faktisk förändring i konsumentprisindex i enlighet med den ordning som

gäller enligt 11 kap. 3 § har den här föreslagna skattesatsen beräknats till 29,5 öre per kilowattimme utifrån prognostiserade förändringar.

För att undvika att i onödan tynga återbetalningsbestämmelsen rörande skatt på elektrisk kraft som förbrukas av fartyg i hamn så överförs de nuvarande reglerna i 11 kap. 3 § första stycket 2 och fjärde stycket om vad som utgör landström till en ny bestämmelse i första kapitlet i vilken landström definieras.

När det gäller återbetalningarna instämmer regeringen i utredningens bedömning att elektroniska återbetalningar bidrar till en snabbare hantering och är till fördel både för sökanden och för Skatteverket. Regeringen föreslår därför att ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt. Det föreslås dock endast gälla ansökningar om återbetalning av energiskatt på annan elektrisk kraft än landström där stödmottagaren kan vara ett utländskt rederi och det därför inte bedöms lämpligt att kräva elektronisk ansökan. Ansökan om återbetalning ska, på samma sätt som gäller för deklARATIONER, vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för utföraren. En ansökan som lämnats för en sökande, som är en juridisk person, anses ha lämnats av sökanden om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden, dvs. på motsvarande sätt som gäller för deklARATIONER och för återbetalning på bränslesidan enligt 9 kap. 2 § LSE i den lydelse som framgår av lag (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, prop. 2015/16:159, bet. 2015/16:SkU26, rskr. 2015/16:254).

Utredningen konstaterar att vissa förbrukare i industrin, särskilt inom skogsindustrin, är skattskyldiga som producenter och anser det rimligt för dessa att regleringen av den lägre skattsatsen ska ske direkt i den deklARATION som de lämnar till Skatteverket. Regeringen instämmer i utredningens bedömning att de förbrukare inom industrin som redan är skattskyldiga för energiskatt på elektrisk kraft ska ges en möjlighet att uppnå nedsättningen för förbrukning i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet direkt i den punktskattedeklARATION de lämnar till Skatteverket. En direktkontakt mellan stödgivande myndighet och stödmottagande företag uppnås således även i detta fall vilket innebär att även i detta fall flyttas risken för en eventuell uppjustering av för lågt uttagen skatt som utgått under felaktiga förutsättningar, från elhandlarna till stödmottagarna. Regeringen föreslår därför att de förbrukare inom industrin som är skattskyldiga för energiskatt på elektrisk kraft ska erhålla den skattenedsättning för elförbrukning i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet genom avdrag i sin punktskattedeklARATION.

Regeringen anser till skillnad från IKEM inte att det ska finnas en möjlighet för skattskyldiga att göra avdrag för den elektriska kraft som används i tillverkningsprocess genom uppgift om nedsättningens fördelning på respektive ändamål. Förslag om en sådan av IKEM efterfrågad möjlighet för företag som använder elektrisk kraft i tillverkningsprocessen att välja att bli skattskyldig och på så vis göra avdraget, lämnas i avsnitt 5.4.

För att åstadkomma en konsekvent hantering av nedsättningarna av energiskatten på elektrisk kraft inom jordbrukssektorn föreslås att den lägre skattenivån för elektrisk kraft förbrukad i yrkesmässig växthusodling åstadkoms genom återbetalning, dvs. den nedsatta

skattenivån för yrkesmässig växthusodling överförs på samma sätt som vid annan förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. Därigenom skapas även en direkt koppling mellan samtliga stödmottagare inom de areella näringarna och Skatteverket samtidigt som risken för eventuella felaktigheter som är hänförliga till uppgifter hos stödmottagaren överförs från elhandlaren till stödmottagaren. För att åstadkomma motsvarande direkta koppling mellan stödmottagare och stödgivande myndighet samt överföra den eventuella risken för felaktigheter till respektive stödmottagare föreslås att den lägre skattenivån som gäller för förbrukning av landström ska åstadkommas genom återbetalning. Därför införs en ny paragraf, 11 kap. 12 b § LSE, som reglerar återbetalningsmöjligheten av energiskatt på elektrisk kraft som förbrukas som landström.

Den eventuella översyn av begreppet ”tillverkningsprocessen i industriell verksamhet som utredningen föreslår samt ett flertal remissinstanser efterfrågar behandlas inte inom ramen för det förevarande lagstiftningsarbetet.

Förslagen föranleder ändring av 11 kap. 3, 9 och 12 §§ LSE. Förslaget föranleder även att fyra nya paragrafer, 1 kap. 15 § och 11 kap. 12 a, 12 b och 14 §§, införs i LSE.

5.4 Frivillig skattskyldighet i vissa fall, m.m.

Regeringens förslag: Den som beräknas förbruka elektrisk kraft i mycket stor omfattning får godkännas som frivilligt skattskyldig av Skatteverket, om den övervägande delen av förbrukningen sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i en datorhall. Den som godkänts som frivilligt skattskyldig ska registreras av Skatteverket.

Återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft får, utom i fråga om landström samt förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet, endast göras för den del som överstiger 12 000 kronor per kalenderår.

Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning får Skatteverket medge att ansökan om återbetalning av skatten görs per kalenderkvartal.

Huvudregeln om att skatten ska baseras på mätning av den elektriska kraften utvidgas så att den omfattar alla skattskyldiga, dvs. även de frivilligt skattskyldiga.

Regeringens bedömning: Vid prövning av en ansökan om godkännande som frivilligt skattskyldig bör kravet på beräknad förbrukning i mycket stor omfattning anses uppfyllt om sökanden beräknas förbruka minst 20 gigawattimmar elektrisk kraft per kalenderår. Förbrukningsgränsen bör regleras i förordningen om skatt på energi. Möjligheten att medge att ansökan om återbetalning görs per kalenderkvartal bör kompletteras med en i den förordningen angiven förbrukningsgräns.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Utredningen behandlar inte mättningsbestämmelsen. Vissa språkliga och redaktionella ändringar har dock skett i regeringens förslag.

Remissinstanserna

Förvaltningsrätten i Falun, Domstolsverket, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Karlskoga kommun, AB Svenska Kraftnät har inget att invända mot förslaget alternativt inga synpunkter på förslaget. *Energimyndigheten* och *Fortum Värme* tillstyrker förslaget.

Frivillig skattskyldighet

E.ON, Svensk Energi och *Svensk Fjärrvärme* tillstyrker förslaget men framhåller att oklarheter om ansvarsförhållandena kan uppstå t.ex. om skattskyldigheten återkallas utan att elleverantören får veta det. *Svensk Energi* och *Svensk Fjärrvärme* föreslår att Skatteverket upprättar en databas där det framgår vilka som är frivilligt skattskyldiga.

Skatteverket avstyrker att man ska få godkännas som frivilligt skattskyldig, i vart fall om det samtidigt finns en möjlighet till kvartalsvis återbetalning av skatten. Om en sådan möjlighet ska införas bör det förslaget träda i kraft innan de övriga förslagen.

Svenskt Näringsliv, Innovations- och kemiindustrierna i Sverige (IKEM), Jernkontoret, Skogsindustrierna, SveMin och *Svenska Gjuteriföreningen* anser att det inte ska finnas något krav på förbrukning i mycket stor omfattning för att bli frivilligt skattskyldig. *IT & Telekomföretagen* och *Skogsindustrierna* anser att gränsen bör vara ca fem gigawattimmar per kalenderår, om det alls ska finnas en gräns. Vidare anser *Skogsindustrierna* att beräkningen av förbrukningen ska ske utifrån organisationsnummer och inte per uttagpunkt. Om så inte kan ske ska ett företag med olika uttagpunkter tillåtas att lägga ihop förbrukningen i de olika uttagpunkterna vid beräkningen av gränsen.

Återbetalningsgräns

Skatteverket tillstyrker förslaget men vill ha en högre gräns om lägst 25 000 kronor per kalenderår. Även *Sveriges Kommuner och Landsting (SKL)* anser att gränsen kan sättas högre. *Umeå universitet* tillstyrker att ett tröskelvärde införs för att öka skatteintäkterna, men anser att tröskelvärdet bör utformas som en andel (t.ex. en promille) av ett företags elförbrukning. Skatteverket föreslår en beloppsgräns på 12 000 kronor per kalenderår även för återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft som förbrukas i jordbruk, skogsbruk och vattenbruk och tillstyrker att ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt. Vidare menar verket att verkställighetsföreskrifter till förtydligande av de uppgifter som ska lämnas till Europeiska kommissionen bör meddelas i form av förordning och inte i form av myndighetsföreskrifter. Skatteverket menar också att det måste tydliggöras vid vilken tidpunkt stödet anses ha lämnats. Utan sådan reglering är det inte möjligt att bedöma om nedsättningen överstiger 50 000 euro respektive 15 000 euro per kalenderår varvid uppgifter om stödmottagare ska lämnas till Skatteverket.

Svenska Gjuteriföreningen, *Svenskt Näringsliv*, *Lantbrukarnas Riksförbund* och *Jernkontoret* avstyrker förslaget och anser att gränsen är för hög. Jernkontoret och Svenskt Näringsliv invänder också mot att gränsen är utformad som ett tröskelvärde. Jernkontoret anser, i likhet med IKEM, att om en gräns ska införas för skattenedsättning för elförbrukning i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet bör den utformas på samma sätt och med samma belopp som för yrkesmässig jordbruks- skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. IKEM anser vidare att förslagen sammantaget försämrar för tillverkningsindustrin samtidigt som de är överfinansierade och att det därför borde anpassas till det faktiska skattebortfallet från datacenter utan ökade skattekostnader för tillverkningsindustrin. Även *Lantbrukarnas Riksförbund* anser, beträffande trädgårdsnäringsen, att gränsen bör vara densamma som för jordbruket.

Vidare menar Jernkontoret och Svenska Gjuteriföreningen att elkostnaderna kan vara väsentliga i relation till de totala kostnaderna för ett mindre företag, något som Svenskt Näringsliv instämmer i.

Skogsindustrierna konstaterar, i likhet med IKEM, att förslagen sammantagna ger en överfinansiering och föreslår därför en gräns för återbetalning om 7 000 kronor per år.

Åsele kommun, *Storumans kommun* och *Region Västerbotten* menar att gränsen slår mot småföretagen i regionen.

Skälet för förslagen: Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el föreslår i sitt betänkande Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) att det i syfte att underlätta hanteringen och minska likviditetspåverkan kan vara motiverat att ge stora elförbrukare, tillika stödmottagare, en möjlighet att frivilligt bli skattskyldiga och därigenom få del av stödet genom löpande avdrag i stället för genom återbetalning. En liknande ordning med frivillig skattskyldighet finns inom bränslebeskattningen. Enligt 4 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, finns det möjlighet att bli godkänd som upplagshavare. En reglering på elskatteområdet kan således utformas med förebild i en befintlig ordning. Regeringen instämmer i utredningens bedömning och anser, i likhet med E.ON, Svensk Energi och Svensk Fjärrvärme, och till skillnad mot Skatteverket att en möjlighet till frivillig skattskyldighet ska införas för de som beräknas förbruka elektrisk kraft i mycket stor omfattning i datacenter eller i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet. För själva förfarandets del blir följden att Skatteverket ska registrera den som godkänts som frivilligt skattskyldig, jämför 7 kap. 1 § 10 punkten g) skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL. Det medför att frivilligt skattskyldiga ska redovisa energiskatten på elektrisk kraft i en punktskattedeklaration för vissa redovisningsperioder (se 26 kap. 6 § SFL).

De som inte anses vara stora förbrukare blir på samma sätt som gäller i dag hänvisade till att få del av den lägre beskattningen genom återbetalning av delar av den skatt som elleverantören debiterat dem. För återbetalningarna finns uppställda gränser för att bl.a. hålla både företagets och Skatteverkets administration nere i fråga om mindre stödbelopp. Även om nivåerna skiljer sig åt, finns det redan i dag gränser för befintliga möjligheter till återbetalning (på bränsleskatteområdet i

9 kap. 8 § LSE och på elskatteområdet i 11 kap. 12 § LSE). Dessa gränser syftar bl.a. till att hålla nere både företagens och Skatteverkets administration i fråga om mindre stödbelopp. Den nuvarande ordningen med möjligheter till frivillig skattskyldighet i form av upplagshavare respektive återbetalning är konstruerad så att lagstiftningen i det förstnämnda fallet kompletteras med gränsvärden närmare angivna i förordning, medan gränsvärdena i det senare fallet är reglerade direkt i lagtext. Regeringen anser, i likhet med utredningen, att detta är en ändamålsenlig ordning även för de möjligheter som nu föreslås i form av frivillig skattskyldighet respektive återbetalning. Gränserna för återbetalning föreslås således anges i lagtext medan det förbrukningskriterium som ska gälla för möjligheten att bli frivilligt skattskyldig, ”förbrukar elektrisk kraft i mycket stor omfattning”, bör anges genom ett kompletterande reglering i förordningen (2010:178) om skatt på energi. Regeringen anser således mot ovanstående bakgrund, i likhet med utredningen och till skillnad från Svenskt Näringsliv, IKEM, IT & Telekomföretagen, Jernkontoret, Skogsindustrierna, SveMin och Svenska Gjuteriföreningen, att möjligheterna till frivillig skattskyldighet bör begränsas genom att ett krav på förbrukning i mycket stor omfattning införs.

Regeringen anser att möjligheten att bli frivilligt skattskyldig vid mycket stor elförbrukning, och därigenom få del av skattenedsättningen genom löpande avdrag, bör gälla vid en elförbrukning om minst 20 gigawattimmar per år. Gränsen motiveras framför allt utifrån de potentiella likviditetseffekter som i annat fall kan uppstå för dessa företag. Möjligheten till frivillig skattskyldighet bör också bara gälla för förbrukare som kan komma i fråga för 0,5-öresnivån. Därför bör det vara ett krav att en övervägande del av elförbrukningen ska ske i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i en datorhall. Regeringen anser i likhet med Skogsindustrierna att företagets samlade förbrukning bör vara av betydelse för bedömningen och inte förbrukningen per uttagspunkt, dvs. att möjligheten att bli godkänd som frivilligt skattskyldig ska vara kopplad till förbrukarens samlade elförbrukning och dess relation till den samlade förbrukningen för vissa ändamål. Med ovan nämnda avgränsning bedöms 200–300 företag kunna ansöka om att bli godkända som frivilligt skattskyldiga. Regeringen gör således bedömningen att vid prövning av en ansökan om godkännande som frivilligt skattskyldig bör kravet på beräknad förbrukning i ”mycket stor omfattning” anses uppfyllt om den sökande beräknas förbruka minst 20 gigawattimmar elektrisk kraft per kalenderår och regeringen avser att reglera förbrukningsgränsen i förordning på motsvarande sätt som tidigare gjorts avseende upplagshavare.

Regeringen anser till skillnad från Skatteverket att även om en kvartalsvis återbetalning av skatten är möjlig för andra än skattskyldiga så kan det vara motiverat att införa en möjlighet att godkännas som frivilligt skattskyldig för de här aktuella ändamålen. Detta bl.a. för att begränsa likviditetseffekterna för såväl frivilligt skattskyldiga som för företag som ansöker om återbetalning. Den som beräknas förbruka elektrisk kraft i mycket stor omfattning föreslås därför godkännas som frivilligt skattskyldig av Skatteverket, om den övervägande delen av förbrukningen sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller

i en datorhall. Den som har godkänts som frivilligt skattskyldig ska registreras av Skatteverket. Regeringen anser därför, till skillnad från Svensk Energi och Svensk Fjärrvärme, att det saknas skäl för att Skatteverket ska upprätta en särskild databas där det framgår vilka som är frivilligt skattskyldiga.

När det gäller gränsen över vilken återbetalning ska medges konstaterar utredningen att återbetalningen av skatt på elektrisk kraft som förbrukats i datorhallar eller i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen är en ny uppgift för Skatteverket som kommer att ta en del resurser i anspråk och det är en av anledningarna till att gränsen för återbetalning inte bör sättas allt för lågt. Utredningen förslår att gränsen bör sättas på en nivå där den får antas ha någon mer påtaglig betydelse för elförbrukaren. Utredningen gör bedömningen att en gräns om 12 000 kronor kunde vara lämplig. För ett medianföretag inom tillverkningsindustrin bedömde utredningen att återbetalningsgränsen medför en kostnad motsvarande 0,1 procent av medianföretagets totala rörelsekostnader. Enligt utredningens bedömning kommer ca 47 000 företag att kunna få återbetalning samtidigt som 23 000 företag inte kommer att kunna få det. Baserat på nuvarande skattesatser bedöms förslaget innebära att statligt stöd i form av återbetalning inte kommer att utgå för företag som har en årlig elförbrukning som är lägre än 41 000 kilowattimmar. Regeringen anser, till skillnad från Skatteverket, SKL, Svenska Gjuteriföreningen, Svenskt Näringsliv, Skogsindustrierna, Lantbrukarnas Riksförbund, IKEM och Jernkontoret som antingen anser att gränsen antingen bör vara högre eller lägre, att den föreslagna nivån är väl avvägd.

Utredningen föreslår att gränsen bör utformas som ett tröskelvärde, i den meningen att återbetalningen endast avser det belopp som överstiger 12 000 kronor per kalenderår för att inte skapa incitament till ökad elförbrukning. Regeringen anser i likhet med utredningen och Umeå universitet och således till skillnad från Jernkontoret, Svenskt Näringsliv och IKEM, att gränsen för återbetalning bör utformas så att återbetalning endast gäller för det belopp som hänför sig till den del av nedsättningen som är över tröskelvärdet. Detta för att undvika de oönskade tröskeffekter som kan uppstå om företag kan uppnå totalt sett lägre beskattning genom att öka sin elförbrukning.

Regeringen anser till skillnad från Umeå universitet att tröskelvärdet inte bör utformas som en andel av ett företags elförbrukning eftersom en sådan begränsning skulle medföra återbetalning även av väldigt små belopp som skulle understiga de hanteringskostnader som återbetalningen innebär. Det särskilt med beaktande av att företagen i ett sådant fall även måste lämna uppgifter om företagets samlade elförbrukning samt av att relationen mellan berörd förbrukning och samlad förbrukning då måste ske vid prövning av om förutsättningar för återbetalning finns. Varken förutsättningarna för stödet i allmänhet eller återbetalningsgränsen skulle således knytas till elintensitet. Med det föreslagna gränsvärdet sätts en absolut nedre beloppsgräns, under vilken stöd inte utgår.

Utredningen anser att återbetalningen för landström inte bör vara beroende av att ett gränsvärde överskrids, eftersom det skulle motverka syftet med skattenedsättningen i dessa fall. Syftet med nedsättningen för

landström är att fartyg i hamn ska använda elektrisk kraft från hamnen, i stället för hjälpmotorer som drivs med obeskattad olja, för sin elförsörjning och därigenom att reducera utsläppen av försurande ämnen, se prop. 2009/10:144. Nedsättningen grundar sig på ett tidsbegränsat undantag från energiskattedirektivets regler och löper ut under 2020. Antalet återbetalningsberättigade för landström torde även vara relativt begränsat.

Samtliga företag som berörs av det föreslagna gränsvärdet för återbetalning är därmed verksamma i tillverkningsindustrin eller i datacenterbranschen. Anledningen till att skattenedsättning medges för användning av elektrisk kraft för företag med den industriella tillverkningsprocessen och för vissa datorhallar är att dessa företag är att anse som skyddsvärda, genom att de är elintensiva, är internationellt konkurrensutsatta och verkar på marknader där de inte har möjlighet kompensera sig för nationellt bestämda pålagor (se även avsnitt 6). Det förhållandet att återbetalning inte beviljas med mindre belopp än den föreslagna gränsen bedömdes av utredningen inte medföra en så påtaglig konkurrensnackdel för företagen att det påverkar företagens förutsättningar att överleva. De företag som får skattelättnaden gör det bl.a. därför att de tillhör branscher som är internationellt konkurrensutsatta och, i hög utsträckning, använder elektrisk kraft i sin produktion, dvs. de är att anse som elintensiva.

Regeringen noterar vad bl.a. Region Västerbotten anfört angående gränsens påverkan på mindre företag men konstaterar av ovan redovisade skäl att effekterna av den valda lösningen får anses acceptabla samt att lösningen innebär en likabehandling av företag oavsett var i landet de bedriver sin verksamhet. Företag som använder en mindre mängd elektrisk kraft kan visserligen fortfarande vara internationellt konkurrensutsatta, men elkostnaderna utgör en mindre andel av företagets kostnader och bedöms därför påverka företagets ekonomi i mindre utsträckning. För dessa företag är motiven för en lägre skattesats betydligt svagare. Att sänka gränsen för när återbetalning sker innebär förutom det som diskuterats ovan, en ökad administration hos Skatteverket och hos de tillkommande företagen. Denna administrations- och kostnadsökning måste ställas mot den ökade nytta företagen får av den minskade skattekostnaden, dvs. av det statliga stödet. Som beskrevs ovan bör gränsen sättas så att stödet får en påtaglig effekt för elanvändaren. Sammantaget bedöms således att gränsen om 12 000 kronor är lämplig såväl i förhållande till administrativa kostnader för att återbetala beloppen som företagets nytta av att uppbära det statliga stödet.

Mot ovanstående bakgrund föreslår regeringen att återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft, utom i fråga om landström samt förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet, endast får göras för den del av skillnaden mellan det betalda skattebeloppet för den elektriska kraft som förbrukats för berört ändamål och 0,5 öre per kilowattimme, som överstiger 12 000 kronor per kalenderår.

Befintlig reglering om återbetalning för jordbruk m.m. ger en möjlighet för den nedsättningsberättigade att ansöka om återbetalning per kalenderkvartal och inte endast per kalenderår. Som förutsättning för detta gäller att sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft ”i större omfattning” (11 kap. 12 § LSE). I 15 § förordningen om skatt på energi föreskrivs att

Skatteverket får medge att en ansökan om återbetalning görs per kalenderkvartal om årsförbrukningen av elektrisk kraft för vilken återbetalning kan medges beräknas uppgå till minst 150 000 kilowattimmar. Eftersom bestämmelsen om återbetalning vid elförbrukning i yrkesmässig vattenbruksverksamhet enligt förslag i ett annat avsnitt flyttas till en ny paragraf i LSE bör förordningen uppdateras så att motsvarande förordningsbestämmelse gäller för yrkesmässig vattenbruksverksamhet även efter lagändringen.

När det gäller de nya återbetalningssituationer som tillkommer genom utredningens förslag föreslår utredningen att motsvarande reglering införs för dessa, dvs. att det i lagen föreskrivs att kvartalsvis återbetalning ska tillåtas om den sökande beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning samt att lagregleringen kompletteras med en förordningsreglering där förbrukningskriteriet (större omfattning) specificeras. Utredningen anser att gränsen för förbrukning i större omfattning bör sättas vid 250 000 kilowattimmar avseende de nya återbetalningssituationerna. På så sätt bedöms det återbetalningsgrundande beloppet i regel överstiga gränsen om 12 000 kronor redan under det första kvartalet under ett visst år. Regeringen anser att den av utredningen föreslagna ordningen är lämplig och att gränserna är väl avvägda och anser därför att om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning får Skatteverket medge att ansökan om återbetalning görs per kalenderkvartal. Regeringen instämmer i utredningens bedömning och anser således att gränsen för när förbrukning ska anses ske i större omfattning bör anges i förordning.

Enligt 11 kap. 8 § första stycket LSE, i dess nuvarande lydelse, ska den energiskatt som ska betalas av den som är skattskyldig som producent eller leverantör (skattskyldig enligt 11 kap. 5 § 1 och 2) som huvudregel bestämmas på grundval av mätning. I och med att en ny kategori av skattskyldiga för energiskatt på elektrisk kraft föreslås införas i LSE så bör även bestämmelsen om mätning justeras så att den omfattar samtliga som är skattskyldiga enligt 5 § och inte enbart de som är skattskyldiga enligt 5 § 1 och 2. Regeringen föreslår därför att huvudregeln om att energiskatten ska baseras på mätning utvidgas så att den omfattar alla skattskyldiga, dvs. även frivilligt skattskyldiga.

Förslaget föranleder ändringar i 11 kap. 8, 9 och 12 §§ LSE och 7 kap. 1 § SFL samt införandet av en ny paragraf, 11 kap. 6 § LSE. Förslaget påverkar även utformningen av 11 kap. 12 a, 12 b och 14 §§ LSE, vilka föreslås i avsnitt 5.3 och 5.8.

5.5 Svenska stödordningar på elskatteområdet

Regeringens förslag: Begreppet ”stödordning” utvidgas till att även omfatta fall av statliga stöd på elskatteområdet. Det rör sig om nedsatt skatt på elektrisk kraft som förbrukas i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, i datorhallar, i jordbruks- och skogsbruksverksamhet, i vattenbruksverksamhet, i tjänstesektorer i vissa kommuner i norra delar av Sverige samt som landström.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Bakgrunden till förslaget: Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt kan vara utformade så att åtgärderna utgör statligt stöd enligt EU-rätten. Genom lag (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi (prop. 2015/16:159, bet. 2015/16:SkU26, rskr. 2015/16:254) införs begreppet ”stödordning” i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, för att definiera vilka fall av skattebefrielser på bränsleskatteområdet som utgör statligt stöd enligt EU-rätten. Frågan om uppgifter om stödordning på bränsleskattesidan behandlas i avsnitt 4 i prop. 2015/16:159. Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet. I nämnda proposition lämnas förslag till en ny paragraf, 1 kap. 11 a § LSE, med definition av vad som ska anses som stödordning när det gäller energiskatt och koldioxidskatt på bränslen. I propositionen föreslås den nya 1 kap. 11 a § LSE ha följande lydelse.

”I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § 1,
8. 6 a kap. 2 a § 2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,
11. 7 kap. 4 §.”

Någon motsvarande bestämmelse med uppräknings av stödordningar på elskatteområdet föreslås inte av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el. Frågan behandlas emellertid i Regeringskansliets promemoria Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet samt nedan i avsnitt 5.5. Se tabell 5.1 nedan för en kort beskrivning av ovanstående stödordningar.

Tabell 5.1 Stödordningar på energiskatteområdet

	Skattebefriat användningsområde	Bestämmelse i LSE efter förslag i denna lagrådsremiss	EU-rättslig statsstödsgrund
1.	Tillverkningsindustri samt värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar inom EU ETS	6 a kap. 1 § 9 a och 17 a	GBER
2.	Tillverkningsindustri samt värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar utanför EU ETS	6 a kap. 1 § 9 b och 3 §	GBER
3.	Uppvärmningsbränslen inom vattenbruk	6 a kap. 1 § 10	FIBER
4.	Uppvärmningsbränslen inom jordbruk och skogsbruk	6 a kap. 1 § 11	GBER
5.	Viss fordonsdrift i gruvindustriell verksamhet	6 a kap. 1 § 13	GBER
6.	Annan värmeproduktion inom EU ETS	6 a kap.1 § 17 b	EEAG
7.	Dieselbränsle för viss fordonsdrift inom jordbruk och skogsbruk	6 a kap. 2 a § 1	GBER
8.	Dieselbränsle för viss fordonsdrift inom vattenbruk	6 a kap. 2 a § 2	FIBER
9.	Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter samt biogas som bränsle för uppvärmning	6 a kap. 2 b och 2 c §§	EEAG
10.	Flytande biodrivmedel	7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§	EEAG
11.	Biogas som motorbränsle	7 kap. 4 §	EEAG
12.	Elförbrukning i tillverkningsindustri	11 kap. 9 § första stycket 8 och 14 § första stycket 1	GBER
13.	Elförbrukning i datorhall	11 kap. 9 § första stycket 9 och 14 § första stycket 2	GBER
14.	Lägre skattenivå för elförbrukning i vissa kommuner i norra delar av Sverige	11 kap. 9 § första stycket 10	GBER
15.	Elförbrukning i jordbruk och skogsbruk	11 kap. 12 §	GBER
16.	Elförbrukning i vattenbruksverksamhet	11 kap. 12 a §	FIBER
17.	Elförbrukning för landström	11 kap. 12 b §	GBER

Skälen för regeringens förslag: De delar av EU:s statsstödsregler som är av betydelse i detta lagstiftningsärende redovisas i avsnitt 5.1 EU:s statsstödsregler. Det finns ett flertal fall av skattebefrielse enligt LSE som i dag antingen godkänts av kommissionen eller undantagits från anmälningsskyldighet i enlighet med någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet. Stödordningarna för bränsle-

skattenedsättningar redovisas ovan i tabell 5.1, punkterna 1–11. I punkterna 12–17 redovisas stödordningarna för elskattenedsättningarna.

Genom lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi införs i LSE en definition av vad som avses med stödordning när det gäller energiskatt och koldioxidskatt på bränslen. I denna bestämmelse anges i punktform var och en av de aktuella stödordningarna. Skälet för den föreslagna definitionen är att den är en lämplig ordning för att på ett tydligt sätt för berörda aktörer och myndigheter ange vilka fall av skattelättnader som omfattas av begränsningarna till att inte medge lättnader till företag som är i svårigheter eller är föremål för återkrav samt de bestämmelser om lämnade av uppgifter för EU-rapportering av statligt stöd. Motsvarande skäl som gäller för att införa en definition av stödordningar för statliga stöd på bränsleområdet är även giltiga för stöd på elskatteområdet. Motsvarande regler som införs genom lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi för att genomföra EU-rättens regler om offentliggörande och information på en webbplats samt begränsningar till att inte ge statligt stöd till företag i svårigheter eller är föremål för återkrav bör även gälla för de uppräknade elskattestödordningarna i punkterna 12–17. Denna bestämmelse föreslås därför utvidgas till att även omfatta fall av statliga stöd på elskatteområdet.

Skattebefrielsen för elektrisk kraft som förbrukas i jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheterna omfattas av olika gruppundantagsförordningar på statsstödsområdet (GBER för jordbruk och skogsbruk samt FIBER för vattenbruk) därför bör dessa fall av skattebefrielse delas upp i särskilda bestämmelser i LSE och redovisas som olika stödordningar (se avsnitt 5.8 för förslag i denna del).

Förslaget föranleder ändring av 1 kap. 11 a § LSE i den lydelse som följer av lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

5.6 Stödmottagare

Regeringens förslag: Begreppet ”stödmottagare” ska även omfatta stödmottagare av statliga stöd på elskatteområdet. Stödmottagare vid skattebefrielse från energiskatten på elektrisk kraft är den som i dessa fall förbrukar kraften för ett skattebefriat ändamål.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Falun, Domstolsverket, Datainspektionen, Kommerskollegium, Trafikverket, Transportstyrelsen, Energimyndigheten, Skogsstyrelsen, Tillväxtanalys* tillstyrker förslaget eller har inga synpunkter på förslaget.

Skatteverket anser att det måste förtydligas vem som är stödmottagare i de fall då elektrisk kraft ospecificerad ingår i hyran av en fastighet. Om den elektriska kraften inte levererats till hyresgästen anser Skatteverket att det ur energiskattesynpunkt är fastighetsägaren som förbrukar elkraften. Om fastighetsägaren ska anses förbruka elektrisk kraften måste det även tydliggöras om elkraften ska anses ha förbrukats för sådant ändamål som anges i den föreslagna lydelsen av 11 kap. 9 § första

stycket 10 a–d lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, i de fall hyresgästen bedriver sådan verksamhet.

Även *Vattenfall* anser att begreppet stödmottagare måste förtydligas, så att det framgår om det är den enskilde kunden i bemärkelsen juridisk person som avses eller hela koncernen. I det senare fallet måste elhandelsbolagen ha kontroll över kundernas koncerntillhörighet på ett sätt som inte nödvändigtvis finns i nuvarande kundregister.

Bakgrund till förslaget: Frågan om vad som avses med stödmottagare på bränsleskattesidan behandlas i prop. 2015/16:159 Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet i avsnitt 7 Stödmottagare. I nämnda proposition föreslås en ny paragraf, 1 kap. 11 b § LSE, med en definition av stödmottagare. Riksdagen har den 26 maj 2016 beslutat i enlighet med förslaget och enligt lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, om skatt på energi ska den nya 1 kap. 11 b § LSE ha följande lydelse.

”Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9, eller
2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland i fall som avses i 11 a § 10 eller 11.”

Det finns för närvarande inte någon motsvarande bestämmelse som definierar vem som ska anses vara stödmottagare på elskatteområdet och någon motsvarande bestämmelse med definition av stödmottagare på elskatteområdet föreslogs inte av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el. Frågan behandlas emellertid i regeringskansliets promemoria Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet.

Skälen för regeringens förslag: För att omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet måste stöden uppfylla de krav som ställs i dessa. Ett av dessa krav är att stödmottagarna inte får vara företag i svårigheter eller föremål för återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet statsstöd.

Av gruppundantagsförordningarna följer även att en förutsättning för få statligt stöd är att vissa uppgifter om stödmottagare offentliggörs på en webbplats. För att dessa villkor ska kunna uppfyllas föreslås i prop. 2015/16:159 att en definition på LSE, så att det tydligt framgår vem som är stödmottagare. När det gäller stöd på bränsleskattesidan är stödmottagaren den som antingen förbrukat bränsle för ett skattebefriat ändamål eller, avseende motorbränsle som framställts av biomassa, i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland. För att uppfylla kraven i gruppundantagsförordningarna bör regleras vilka som är att anse som stödmottagare när det gäller statliga stöd på elskatteområdet. I fråga om befrielser på energiskatten på elektrisk kraft är det den som förbrukar elkraften för ett skattebefriat ändamål som är att anse som stödmottagare. Med stödmottagare avses den enskilde

förbrukaren och inte hela koncernen i det fall förbrukaren ingår i en koncern, vilket får anses besvara *Vattenfalls* önskemål om förtydligande kring koncernföretag. *Skatteverket* efterfrågar ett förtydligande av vem som är stödmottagare i de fall då elektrisk kraft ospecificerad ingår i hyran av en fastighet. Om den elektriska kraften inte levererats till hyresgästen anser *Skatteverket* att det ur energiskattesynpunkt är fastighetsägaren som förbrukar kraften. Regeringen gör en annan bedömning än *Skatteverket* och anser att det vid prövningen av vem som är stödmottagare enligt de föreslagna reglerna bör vara avgörande vem som i praktiken förbrukar den elektriska kraften. Detta innebär att den som förbrukar elektrisk kraft i exempelvis tillverkningsprocessen i industriell verksamhet anses vara stödmottagare, oavsett om den använda kraften ingår ospecificerad i hyran och inte anses yrkesmässigt levererad av fastighetsägaren. En annan bedömning skulle leda till att sättet för hur lokalhyresgästen förses med elektrisk kraft påverkar bedömningen av om denne är att anse som stödmottagare eller inte. Att slutförbrukaren betraktas som stödmottagare är även i linje med hur avsikten är att skattelättnaden ska förmedlas. Med undantag för skattelättnaden enligt 11 kap. 9 § första stycket 10 som förmedlas via en skattskyldig, är det slutkonsumenten, vilket i det ovanstående exemplet är industriföretaget, som genom en ansökan om återbetalning eller yrkande av avdrag ska vända sig till *Skatteverket* för att få det statliga stödet och i förekommande fall lämna tillkommande uppgifter om sin verksamhet inför rapporteringen av statligt stöd. Begreppet ”stödmottagare”, som i prop. 2015/16:159 föreslås införas i lagen om skatt på energi, föreslås därför utvidgas till att även omfatta stödmottagare av statliga stöd på elskatteområdet.

Förslaget föranleder ändring i 1 kap. 11 b § LSE i den lydelse som följer av lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

5.7 Företag utan rätt till statligt stöd

Regeringens förslag: Statliga stöd i form av en lägre energiskattenivå på elektrisk kraft ges inte till stödmottagare som är företag utan rätt till statligt stöd.

Med företag utan rätt till statligt stöd förstås

1. företag i ekonomiska svårigheter, och
2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Utredningens och promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Utredningens förslag omfattar inte stödordningarna som ger lägre skattenivå för elförbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- respektive vattenbruksverksamhet eller för elförbrukning i hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa delar av norra Sverige. Förslag rörande nämnda stödordningar lämnas emellertid i Regeringskansliets promemoria Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Falun, Domstolsverket, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Karlskoga kommun, AB Svenska Kraftnät* har inget att invända mot utredningens förslag alternativt inga synpunkter på förslaget. *Energimyndigheten* och *Fortum Värme* tillstyrker utredningens förslag.

Svenskt Näringsliv och *Jernkontoret* anser att definitionen som föreslås av utredningen är rimlig. *Skatteverket* menar att det är praktiskt omöjligt att kontrollera att företaget inte är i svårigheter vid varje enskilt betalningstillfälle.

Vid remitteringen av Regeringskansliets promemoria Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet framförs följande synpunkter.

Sveriges Kommuner och Landsting anser att kraven är motiverade med hänsyn till EU-rätten.

Skatteverket påpekar att om det vid en kontroll skulle visa sig att elleverantören gjort avdrag för elförbrukning hänförlig till en stödmottagare som inte uppfyller kraven ska det otillåtna stödet återkrävas. Ett sådant återkrav, vilket även kan komma att omfattas av skattetillägg, kan av den enskilde upplevas som synnerligen ingripande eftersom stödmottagaren är ett annat subjekt än det subjekt som yrkat avdraget. Mot denna bakgrund anser *Skatteverket* att det av förslaget tydligt måste framgå att lagstiftarens avsikt är att *Skatteverket* ska rikta ett återkrav mot elleverantören och inte mot stödmottagaren. *Skatteverket* menar också att det måste tydliggöras vid vilken tidpunkt stödet anses ha lämnats, för att kunna bedöma om en stödmottagare är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Svensk Energi och *Svensk Fjärrvärme* bedömer att det kommer att vara mycket svårt för elhandelsföretagen att bedöma om ett företag är i ekonomiska svårigheter, något som *Vattenfall* och *Umeå energi* instämmer i. *Svensk Energi*, *Svensk Fjärrvärme* och *Vattenfall* pekar på att elhandelsbolagen får agera myndighet och se till att statens förpliktelser mot EU uppfylls, vilket inte är lämpligt. De anser också att det är oklart när bedömningen av om ett företag är otillåten stödmottagare ska ske – baserat på information som finns vid avdragstillfället eller information som kommer fram vid senare tillfälle, t.ex. kommande bokslut. *Svensk Energi* och *Svensk Fjärrvärme* föreslår att *Skatteverket* får i uppdrag att utreda och föreslå hur kontrollen av otillåtna stödmottagare ska gå till i praktiken.

Bakgrunden till förslaget: Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt kan vara utformade så att åtgärderna utgör statligt stöd enligt EU-rätten. De delar av EU:s statsstödsregler som är av betydelse i detta lagstiftningsärendet redovisas i avsnitt 5.1 EU:s statsstödsregler. I prop. 2015/16:159 Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet, avsnitt 8, föreslås att befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som utgör statligt stöd inte får ges om den som drar fördel av stödet är ett s.k. företag utan rätt till statligt stöd. I propositionen föreslås en ny paragraf, 1 kap. 12 §, i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, med följande lydelse.

”Med företag utan rätt till statligt stöd avses

1. företag i ekonomiska svårigheter enligt artikel 2.18 i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och
2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.”

Även befrielse från energiskatt på elektrisk kraft kan vara utformad så att den utgör statligt stöd enligt EU-rätten (se avsnitt 5.5). Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el föreslår i sitt betänkande Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) att vissa nedsättningar av energiskatten på elektrisk kraft som utgör statligt stöd skulle villkoras av att dessa inte skulle lämnas till otillåtna stödmottagare. Den i ovan prop. 2015/16:159 föreslagna bestämmelsen motsvaras i huvudsak av utredningens definition av otillåten stödmottagare med skillnaden att benämningen ändrats från otillåten stödmottagare till företag utan rätt till statligt stöd. I Regeringskansliets promemoria Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet lämnas förslag om att stödordningarna som ger lägre skattenivå för elförbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- respektive vattenbruksverksamhet eller för elförbrukning i hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa delar av norra Sverige ska villkoras av att stöd inte ska beviljas för företag utan rätt till statligt stöd.

Skälen för regeringens förslag: För att omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet måste stöden uppfylla de krav som ställs i förordningarna. Det rör sig om kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER samt kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. Ett av dessa krav, som även gäller enligt kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG, är att ett företag som tar emot ett statligt stöd inte får vara i svårigheter eller vara föremål för återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet stöd.

I och med medlemskapet i EU har Sverige överlåtitt en del av sin beslutanderätt till EU:s institutioner. Detta har skett i olika grad. Inom vissa områden har EU ensam beslutanderätt med stöd av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Detta gäller t.ex. konkurrenspolitiken, varav statsstödsreglerna är en del. Huvudregeln enligt EU-rätten är att statligt stöd inte är tillåtet, då det riskerar att snedvrider konkurrensen på den inre marknaden. Statligt stöd kan dock undantagsvis vara tillåtet i vissa fall. I EU-rätten ställs olika krav upp för att statliga stöd ska tillåtas. Ett av dessa är att ett sådant stöd, så gott som

undantagslöst, inte får ges till en stödmottagare som är i ekonomiska svårigheter. Det kan endast godkännas av kommissionen under särskilda omständigheter enligt regler i kommissionens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter (EUT C 249, 31.7.2014), förkortade omstruktureringsriktlinjerna. Ett annat krav är att stöd inte får betalas ut till någon som har tagit emot ett olagligt statligt stöd och kommissionen därför riktat ett återbetalningskrav mot stödmottagaren som denne inte återbetalat.

Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el föreslår att de angivna EU-kraven sammanfattas i begreppet ”otillåten stödmottagare”, som av utredningen föreslås införas i lagen om skatt på energi. En något annorlunda språklig utformning av begreppet valdes i prop. 2015/16:159 där begreppet ”företag utan rätt till statligt stöd” i stället används. Den materiella innebörden är dock densamma som i utredningens begrepp ”otillåten stödmottagare”.

Som utredningen konstaterar är frågan om återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet statsstöd normalt inte förenad med några bedömningsfrågor, eftersom det då finns ett beslut i saken. Denna typ av ärenden är emellertid ovanliga.

Även kravet att stödmottagarna inte får vara i svårigheter görs i förhållande till vissa i EU-rätten närmare angivna objektiva kriterier. Utredningen hanterar i sitt förslag endast statsstöd på elskatteområdet som rymms inom tillämpningsområdet för GBER. Vissa av elskattestöden genomförs dock med stöd av FIBER. På bränsleskattesidan genomförs stöd inte bara med stöd av GBER och FIBER utan vissa av stöden har även beslutats av kommissionen i enlighet med EEAG. Definitionerna av vad som är att anse som ett företag i svårigheter varierar något mellan GBER, FIBER och EEAG. Så vitt regeringen kan bedöma är dock definitionerna av vad som är att anse som ett företag i ekonomiska svårigheter materiellt desamma i EEAG och GBER även om den språkliga utformningen av texterna varierar något. För att skapa en enklare hantering för både stödmottagare och Skatteverket är det enligt regeringens uppfattning lämpligt att definitionen i GBER genomgående används för samtliga stödordningar på elskatteområdet, dvs. på motsvarande sätt som i prop. 2015/16:159 föreslås för stödordningarna på bränsleskatteområdet. Även i fråga om skattestöd som sker inom ramen för FIBER uppfylls härigenom kraven. I prop. 2015/16:159 föreslås en ny bestämmelse i LSE med en direkt hänvisning till artikel 2.18 i GBER, där begreppet företag i ekonomiska svårigheter definieras. Hänvisningen till GBER föreslås vara dynamisk, dvs. avse GBER i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, för att säkerställa att EU-rättens statsstödsregler uppfylls vid varje tillfälle då ett miljöskattestöd beviljas inom ramen för LSE. Kraven enligt artikel 2.18 i GBER rör aktiebolag eller företag där ägarna har personligt ansvar och där mer än hälften av aktiekapitalet respektive det egna kapitalet har gått förlorat på grund av förluster, företaget är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller skulle kunna försättas i konkurs, har fått viss typ av stöd eller har en viss skuldsättningsgrad. Nedan redogörs mer i detalj för dessa krav.

I GBER definieras ”företag i svårigheter” som ett ”företag för vilka minst en av följande omständigheter råder”:

a) I fallet med aktiebolag (utom små eller medelstora företag som funnits i mindre än tre år eller, när det gäller berättigande till riskfinansieringsstöd, små eller medelstora företag inom sju år från deras första kommersiella försäljning som berättigar till riskfinansieringsinvesteringar enligt sunda marknadsprinciper tillämpade av de finansiella intermediärer som valts ut), om över hälften av det tecknade aktiekapitalet har försvunnit på grund av ackumulerade förluster. Detta är fallet om avdrag för ackumulerade förluster från reserver (och alla andra element som vanligtvis betraktas som en del av företagets egna medel) leder till ett negativt ackumulerat belopp som överstiger hälften av det tecknade aktiekapitalet.

b) I fallet med ett företag där åtminstone några ägare har obegränsat ansvar för företagets skuld (utom små eller medelstora företag som funnits i mindre än tre år eller, när det gäller berättigande till riskfinansieringsstöd, små eller medelstora företag inom sju år från deras första kommersiella försäljning som berättigar till riskfinansieringsinvesteringar enligt sunda marknadsprinciper tillämpade av de finansiella intermediärer som valts ut), om över hälften av det bokförda egna kapitalet har försvunnit på grund av ackumulerade förluster. Vid tillämpningen av denna bestämmelse avses med ”ett företag där åtminstone några ägare har obegränsat ansvar för företagets skuld” särskilt de typer av företag som nämns i bilaga II till direktiv 2013/34/EU.

c) Om företaget är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran.

d) Om företaget har fått undsättningsstöd och ännu inte har betalat tillbaka lånet eller avslutat garantin, eller har fått omstruktureringsstöd och fortfarande omfattas av en omstruktureringsplan.

e) I fallet med ett företag som inte är ett litet eller medelstort företag, där, för de senaste två åren,

(1) företagets bokföringsmässiga skuldsättningsgrad har varit större än 7,5 och

(2) företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar, EBITDA, [*dividerat med räntekostnaderna*] har legat under 1,0.” Detta tillägg inom klamrar ingår i andra språkversioner än den svenska.

En stödmottagare som inte uppfyller de ovan angivna kraven har inte rätt att ta emot statligt stöd. Regeringen föreslår därför att dessa krav införs som uttryckliga villkor för att medges avdrag respektive återbetalning i LSE i de fall statliga stöd förekommer på elskatteområdet. Det innebär att dessa materiella krav, på samma sätt som andra krav i skattelagstiftningen, kommer att omfattas av Skatteverkets kontrollverksamhet. Kraven påverkar inte hushåll utan endast förbrukning i ekonomisk verksamhet såsom exempelvis i ett aktiebolags verksamhet

Med anledning av det som Skatteverket, Svensk Energi, Svensk Fjärrvärme, Vattenfall och Umeå Energi anför om möjligheterna att kontrollera att företag inte är i svårigheter bör noteras att den som väljer att göra ett avdrag eller ansöka om återbetalning av skatt i de fall skattelättnaden utgör ett statligt stöd har bevisbördan för att de krav som uppställts uppfylls. Eftersom det ligger i stödmottagarens intresse att uppgifterna finns tillgängliga för den som behöver göra bedömningen kan denne förväntas vara villig att tillhandahålla nödvändiga uppgifter. Det är en uppgift för Skatteverket, att som ett led i sin sedvanliga självständiga kontrollverksamhet, utifrån riskbedömning och liknande, välja hur verket bedriver sin kontrollverksamhet av hur lagstiftningen följs. De uppgifter som behövs för att kontrollera att kraven i artikel 2.18 i GBER uppfylls bedöms regelmässigt kunna återfinnas i stödmottagarens bokföring eller på annat sätt kunna göras tillgängligt för Skatteverket som ett led i verkets kontrollverksamhet, exempelvis genom fördjupad kontroll genom revision. Regeringen finner inte tillräckliga skäl för att, som Svensk Energi och Svensk Fjärrvärme efterfrågar, särskilt uppdra åt Skatteverket att utreda och föreslå hur kontrollen av otillåtna stödmottagare ska gå till i praktiken. Regeringen anser således, till skillnad från bl.a. Svensk Energi, att det är lämpligt att även de villkor som för skattenessättningar som följer av EU-rätten bedöms av den som yrkar nedsättning, dvs. på motsvarande vis som gäller för andra materiella krav för nedsättning genom avdrag.

I det fall där stödmottagaren är annan än den skattskyldige själv, vilket kan vara fallet när avdrag görs för skatt som förbrukats i vissa verksamheter i de kommuner som avses i 4 §, åligger det alltså den skattskyldige att kunna visa att avdraget inte hänför sig till en förbrukare som vid tidpunkten då deklarationen görs är ett företag utan rätt till statligt stöd (jämför avsnitt 5.6 om stödmottagare och avsnitt 5.8 Skyldighet att lämna uppgifter). På motsvarande sätt bör den omständigheten att stödmottagaren kan komma på obestånd under den tid som förflyter mellan att ansökan om skatteåterbetalning lämnats in och Skatteverket beslutar om återbetalning sakna betydelse i sammanhanget. Det är således de faktiska förhållandena vid tidpunkten för avdragets yrkande respektive inlämnande av ansökan om återbetalning som bör få betydelse för bedömningen av om stödmottagaren är i svårighet vilket besvarar det önskemål om ytterligare förtydliganden av tidpunkten för bedömningen av om stödmottagaren är i svårigheter som framförs av Skatteverket, Svensk Energi, Svensk Fjärrvärme och Vattenfall.

De företag, som faller in under något av de kriterier som läggs fast i artikel 2.18 i GBER, är sådana företag där det nästan är säkert att de kommer att lägga ner sin verksamhet på kort eller medellång sikt (jämför punkten 20 av omstruktureringsriktlinjerna). Det är alltså fråga om avgörande ekonomiska svårigheter där stöd i form av energiskattelättnader i praktiken inte bör avgöra om företaget fortsätter sin verksamhet eller inte. Huvuddelen av de krav som läggs fast i artikel 2.18 i GBER rör företag som bedrivs i bolagsform, dvs. aktiebolag, kommanditbolag eller handelsbolag. Således hänför sig *punkten a* särskilt till aktiebolag och *punkten b* särskilt till handelsbolag och kommanditbolag. I de fall där yrkesmässig verksamhet drivs av en enskild näringsidkare torde det i allt väsentligt röra sig om verksamhet av

begränsad ekonomisk omfattning och insolvensbedömningen bedöms i praktiken i huvudsak innefatta fall där stödmottagaren försatts i personlig konkurs, dvs. *punkten c*. För bolag kan förutom konkurstillstånd även särskilt förfarande för att rekonstruera sin verksamhet (företagsrekonstruktion) aktualiseras. Båda dessa fall innebär dock beslut av myndighet och är därför allmänt tillgängliga.

Punkten d rör företag som har mottagit undsättningsstöd eller omstruktureringsstöd enligt omstruktureringsriktlinjerna. Sådana stöd är sällan förekommande. Det kan även noteras att definitionen av stödmottagare inom ramen för detta lagstiftningsprojekt inskränker sig till aktörer som är verksamma inom Sverige.

När det gäller kraven enligt *punkten e* begränsas de enligt definitionen till stora företag och de båda kriterierna ska ha uppfyllts under de senaste två åren. En rimlig tolkning bör vara att härmed avses de två senaste räkenskapsåren innan den tidpunkt då stödet anses beviljat, dvs. antingen när deklarationen eller ansökan om återbetalning av skatt görs. För definitionen av stora företag, se 1 kap. 13 § 1 i det förslag till ändring av LSE som lämnas i prop. 2015/16:159. Andelen svenska företag som faller inom definitionen för ”stora företag” är mycket låg och kraven enligt *punkten e* bedöms endast röra omkring 150–250 företag inom främst tillverkningsindustrin.

Noteras bör att det i den svenska språkversionen av *punkten 2.18.e.2* som rör EBITDA (Earnings before interest, taxes, depreciation and amortization, dvs. resultat före finansiella poster, skatter samt av- och nedskrivningar), saknas text som visar att kriteriet avser en räntetäckningsgrad baserad på EBITDA. Texten ”dividerat med räntekostnaderna” är dock nödvändig för att denna punkt ska ha ett meningsfullt innehåll. Det framgår även av andra språkversioner av förordningen att EBITDA ska divideras med räntekostnaderna. Jämför t.ex. de franska, tyska och engelska språkversionerna: ”le ratio de couverture des intérêts de l'entreprise, calculé sur la base de l'EBITDA, est inférieur à 1,0”; ”das anhand des EBITDA berechnete Zinsdeckungsverhältnis des Unternehmens lag unter 1,0”; ”the undertaking's EBITDA interest coverage ratio has been below 1,0”. Det är därför rimligt att basera kriteriet i den punkten på den engelska språkversionen, som baseras på en räntetäckningsgrad där inkomsterna utgår från måttet EBITDA.

Till ledning för tolkningen av vad som i statsstödssammanhang bör avses med företag finns i bilaga I till GBER följande definition av begreppet företag: ”Varje enhet, oberoende av juridisk form, som bedriver en ekonomisk verksamhet ska anses som ett företag.

Om det vid en kontroll skulle visa sig att elleverantören gjort avdrag för elförbrukning hänförlig till en stödmottagare som är annan än denne själv och som inte uppfyller kraven för skattelätanden så bör den felaktiga beskattningen omprövas så att rätt skatt betalas, dvs. på motsvarande sätt som gäller i dag om en skattskyldig tillämpat en felaktig skattesats för en av sina kunders elförbrukning. Eftersom det i dessa fall inte fråga om ett återkravsärende efter beslut av kommissionen utan fråga om en omprövning inom den vanliga beskattningsordningen finner regeringen, till skillnad från Skatteverket, inte att det finns skäl att

införa ett särskilt förtydligande om hur omprövningen ska ske i dessa fall (se även avsnitt 7).

Förslaget föranleder ändring av 11 kap. 9 och 12 §§ LSE. Förslaget påverkar även utformningen av 11 kap. 12 a, 12 b och 14 §§ LSE, vilka föreslås i avsnitt 5.3 och .5.8

5.8 Skyldighet att lämna uppgifter

Regeringens förslag: En förutsättning för att statligt stöd i form av skattebefrielse på elskatteområdet ska beviljas är att den som yrkar avdrag eller ansöker om återbetalning lämnar uppgift till Skatteverket om:

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) det stödmottagande företaget är,

2. i vilken region det stödmottagande företaget är beläget på NUTS 2-nivå,

3. stödmottagande företags verksamhetsområde på Nace-gruppnivå.

Kraven på uppgiftslämnande begränsas så att de endast får betydelse om nedsättningen för den enskilde stödmottagaren inom stödordningen under kalenderåret uppgår till minst

1. 15 000 euro i det fall det rör sig om stöd till vattenbruk, och

2. 50 000 euro i övriga fall.

Skattebefrielsen för elförbrukning i jordbruks- och skogsbruksverksamhet respektive vattenbruksverksamhet delas upp i två olika bestämmelser.

Utredningens och promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Utredningens förslag omfattar inte stöd inom stödordningarna som ger lägre skattenivå för elförbrukning i hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa delar av norra Sverige samt för elförbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- respektive vattenbruksverksamhet. Kravet på uppgiftslämnande är enligt utredningens förslag inte begränsat så att det endast får betydelse om nedsättningen för den enskilde stödmottagaren inom stödordningen under kalenderåret uppgår till minst 15 000 euro i det fall det rör sig om stöd till vattenbruk, och 50 000 euro i övriga fall.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Falun, Domstolsverket, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Jordbruksverket, Karlskoga kommun, AB Svenska Kraftnät och Lantbrukarnas Riksförbund* har inget att invända mot utredningens förslag alternativt har inga synpunkter på det förslaget. *Energimyndigheten* och *Fortum Värme* tillstyrker utredningens förslag.

Sveriges Kommuner och Landsting anser att kraven på uppgiftslämnande är motiverade med hänsyn till EU-rätten.

Svenskt Näringsliv och *Skogsindustrierna* anser att skyldigheten att lämna uppgifter är hanterbar för företagen.

Svensk Energi, Svensk Fjärrvärme och *Vattenfall* anser att stödmottagaren bör vara skyldig att lämna uppgifter direkt till Skatteverket, eftersom elhandelsbolagen inte alltid har relevant information om elanvändarnas ekonomiska status, verksamhetsområde,

storlek och region etc. Vattenfall påpekar att det innebär en administrativ börda för elhandlarna att lämna uppgifter om sina kunder.

Skatteverket anser att krav på att lämna uppgifter om stödmottagaren bör begränsas till ett så litet antal företag som är möjligt för att ändå uppfylla EU-rättens krav. Skatteverket tillstyrker att verkställighetsföreskrifter utfärdats till förtydligande av de uppgifter som ska lämnas till Europeiska kommissionen men anser att sådana föreskrifter bör meddelas i form av förordning.

Bakgrunden till förslaget: För att de statliga stöden på elskatteområdet ska kunna omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet måste stöden uppfylla de krav som ställs i dessa. Ett av dessa krav är att vissa uppgifter om individuella stödmottagare måste inhämtas för offentliggörande.

Kraven på offentliggörande och information om statliga stöd på en webbplats framgår av artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER samt i punkt 104 i kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG. Dessa bestämmelser handlar om offentliggörande och information på en webbplats, se närmare under avsnitt 5.1.3 Offentliggörande och information och 5.1.4 Närmare om offentliggörande av uppgifter om svenska skattestöd på webbplatsen.

Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el lämnar förslag om hur sådana uppgifter som krävs för att genomföra kraven på offentlighet och information på en webbplats ska hämtas in, i vissa fall av statligt stöd som ges i form av befrielse från energiskatt på elektrisk kraft. Förslaget bygger på att en förutsättning för att statligt stöd i form av nedsatt skatt på elskatteområdet ska beviljas ska vara att den som yrkar avdrag eller ansöker om återbetalning lämnar vissa uppgifter om stödmottagare. Utredningen föreslår även att en definition av begreppet ”uppgifter om stödmottagare” införs i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Utredningen föreslår också att ansökan om återbetalning, utom i fråga om landström, ska göras elektroniskt.

I promemorian *Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet* lämnas kompletterande förslag för de statliga stöd på elskatteområdet som inte behandlades i SOU 2015:87. I den promemorian föreslås dock att kraven på uppgiftslämnande ska begränsas till att endast avse uppgifter om stödmottagare som får stöd överstigande en viss nivå. Denna begränsning föreslogs i syfte att minska den administrativa bördan. I prop. 2015/15:159 *Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet* föreslås att det för samtliga stödordningar på bränsleskatteområdet införs motsvarande uppgiftskrav som föreslås i SOU 2015:87 för vissa stödordningar på elskatteområdet. Frågan om uppgifter om stödmottagare på bränsleskatteområdet behandlas i avsnitt

7.6 i prop. 2015/16:159 Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet. I den propositionen lämnas förslag till en ny paragraf, 1 kap. 13 § LSE, med definition av uppgifter om stödmottagare. Den nya bestämmelsen, som har utformats med utgångspunkt från förslaget i SOU 2015:87, föreslås ha följande lydelse.

”Med uppgifter om stödmottagare avses uppgift om

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) stödmottagaren hör till enligt bilaga I till den förordning som avses i 12 §,
2. den region där stödmottagande företag är beläget på NUTS 2-nivå enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) i lydelsen enligt kommissionens förordning (EU) nr 868/2014 av den 8 augusti 2014 om ändring av bilagorna till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts), och
3. stödmottagande företags verksamhetsområde på Nace-gruppnivå enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90, i den ursprungliga lydelsen.”

Bestämmelsen motsvaras i huvudsak av det förslag som Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el lämnar i sitt betänkande.

I avsnitt 9.6 i prop. 2015/16:159 behandlas även frågan om vilken växelkurs som ska användas för de belopp i euro som förekommer i LSE. I propositionen lämnas förslag till en ny paragraf, 1 kap. 16 § LSE, med följande lydelse.

”De belopp i euro som anges i denna lag ska för varje kalenderår omräknas enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.”

Motsvarande bestämmelse föreslogs även i avsnitt 6 i promemorian Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet.

Skälen för regeringens förslag: För att de statliga stöden på elskatteområdet ska kunna omfattas av GBER eller FIBER så måste de uppfylla de krav som ställs i förordningarna. Ett av dessa krav är att vissa uppgifter om individuella stödmottagare måste inhämtas för offentliggörande. Förslaget i SOU 2015:87 för hanteringen av vissa elskattestöd bör användas som utgångspunkt även för övriga statliga stöd som ges i form av skattebefrielser på elskatteområdet. En förutsättning för att statligt stöd i form av skattebefrielse på elskatteområdet ska beviljas bör således vara att den som yrkar avdrag eller ansöker om

återbetalning lämnar nödvändiga uppgifter om stödmottagare. Det är lämpligt att även för elskatteområdet använda sig av samma begrepp som på bränsleskatteområdet, dvs. ”uppgifter om stödmottagare” i enlighet med den definition som i prop. 2015/16:159 föreslås införas i LSE i en ny bestämmelse, 1 kap. 13 §. De uppgifter om stödmottagare som behövs för att uppfylla uppgiftskraven enligt EU-rätten är uppgifter om

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) det stödmottagande företaget är,
2. i vilken region det stödmottagande företaget är beläget på NUTS 2-nivå, och
3. stödmottagande företags verksamhetsområde på Nace-gruppnivå.

Indelningarna enligt punkterna 2 och 3 avser nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) respektive statistisk näringsgrensindelning (Nace). De grundar sig på olika EU-förordningar. I syfte att undvika oklarheter om vilken information som ska lämnas av stödmottagaren är det lämpligt att hänvisa till rättsakten i en viss angiven lydelse, s.k. statistisk hänvisning. En följd av att ha statistiska hänvisningar blir att om rättsakterna ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring bör göras i den nationella lagstiftningen.

De verkställighetsföreskrifter som kan aktualiseras rörande det föreslagna uppgiftslämnandet är av begränsad omfattning och rör inte, som ifrågasätts av Skatteverket, vilka uppgifter i sig ska lämnas. Det bör t.ex. kunna bli fråga om att regeringen på förordningsnivå, i enlighet med vad Skatteverket efterfrågat, reglerar hur ett företags region bör anges när en stödmottagande verksamhet bedrivs i flera regioner. I sådana föreskrifter kan bl.a. hänsyn tas till resultatet av de pågående diskussionerna om formen för redovisningen av uppgifter om företag m.m. i EU-databasen som sker mellan medlemsstaterna i en arbetsgrupp under ledning av Europeiska kommissionen. Regeringens föreskriftsrätt bedöms följa av regeringens kompetens att besluta verkställighetsföreskrifter enligt 8 kap. 7 § regeringsformen.

De ovan nämnda uppgifterna om stödmottagare behövs för att säkerställa att uppgifter kan lämnas om stödet på den webbplats som byggs upp för att öka insynen i stödgivningen i de olika medlemsstaterna. Det är dock inte uppgifter om alla individuella stödmottagare som behöver offentliggöras på webbplatsen utan endast de som tar emot statligt stöd i form av skattebefrielse som per stödordning uppgår till minst 500 000 euro avseende stöd enligt GBER samt minst 30 000 euro avseende stöd till vattenbruk enligt FIBER, allt per kalenderår. Samtidigt måste även beaktas att uppgifter kan komma att krävas även från andra stödmottagare än de som erhåller stöd över 500 000 respektive 30 000 euro från en stödgivare, exempelvis när samma stödmottagare kan erhålla stöd från flera stödgivare parallellt eller när uppgifterna behövs som ett led i kommissionens granskning av olika stödordningar. I syfte att skapa en rimlig nivå av administrativ börda för uppgiftslämnarna respektive Skatteverket föreslås därför att uppgiftslämnandet begränsas till att endast gälla som villkor för den del av nedsättningar som för respektive stödordning per kalenderår som överstiger 15 000 euro i fall som rör skattebefrielse till vattenbruk och 50 000 euro i övriga fall. Vilken växelkurs som ska användas för

beloppen i euro kommer följa av den reglering som föreslås i prop. 2015/16:159.

Då skattenedsättningen för elförbrukning i jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheterna omfattas av olika gruppundantagsförfordningar på statsstödsområdet (GBER för jordbruk och skogsbruk samt FIBER för vattenbruk) bör därför dessa fall av skattebefrielse delas upp i särskilda bestämmelser i LSE och redovisas som olika stödordningar. Uppdelning skapar inte enbart möjligheten att samla in nödvändiga uppgifter för rapportering till kommissionen för offentliggörande utan innebär även en förenkling av möjligheten att anpassa nedsättningarna utifrån de olika krav som ställs i respektive gruppundantagsförfordning, exempelvis genom att tillämpa en högre gräns för informationslämnande avseende stöd till andra stödmottagare än de som för dem som bedriver vattenbruksverksamheter. Regeringen föreslår därför att skattenedsättningen för elektrisk kraft som förbrukas i jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheterna delas upp i olika bestämmelser i LSE.

Inhämtningen av uppgifterna om stödmottagarna på elskatteområdet sker genom att den som ansöker om återbetalning eller yrkar avdrag för egen förbrukning för ett skattebefriat ändamål samtidigt lämnar uppgifter om sig själv. När stöd i enlighet med förslaget i avsnitt 7 förmedlas genom att den skattskyldige yrkar avdrag för annans förbrukning så lämnar den skattskyldige uppgifter om större stödmottagare samt övervältrar befrielsen till dem som förbrukat elkraften för det nedsättningsberättigade ändamålet. Dessa stödmottagare kan få stöd som förmedlas via fler än en skattskyldig. Eftersom den som yrkar avdrag för skatt på annans elförbrukning i enlighet med förslaget i avsnitt 7, i vart fall inte i dagsläget, kan förväntas ha kännedom om andra stöd som stödmottagaren får inom den aktuella stödordningen så får gränsen för uppgiftslämnande i dessa fall bedömas enbart utifrån det stöd som den skattskyldige förmedlar till respektive stödmottagare.

Regeringen anser således, i likhet med Svensk Energi, Svensk Fjärrvärme och Vattenfall, att det i de fall stödmottagaren erhåller nedsättningen direkt från Skatteverket bör vara stödmottagaren som ska lämna uppgifter direkt till Skatteverket. Regeringen anser däremot, till skillnad från Svensk Energi, Svensk Fjärrvärme och Vattenfall att det i fråga om stöd för annans elförbrukning genom förslaget i avsnitt 7 fortsatt bör vara den skattskyldige som har att visa att de materiella kraven för nedsättning är uppfyllda. Den nödvändiga informationen får i dessa fall samlas in av den skattskyldige för att vid behov överförs till Skatteverket. För att säkerställa uppgiftslämnandet föreslås att uppgiftslämnandet görs till ett materiellt villkor för att statligt stöd i form avskattebefrielse ska kunna ges genom avdrag i deklaration eller återbetalning av skatt. Sett från den skattskyldiges eller den enskilde stödmottagarens perspektiv skulle detta kunna uppfattas som en onödig administrativ pålaga, men det handlar om Sveriges möjlighet att lämna statligt stöd och följaktligen om att sökanden över huvud taget ska kunna få skattebefrielse. Det föreslås därför att nedsättning av skatt i de aktuella fallen villkoras av att sökanden lämnar dessa uppgifter.

Förslagen innebär att två nya paragrafer införs, 1 kap. 16 § och 11 kap. 12 a § LSE, samt ändring av 11 kap. 9 och 12 §§ LSE. Förslaget

påverkar även utformningen av 11 kap. 12 b och 14 §§ LSE, vilka föreslås i avsnitt 5.3 och 5.8.

6 Lägre energiskatt på el för större datacenter

Regeringens förslag: Företag inom datacenterbranschen ska kunna få den lägre energiskattenivån om 0,5 öre per kilowattimme. Den lägre skattenivån ska gälla för anläggningar där en näringsidkare, som huvudsakligen bedriver informationstjänstverksamhet, informationsbehandling eller uthyrning av serverutrymme och tillhörande tjänster utövar sådan verksamhet, om anläggningens sammanlagda installerade effekt för annan utrustning än kyl- och fläktanläggningar uppgår till minst 0,5 megawatt. Sådana anläggningar kallas datorhallar.

Regeringens bedömning: Energibeskattningen av elektrisk kraft som förbrukas av värmeföretag för produktion av värme och kyla som levereras till industrin och större datacenter bör ses över.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Vissa språkliga och redaktionella ändringar har dock skett i regeringens förslag.

Bakgrunden till förslaget: Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el lämnar i sitt betänkande Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) förslag om att en skattenivå om 0,5 öre per kilowattimme ska gälla för elektrisk kraft som förbrukas i datorhallar samt att en definition av datorhall ska införas i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE.

Remissinstanserna: Förvaltningsrätten i Falun, Domstolsverket, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Karlskoga kommun, AB Svenska Kraftnät har inget att invända mot förslaget alternativt inga synpunkter på förslaget. Skatteverket har inget att invända mot förslaget.

Uppsala universitet, Tillväxtverket, Arjeplogs kommun, Bollnäs kommun, Åsele kommun, Storumans kommun, Östersunds kommun, E.ON, IT & Telekomföretagen, Lantbrukarnas Riksförbund, Region Västerbotten, Skellefteå Kraft AB, Svensk Fjärrvärme, Svensk Energi, Sveriges Kommuner och Landsting (SKL), Svenskt Näringsliv, Falu kommun, Avesta kommun, Västerbottens datacenterinitiativ, Basindustri- riket, Region Gävleborg, Business Sweden och Fortum Värme tillstyrker förslaget.

Falu kommun anser att man i framtiden kan överväga att sänka skatten ännu mer för de datacenter som är klimatneutrala eller klimatpositiva. Svenska Bioenergiföreningen (Svebio) anser att skattenedsättningen bör samordnas med de andra nordiska ländernas åtgärder på området för att undvika skattekonkurrens. Östersunds kommun menar att det bör ges incitament för att placera datacenter där det finns överskott på förnybar energi, så som i norra Sverige, eftersom det bidrar till energi-

effektivisering, något som också Västerbottens Datacenterinitiativ påpekar. Även *Umeå universitet*, *Sveriges Lantbruksuniversitet (SLU)*, *Energieffektiviseringsföretagen*, Fortum Värme och SKL framhåller att energieffektivisering bör beaktas vid nyetableringar av datacenter. Som ett exempel föreslår SKL och Energieffektiviseringsföretagen att man bör uppmuntra till eller kräva att värmeåtervinning sker för att få skattenedsättning.

IT & Telekomföretagen, Svensk Energi och Svensk Fjärrvärme anser att definitionen av datorhall är tillfredsställande. *Kammarrätten i Sundsvall* anser att begreppen informationstjänstverksamhet, informationsbehandling eller uthyrning av serverutrymme kan ge upphov till gränsdragningsproblem, särskilt med hänsyn till den snabba utvecklingen på området. Även Skatteverket menar att det kan bli svårt att bedöma exakt vad som omfattas av de angivna verksamheterna. Skatteverket menar vidare att förslaget bör kompletteras så att företag som har datacenterverksamhet som stödfunktion till den vanliga verksamheten inte kan kringgå reglerna och få skattenedsättningen genom att lägga datacenterverksamheten i ett separat bolag. *Multigrid Solutions AB* anser att definitionen bör ändras så att inte bara företag som huvudsakligen bedriver informationstjänstverksamhet, informationsbehandling eller uthyrning av serverutrymme omfattas.

SLU avstyrker förslaget. *Svenska Gjuteriföreningen* påpekar att små och medelstora företag i norra delen av landet kommer att finansiera de ökade skatteintäkterna, därför måste påverkan på sysselsättningen i dessa ställas mot den förväntade ökningen av arbetstillfällena i datacenterindustrin. SLU anser att sysselsättningseffekten av förslaget torde vara ytterst begränsad och pekar på att förslaget innebär att hushåll i resurssvaga kommuner får en ökad skattebörda om 252 miljoner kronor, samtidigt som resursstarka företag får en subvention. Tillväxtverket håller med om att sysselsättningseffekterna kan förväntas vara begränsade.

SLU menar att gränsen om 0,5 megawatt installerad kapacitet är godtycklig och kommer att leda till tröskeeffekter, något som också Region Gävleborg, Östersunds kommun och IT & Telekomföretagen anser. IT & Telekomföretagen föreslår också att hänsyn ska tas till den sammanlagda installerade effekten hos det företag som driver datorhallen, om denna överstiger en viss lägsta gräns, i storleksordningen 10 megawatt. Tillväxtverket, Åsele kommun, Storumans kommun, Region Västerbotten, Skellefteå kraft AB anser att nedsättningen borde omfatta datacenter med en mindre installerad effekt än 0,5 megawatt. *Naturvårdsverket* anser att elektrisk kraft som används för fläktar och kyla i datacenter inte ska ha nedsatt energiskatt, eftersom det gynnar eldriven kyla jämfört med t.ex. fjärrkyla.

Business Sweden anser att nivån är rimlig men pekar på att man bör beakta möjliga följd effekter på konsolidering inom branschen samt påverkan på individuella företags incitament för energieffektivisering. Svensk Energi, Svensk Fjärrvärme anser att ett högre tröskelvärde skulle vara acceptabelt. Multigrid Solutions AB framför att gränsen om 0,5 megawatt är oväntat låg, lyfter fram den gräns om fem megawatt som gäller i Norge och Finland och varnar dels för risk för ett "skattekrig" med nordiska grannländer, dels att gränsen attraherar mindre datorhallar

som varken värmeåtervinner eller främjar innovation av energieffektiva lösningar.

ACON AB, Cygate AB, Fortlax AB och InfoQB AB ifrågasätter nyttan av en effektgräns och menar att det finns andra och bättre sätt att säkerställa att bara ”riktiga” datacenter kommer i åtnjutande av skattereduktionen och hänvisar till att lagförslaget redan innehåller en tröskel för återbetalning och att förtydligande av definitionen av datacenter skulle kunna göras.

Skälen för regeringens förslag: Datacenterbranschen är en bransch i stark tillväxt, både i Sverige och internationellt. Orsaker är bl.a. den ökande användningen av internet och av tjänster som tillhandahålls via nätet de senaste decennierna. Den allt mer utbredda digitaliseringen av samhället medför att behoven av datahanteringskapacitet ökar. Enligt en rapport från den internationella konsultfirman Boston Consulting Group (BCG) 2014 kommer branschens kapacitet att öka med 10 procent per år de närmaste årtiondena. BCG:s bedömning är att det kommer att krävas 60 nya s.k. megadatacenter, dvs. datacenter som har en installerad eleffekt på mer än fem megawatt, i Europa fram till 2020 för att möta efterfrågan. Länsstyrelsen i Norrbottens beräkningar är ännu mer optimistiska med en fördubbling av datacenterbranschens storlek fram till 2020, vilket medför ett behov av cirka 200 nya megadatacenter i Europa. Sammantaget visar detta på en bransch med betydande tillväxtpotential.

Investeringsbehoven i branschen är stora och Sverige har goda förutsättningar för att attrahera dessa investeringar. Det också i de delar av landet som kan ha svårt att attrahera etableringar av nya företag. Sverige har flera fördelar utifrån vad datacenterinvestorer söker efter: ett svalt klimat, en väl utbyggd bredbandsinfrastruktur, en tillförlitlig elförsörjning med relativt låga elpriser och ett stabilt politiskt klimat för att nämna några. Däremot är energiskatten på elektrisk kraft för tjänsteföretag jämförelsevis hög. Som Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el redovisar i sitt betänkande är det totala elpriset, inklusive energiskatten på elektrisk kraft, relativt hög för svenska tjänsteföretag i ett europeiskt perspektiv. Såväl Finland som andra länder har ett lägre totalt elpris än Sverige. När övriga variabler är likvärdiga kan elpriset vara det som avgör var investeringen hamnar.

För att motivera en lägre energiskattesats behöver dock en sådan regeländring bidra med mer än att det kan attrahera ytterligare investeringar till Sverige. Ett sådant skäl är att etableringen av nya datacenter leder till att jobb skapas i Sverige. De stora datacentren skapar visserligen inte lika många arbetstillfällen som de traditionella näringarna och även effekterna på sysselsättningen kan förväntas vara begränsade, vilket även påpekas i remissvaren från t.ex. *Tillväxtverket* och *SLU*. De analyser som genomförts av Facebooks etablering i Luleå visar samtidigt att datacenter kan skapa betydande mervärden i närområdet. BCG:s beräkningar av de ackumulerade ekonomiska effekterna är att Facebooks etablering den första tioårsperioden, med konstruktion och drift, ger regionen 9 miljarder kronor i tillkommande intäkter.

När det gäller antalet nya arbetstillfällen bedömer t.ex. *Tillväxtverket* att Facebooks första datorhall kommer att skapa ca 120 direkta

arbetstillfällen. Till det kommer cirka 30 indirekta arbetstillfällen i form av bevakningsuppdrag. När Facebooks datacenter i Luleå är fullt utbyggt, med tre planerade datorhallar, bedöms det leda till att ca 260 arbetstillfällen skapas. Därutöver tillkommer de bygg- och anläggningsarbeten som förväntas skapa upp till 300 tillfälliga arbetstillfällen per år under etableringstiden 2011–2017. Utöver de direkta arbetstillfällena uppstår även indirekta effekter i regionen. Tillväxtverket bedömer den indirekta effekten av varje nytt arbetstillfälle hos Facebook till ca 0,3 ytterligare arbetstillfällen. BCG:s beräkningar visar på en högre indirekt effekt. Enligt BCG bidrar varje arbetstillfälle hos Facebook till att skapa 0,6–1,3 ytterligare arbetstillfällen i regionen.

Datacenter erbjuder även i vissa fall en grundläggande infrastruktur för utveckling och expansion av företag i informations- och kommunikationstekniksektorn. Det gör att företag som t.ex. tillhandhåller s.k. molntjänster också kan förväntas få bättre förutsättningar att nyetablera eller expandera befintlig verksamhet. Konsultföretaget Deloitte bedömer exempelvis att tillväxttakten för molntjänster kommer att vara hög de närmaste åren. Regeringen bedömer därmed att förslaget leder till goda förutsättningar för företagstillväxt och för att ytterligare arbetstillfällen kan skapas inom landet.

Möjligheterna att attrahera nya etableringar och potentialen för att nya arbetstillfällen skapas är inte heller i sig tillräckliga för att motivera en lägre beskattning av datacenterbranschens elanvändning. I den nuvarande ordningen har skattenedsättningarna baserats på att företagen i de branscher som ansetts skyddsvärda är utsatta för internationell konkurrens. De bedöms därmed inte kunna föra vidare nationellt bestämda kostnadsökningar till sina kunder. Dessutom handlar det om företag i branscher som använder mycket elektrisk kraft i sina verksamheter och som är att betrakta som elintensiva.

Utredningens bedömning är att elkostnaderna, inklusive skatt, utgör en betydande kostnadspost för datacenterföretag. Enligt utredningen uppgår kostnaden för elektrisk kraft normalt till ca 30 procent av de totala driftkostnaderna. För vissa datacenter kan kostnadsandelen för elektrisk kraft vara högre och i vissa fall närma sig 60 procent av driftkostnaderna. Regeringens bedömning är att datacenterbranschen, liksom de branscher som i nuläget beskattas med 0,5 öre per kilowattimme, både har hög elintensitet och hög elanvändning.

För företag som har datacenter som sin huvudsakliga verksamhet finns internationell konkurrens både i själva etableringsfasen och i den löpande verksamheten. Vid etableringar av in-house-anläggningar, som t.ex. Facebook, Google och Apple, är det länder och regioner som konkurrerar om att få etableringen. Företagen i fråga konkurrerar i det läget alltså inte med andra företag utan det är länder som i någon utsträckning konkurrerar om att locka till sig företagens etableringar. Vid etablering av nya anläggningar jämför företagen de totala kostnaderna för etablering och drift i olika länder.

Utredningen bedömde vidare att samlokaliseringens verksamhet är internationellt konkurrensutsatt. Konkurrenssituationen vid drift ser något annorlunda ut för samlokaliseringens företag jämfört med in-house-företagen. Samlokaliseringens företag hyr ut serverkapacitet till kunder vilket betyder att varje ny affär sker i förnyad konkurrens med

andra samlokaliseringsföretag. Detta innebär att samlokaliseringsföretagen är konkurrensutsatta i sin löpande verksamhet. Kostnader för t.ex. elektrisk kraft ska debiteras kunderna och väger tungt vid utvärderingen av affärsförslagen. Flertalet stora affärer är internationellt konkurrensutsatta, eftersom de potentiella kunderna inhämtar offerter från flera företag i olika länder. För företagen som köper samlokaliseringsföretagens tjänster är det inte helt avgörande var serverna befinner sig fysiskt. Vissa kunder måste lagra data i servrar placerade i landet och många kunder vill ha närhet till datacentret, men vanligtvis är kostnaderna en avgörande faktor.

Regeringens bedömning är att datacenterbranschen är såväl elintensiv som utsatt för internationell konkurrens. Det innebär att branschen är att anse som skyddsvärd. Motsvarande verksamheter omfattas redan av lägre skattenivåer i andra länder alternativt pågår ett arbete i sådan riktning. En sänkning av skattenivån är därför även motiverad utifrån hur elanvändningen i datacenter beskattas i andra länder, inklusive i länder i vår omedelbara närhet. Det är även i linje med de önskemål om en samordning av beskattningen som Svebio framför. Baserat på en samlad bedömning anser regeringen, i likhet med utredningen, därmed att det finns övervägande skäl som motiverar en lägre skattenivå för datacenterbranschen. Elektrisk kraft som förbrukas av företag inom datacenterbranschen föreslås därför beskattas med 0,5 öre per kilowattimme, dvs. vid den skattenivå som bl.a. gäller för elektrisk kraft som förbrukas i industrins tillverkningsprocess.

Nästa frågeställning som uppstår är om alla företag i datacenterbranschen bör få ta del av den lägre skattenivån. Om bedömningen är att alla verksamheter inte ska omfattas av den lägre skattenivån, uppstår behov av att avgränsa vilka verksamheter som lämpligen ska omfattas och av att fastställa hur en sådan avgränsning ska utformas.

En första avgränsning gäller vilken storlek ett datacenter ska ha för att få rätt till den lägre skattesatsen. Utredningen föreslår en gräns om minst 0,5 megawatt installerad eleffekt. Här kan för tydlighetens skull tilläggas att med ett datacenter bör avses en anläggning belägen på en och samma geografiska plats och som är inhytt i en och samma eller angränsande byggnader. Utredningens bedömning är att ett datacenter som används för internt bruk normalt har en storlek mellan 50–200 kilowatt installerad effekt. Ett datacenter som vänder sig till externa kunder, har däremot enligt utredningen ofta en installerad effekt om minst 0,5 megawatt. IT & Telekomföretagen bekräftar att det är en vanlig storlek för nya datacenter. Enligt utredningen har samlokaliseringsföretag och leverantörer av s.k. molntjänster ofta datacenter med en installerad effekt på minst 1 megawatt. Sammantaget innebär detta att utredningens förslag på gräns utformats så att de datacenter som får del av den lägre skattesatsen är sådana som är affärsdrivande verksamheter och där datacenterverksamheten är den huvudsakliga verksamheten. Skattelättnaden omfattar därför inte den datacenterverksamhet som endast utgör en stödfunktion för ett företags huvudsakliga verksamhet, även om företagets datacenter har en total effekt på minst 0,5 megawatt. Exempel på sådan verksamhet är datacenter som är avsedda för eget bruk inom handelsbranschen och bland företag som tillhandahåller bank- eller finansieringstjänster.

Något skäl till lägre skatt för datacenterverksamhet inom den offentliga sektorn finns inte enligt utredningens uppfattning. Förslaget ska därför bara gälla för verksamhet som bedrivs av näringsidkare.

Regeringen anser i likhet med utredningen, och till skillnad från Multigrid Solutions AB, att endast datacenter där en näringsidkare, som huvudsakligen bedriver informationstjänstverksamhet, informationsbehandling eller uthyrning av serverutrymme och därtill hörande tjänster, utövar sådan verksamhet ska omfattas av regleringen. Det är inte ovanligt att verksamhet med denna inriktning bedrivs i mindre omfattning i många typer av företag. Det är emellertid främst de företag som huvudsakligen bedriver sådan verksamhet som bedöms vara särskilt konkurrensutsatta just med anledning av att den konkurrensutsatta andelen av verksamheten är stor. Regeringen anser, till skillnad från Skatteverket, att det saknas tillräckliga skäl för att utesluta avknoppade företag som bedriver stödjande datacenterverksamhet till det företag som det förstnämnda företaget avknoppats från.

Den snabba utvecklingen på området kan såsom Kammarrätten i Sundsvall framför ge upphov till vissa gränsdragningsproblem avseende begreppen informationstjänstverksamhet, informationsbehandling eller uthyrning av serverutrymme. Eftersom den närmare avgränsningen är avhängig av hur verksamheten är organiserad och bedrivs i de enskilda fallen samt av den tekniska utvecklingen anser regeringen att det är lämpligt att den frågan får överlämnas till rättstillämpningen att avgöra.

I beräkningen av den sammanlagda installerade effekten i datacenter väljer utredningen att inkludera den samlade effekten av all den elektriska utrustning som finns i datorhallen, utom den utrustning som påverkar klimatet i datorhallen, dvs. kyl- och fläktanläggningar. Det är alltså inte bara fråga om själva IT-utrustningen utan även belysning osv. Den primära orsaken till varför kyl- och fläktanläggningar lämnas utanför är att kylningen av anläggningen kan göras på olika sätt, varav alla inte inkluderar elektrisk kraft som primär energikälla. I städer finns t.ex. möjlighet att använda sig av fjärrkyla i stället för egen kylanläggning. Naturvårdsverket anser att den elektriska kraft som används för stödprocesser i form av fläktar och kyla i datacenter inte bör ha nedsatt energiskatt, eftersom det skulle gynna eldriven kyla jämfört med andra alternativ. Svensk Energi och Svensk fjärrvärme efterfrågar en nedsättning för all elektrisk kraft och bränslen som används för att producera kyla för datacenter, även fjärrkyla. Kylning av anläggningen är visserligen ett krav för att hålla inomhusklimatet vid rätt temperatur, men för att inte snedvrider konkurrensen mellan olika alternativ, bör kyl- och fläktanläggningar exkluderas vid beräkningen av installerad effekt.

Införandet av ett gränsvärde för när den lägre skattesatsen börjar gälla kan leda till att tröskeeffekter uppstår, såsom även bl.a. SLU, Region Gävleborg och IT & Telekomföretagen påpekar. Det finns en risk för att en sådan gräns leder till att mindre datacenter försvinner genom att lagstiftningen ger skattemässiga incitament för att bedriva datacenterverksamhet i större enheter. Utredningen konstaterar att detta inte nödvändigtvis behöver vara negativt. Det finns ofta fördelar med att bedriva verksamhet i större anläggningar, t.ex. kan det finnas stordriftsfördelar avseende kylning.

Gränsvärdet kan också leda till att vissa företag väljer att köpa in datacenter-tjänsten från externa utförare snarare än att välja att utföra den i egen regi, eftersom det kan innebära lägre totala kostnader. En gräns som bygger på installerad effekt kan också få företag som är nära gränsen att öka sin installerade effekt i syfte att komma i åtnjutande av den lägre skattesatsen, även om det inte nödvändigtvis är verksamhetsmässigt motiverat. Utredningens bedömning är att risken för den typen av beteende är låg. De negativa effekter som eventuellt kan uppstå uppvägs också av att det i första hand är större datacenterföretag som kan anses vara särskilt skyddsvärda och som är utsatta för internationell konkurrens. Utredningen finner därför att nedsättningen bör avgränsas till att omfatta större datacenterföretag.

Enligt utredningen kan en reglering som innebär en gräns om minst 0,5 megawatt installerad kapacitet förväntas träffa sådana affärsdrivande verksamheter där datacenterverksamheten är den huvudsakliga verksamheten. Utredningen gör även bedömningen att det främst är större datacenterföretag som är att anse som skyddsvärda och utsatta för internationell konkurrens. Vid sidan av vad som remissinstanserna bl.a. framför om effektgränstens nivå och riskerna för skattekonkurrens kan i sammanhanget även noteras den hemställan från Länsstyrelsen i Norrbottens län (FI2014/04055/S2) vari efterfrågas en nedsättning för större datacenter samt Svensk Energis hemställan (Fi2015/00322/S2) om nedsättning för datacenter med en sammanlagd effekt över 5 megawatt. Regeringen anser mot denna bakgrund, till skillnad mot bl.a. SLU, Region Gävleborg och Östersunds kommun, att det är rimligt att inrikta skattestödet mot större datacenterverksamheter samt att gränsen om 0,5 megawatt installerad kapacitet är väl avvägd och svarar mot branschens struktur.

Regeringen föreslår därför att den lägre skattenivån ska gälla för anläggningar (datacenter) där en näringsidkare, som huvudsakligen bedriver informationstjänstverksamhet, informationsbehandling eller uthyrning av serverutrymme och därtill hörande tjänster utövar sådan verksamhet och datacentrets sammanlagda installerade effekt för annan utrustning än kyl- och fläktanläggningar uppgår till minst 0,5 megawatt. Ett sådant datacenter föreslås benämnas "datorhall".

Den lägre skattenivån på elektrisk kraft som förbrukats i en datorhall hos en skattskyldig föreslås uppnås genom att skattskyldiga förbrukare gör avdrag i punktskattedeklaration. I de fall elektrisk kraft i en datorhall har förbrukats av annan än den skattskyldige ges stödet i form av återbetalning efter ansökan till Skatteverket. Genom den valda lösningen skapas en direktkontakt mellan stödgivande myndighet och stödmottagare vilket medför att EU-rättens krav på offentliggörande av uppgifter om vissa stödmottagare kan tillgodoses (se även avsnitt 5.1 och 5.8 om uppgiftslämnande). För att uppfylla EU-rättens regler om statligt stöd så ska, i enlighet med förslaget i avsnitt 5.7, den lägre skattenivån inte vara tillgänglig för företag utan rätt till statligt stöd.

Falu kommun framför att man i framtiden kan överväga en ytterligare sänkning av skatten för de datacenter som är klimatneutrala eller klimatpositiva. Energiskatten på elektrisk kraft är emellertid en fiskal skatt på användningen av elektrisk kraft. Produktionen av elektrisk kraft ingår vidare i EU:s system för handel med utsläppsrätter. Skattens

koppling till och påverkan på utsläppen av växthusgaser är därför begränsad. Regeringen konstaterar även att en sådan sänkning ytterligare riskerar försvaga incitamenten till energieffektivisering och dessutom innebära att skattenivån skulle komma att understiga den i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51 föreskrivna minimiskattenivån och att det av dessa skäl inte är lämpligt med ytterligare sänkningar av skattenivån. Regeringen anser i likhet med bl.a. Umeå universitet att påverkan på målsättningarna för en effektivare energianvändning bör beaktas vid etablering av datacenter men anser att företagen har ett eget ansvar för och en egen vinning av en effektivare användning av energi. En minskad användning av elektrisk kraft, som är belastad med energiskatt, leder exempelvis till lägre energikostnader för företagen. Regeringen anser, till skillnad från Östersunds kommun och Västerbottens Datacenterinitiativ, att det inte är nödvändigt med ytterligare incitament för att placera datacenter där det finns överskott på förnybar energi. Indelningen av Sverige i elprisområden och Svenska kraftnäts tariffstruktur innebär att det redan finns sådana incitament genom att elpriserna i elöverskottsområdena i norra Sverige i genomsnitt kan förväntas vara lägre än i andra delar av landet. Regeringen anser att det även vid utformningen av skattelättnader måste beaktas att tillkommande villkor ökar komplexiteten i skattsystemet och därmed även den administrativa bördan.

Regeringen har i likhet med Svenska Gjuteriföreningen och SLU noterat effekterna av utredningens förslag på små och medelstora företag i norra delen av landet samt hushåll i resurssvaga kommuner och har därför valt att inte gå vidare med utredningens förslag om ett fullständigt slopande av den lägre skattenivån för elektrisk kraft som förbrukas i vissa kommuner i norra delarna av Sverige. I avsnitt 7 Nedsatt energiskatt för hushåll och tjänstesektor i vissa delar av norra Sverige presenteras därför ett annat förslag.

Som anges ovan efterfrågar Svensk Energi och Svensk fjärrvärme en nedsättning för all elektrisk kraft och bränslen som används för att producera kyla för datacenter, även fjärrkyla. Fjärrkyla eller fjärrvärme kan ur ett ekonomiskt och ett miljömässigt perspektiv vara ett bra alternativ för uppvärmning och kylning. Det är därför angeläget att sådan fjärrkyla och fjärrvärme ges rimliga konkurrensförutsättningar, i jämförelse med andra alternativ. Energibolag som levererar värme till industrin har i dag möjlighet att genom skattenedsättning på bränslen som använts vid värmeproduktionen få samma skattemässiga situation som om dessa bränslen använts av industrin för att producera värmen. I möjligaste mån bör konkurrenssnedvridningar undvikas mellan värmeproduktion inom industrin eller större datacenter och värmeföretag, när produktionen sker för att tillgodose samma användningsändamål. För den el som industrin och de areella näringarna förbrukar tas energiskatt ut med 0,5 öre per kilowattimme. I denna lagrådsremiss läggs förslag om att större datacenter ska beskattas vid motsvarande nivå. Högre energiskatt gäller för viss elektrisk kraft som används av värmeföretag i samband med produktion av värme som levereras till industrin eller större datacenter. Skillnaderna i beskattning bör ses över.

Förslaget innebär ändring av 11 kap. 9 § LSE samt föranleder att en ny paragraf, 1 kap. 14 §, införs i LSE. Förslaget påverkar även utformningen av 11 kap. 14 § LSE, vars införande föreslås i avsnitt 5.3.

7 Nedsatt energiskatt för hushåll och tjänstesektor i vissa delar av norra Sverige

Regeringens förslag: Den särskilda energiskattesatsen för elektrisk kraft som förbrukas i vissa kommuner i norra Sverige ersätts med en nedsatt skattenivå som uppnås genom avdrag samt begränsas för att säkerställa att nedsättningen är förenlig med EU-rätten. Avdraget uppgår till 9,6 öre per kilowattimme och gäller för förbrukning av elektrisk kraft i hushåll samt förbrukning av elektrisk kraft för annat ändamål än i industriell verksamhet, i en datorhall, i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet eller som landström. Avdrag får inte göras för elektrisk kraft som förbrukas av ett företag utan rätt till statligt stöd. En förutsättning för avdrag för skatt på elektrisk kraft som förbrukats av större stödmottagare är att den skattskyldige lämnar vissa uppgifter om dessa stödmottagare.

Utredningens förslag överensstämmer inte med regeringens. Enligt utredningens förslag tas den särskilda lägre beskattningsnivån för elförbrukning i norra delarna av Sverige bort. Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I regeringens förslag klargörs att avdrag endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående punkter.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Falun, Domstolsverket, Datainspektionen, Kommerskollegium, Trafikverket, Transportstyrelsen, Energimyndigheten, Skogsstyrelsen, Tillväxtanalys, Region Västerbotten* tillstyrker förslaget eller har inga synpunkter på förslaget. *Jordbruksverket* och *Lantbrukarnas Riksförbund* tycker att förslaget är bra.

Försvarsmakten konstaterar att förslaget kommer att innebära en kostnadsökning om 600 000 kronor per år, vilket är en avsevärd förbättring jämfört med ett slopande av den nedsatta skattenivån. *Svenska Elnätsupproret* tillstyrker förslaget under förutsättning att även elområde 4 får den lägre skatten. *Naturvårdsverket* anser att alla nedsättningar av energiskatten för elektrisk kraft som används för ”vissa ändamål” gradvis bör sänkas över en längre tidsperiod, eftersom all elproduktion har miljöpåverkan och att elanvändning direkt eller indirekt även ökar elproduktionen.

Sveriges Kommuner och Landsting är positiva till att ersätta skattenivån med ett avdrag och anser att kraven om begränsning av den lägre skattenivån endast till andra än otillåtna stödmottagare är motiverade med hänsyn till EU-rätten.

Skatteverket avstyrker förslaget och anser att det leder till komplexitet och ökad administration, i synnerhet för elleverantörerna. Skatteverket pekar också på att den föreslagna ordningen kan ifrågasättas ur rättssäkerhetssynpunkt, eftersom den som yrkar skattebefrielse i form av avdrag riskerar bl.a. sanktioner i form av skattetillägg vid brister som rör annan persons ekonomiska förhållanden. Skatteverket påpekar att om det vid en kontroll skulle visa sig att elleverantören gjort avdrag för elförbrukning hänförlig till en stödmottagare som inte uppfyller kraven ska det otillåtna stödet återkrävas. Ett sådant återkrav, vilket även kan komma att omfattas av skattetillägg, kan av den enskilde upplevas som synnerligen ingripande eftersom stödmottagaren är ett annat subjekt än det subjekt som yrkat avdraget. Mot denna bakgrund anser Skatteverket att det av förslaget tydligt måste framgå att lagstiftarens avsikt är att Skatteverket ska rikta ett återkrav mot elleverantören och inte mot stödmottagaren. Skatteverket menar också att det måste tydliggöras vid vilken tidpunkt stödet anses ha lämnats, för att kunna bedöma om en stödmottagare är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Svensk Energi och *Svensk Fjärrvärme* avstyrker förslaget. De framhåller att den administrativa hanteringen och ekonomiska risken blir mycket betungande för elhandlarna och att de i praktiken får utföra myndighetsuppgifter, något som *Vattenfall* instämmer i. Behållandet av den lägre skattenivån innebär också att elhandlarna även fortsättningsvis måste bedöma vad som ingår i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet vilket är problematiskt, något som *Vattenfall* instämmer i. *Vattenfall*, *Oberoende Elhandlare* och *Umeå Energi* föreslår att elhandelsbolagen ska ges rätt att göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som förbrukats av hushållskunder i de aktuella kommunerna medan företagskunder får ansöka om återbetalning från Skatteverket. Detta framhåller också *Svensk Energi* och *Svensk Fjärrvärme* som en alternativ lösning, dock påpekar de att gränsdragningen mellan hushåll och företag kan vara svår att göra.

Svensk Energi och *Svensk Fjärrvärme* bedömer att detta kommer att vara mycket svårt för elhandelsföretagen att bedöma om ett företag är i ekonomiska svårigheter, något som *Vattenfall* och *Umeå Energi* instämmer i. *Svensk Energi*, *Svensk Fjärrvärme* och *Vattenfall* anser att stödmottagaren bör vara skyldig att lämna uppgifter direkt till Skatteverket, eftersom elhandelsbolagen inte alltid har relevant information om elanvändarnas ekonomiska status, verksamhetsområde, storlek och region etc.

Skatteverket föreslår en beloppsgräns på 12 000 kronor per kalenderår även för återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft som förbrukas i jordbruk, skogsbruk och vattenbruk och tillstyrker att ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt.

Svenskt Näringsliv och *Skogsindustrierna* anser att skyldigheten att lämna uppgifter är hanterbar för företagen.

Svensk Energi, *Svensk Fjärrvärme* och *Vattenfall* anser att stödmottagaren bör vara skyldig att lämna uppgifter direkt till Skatteverket, eftersom elhandelsbolagen inte alltid har relevant information om elanvändarnas ekonomiska status, verksamhetsområde, storlek och region etc. *Vattenfall* påpekar att det innebär en administrativ börda för elhandlarna att lämna uppgifter om sina kunder.

Konjunkturinstitutet (KI) menar att förslaget, jämfört med ett slopande, medför ökade administrativa bördor för elhandelsföretag, tjänsteföretag och hushåll, att Sverige återkommande behöver söka undantag från EU-regler och att allokeringsspolitiska snedvridningar uppstår. KI anser vidare att det saknas närmare motivering till varför norrlandsskattesatsen behålls, något som Konkurrensverket instämmer i.

Umeå universitet anser att nedsatt elskatt utgör en dålig modell som kallortskompensation eftersom långt ifrån alla villor och flerbostadshus värms med elektrisk kraft, något som *Uppsala universitet* och *Svenska Bioenergiföreningen (Svebio)* instämmer i. Även Skatteverket och Svebio, vilka avstyrker förslaget, menar att en eventuell kompensation bör ske på annat sätt än genom energibeskattningen. Umeå universitet menar att kompensation i form av ett fast tillägg skulle vara bättre ur energieffektiviseringssynpunkt, vilket Konkurrensverket instämmer i.

Konkurrensverket avstyrker förslaget och pekar på att de faktiska ekonomiska effekterna för enskilda hushåll och företag är förhållandevis begränsade. Konkurrensverket menar också att det i promemorian saknas beräkningar för huruvida den föreslagna nivån för närvarande kan anses rimlig eller befogad. Konkurrensverket framhåller att låga elpriser under senare år, som dessutom förväntas bestå under en längre tid framöver, skulle på motsvarande sätt kunna anses motivera en sänkt stödnivå, liksom det faktum att elpriserna skiljer sig åt mellan elområdena vilket medför att elpriset i Skåne vanligtvis är 2–4 öre per kilowattimme högre än i Norrland.

Energimarknadsinspektionen anser att det är otydligt vem som har rätt till avdrag. Energimarknadsinspektionen pekar vidare på att förslaget innebär att tillverkningsindustrin inte längre får den lägre skatt som gäller i vissa kommuner i norra Sverige för den del av elkraften som förbrukas utanför tillverkningsprocessen, något som också Svensk Energi och Svensk Fjärrvärme, Skogsindustrierna, Jernkontoret och Innovations- och kemiindustrierna i Sverige (IKEM) påtalar. Skogsindustrierna, Jernkontoret och IKEM avstyrker förslaget i denna del. Skogsindustrierna menar att även om den andel av förbrukningen som inte används i tillverkningsprocessen oftast kan antas ligga under fem procent av totalen, så kan det för en anläggning som använder två terawattimmar elektrisk kraft per år innebära en ökad kostnad om tio miljoner kronor årligen. Även Svenskt Näringsliv anser att det är ologiskt att en viss del av elanvändningen inom industrin i norrlandskommunerna får högre skattenivå än tjänsteföretag i samma kommuner.

Oberoende Elhandlare och Umeå energi stödjer förslaget om att elhandelsföretagen ska administrera den lägre energiskatten för hushållen i Norrland, men menar att Skatteverket ska hantera nedsättningen avseende företagen, och tillägger att det är naturligt att Skatteverket hanterar skattenedsättningar som bygger på bedömningar av företagets verksamhet.

Bakgrunden till förslaget

En skattesats samt en lägre skattenivå genom återbetalning eller avdrag

Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el föreslår i sitt betänkande Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) att energiskatt på elektrisk kraft ska tas ut med endast en skattesats oavsett användning samt att övriga skattesatser tas bort. Skattesats sätts i nivå med prognostiserad förändring av gällande normalskattesats. Lägre skattenivåer uppnås i stället via återbetalningsförfarande eller genom avdrag i punktskattedeklaration. Förändringarna syftar till att i möjligaste mån skapa en direktkontakt mellan stödmottagare och stödgivande myndighet för att uppfylla EU-rättens krav om datainsamling och offentliggörande. De föreslagna förändringarna medför även att det så långt som möjligt är respektive stödmottagare som drar nytta av nedsättningen som står den ekonomiska risken för eventuella felaktigheter i stället för den skattskyldige. Vidare föreslås att nedsättningar ska villkoras så att de uttryckligen endast är tillgängliga för förbrukare som inte är företag i svårigheter eller ett företag med vissa oregerade betalningskrav.

Regeringen meddelade i samband med att utredningens betänkande överlämnades att det inte var aktuellt att slopa den särskilda nedsättningen av energiskatten på elektrisk kraft i norra Sverige innan alternativa lösningar hade undersökts. Regeringen avsåg noggrant undersöka vilka alternativa utformningar av nedsättningen som var möjliga inom ramen för EU:s regelverk.

Energiskattesatserna på elektrisk kraft framgår av 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Sedan 1994 har en årlig indexomräkning skett av såväl energiskattesatserna på elektrisk kraft som koldioxid- och energiskattesatserna på bränslen i syfte att realvärdesäkra skattesatserna. Senast i november varje år ska regeringen, med stöd av bestämmelser i LSE, i en förordning lägga fast det kommande kalenderårets koldioxid- och energiskattesatser med hänsyn till den allmänna prisutvecklingen. Regeringen har i förordning (2015:595) om fastställande av omräknade belopp för energiskatt och koldioxidskatt för år 2016 fastställt den högsta energiskattenivån på elektrisk kraft till 29,2 öre per kilowattimme. Enligt 11 kap. 3 § LSE ska normalskattesatsen för 2017 beräknas utifrån förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad 2016 och prisläget i juni 2009. Det är således inte möjligt att innan lagrådsremissen beslutas beräkna en normalskattesats för 2017 baserad på faktiska förändringar i konsumentprisindex utan skattesatsen får för närvarande beräknas utifrån prognostiserade förändringar.

Lägre skattenivå i vissa kommuner i norra delar av Sverige

Den särskilda nedsättningen av energiskatten på elektrisk kraft som gäller för förbrukning av elektrisk kraft i vissa kommuner i norra delar av Sverige är att betrakta som ett stöd till hushåll och företag i vissa områden via budgetens inkomstsida, en s.k. skatteutgift. Den lägre skattenivån infördes den 1 juli 1981 och motiverades då med att den skulle kompensera för högre uppvärmningskostnader för hushåll i norra Sverige. Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter

och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, förkortat energiskattedirektivet utgör en del av den EU-rättsliga ramen för utformningen av energiskatten på elektrisk kraft. Energiskattedirektivet innehåller ingen generell möjlighet att regionalt differentiera energiskatter. En grundläggande förutsättning för nedsättningen är därför att Sverige av rådet beviljas ett undantag från energiskattedirektivets regler. För att erhålla sådana undantag måste Sverige vända sig till Europeiska kommissionen för att ansöka om tillstånd. Kommissionen ska därefter, efter prövning av medlemsstatens begäran, antingen lägga fram ett förslag om att rådet ska ge tillstånd till åtgärden, eller också informera rådet om skälen till att den inte har föreslagit beviljandet. Kommissionens prövning sker med beaktande av bl.a. den inre marknadens funktion, behovet av att säkerställa en sund konkurrens samt gemenskapens politik när det gäller hälsa, miljö, energi och transport. Slutligen krävs att rådet med enhällighet beslutar att Sverige ska beviljas ett sådant undantag. Dessa undantag är inte generella utan de är förenade med villkor och begränsade i tid.

Nuvarande tillstånd att differentiera skatten för förbrukning av elektrisk kraft i norra delar av Sverige lämnades genom rådets genomförandebeslut (2012/47/EU) av den 24 januari 2012 om bemyndigande för Sverige att tillämpa en nedsatt skattenivå för el som förbrukas av hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa delar av norra Sverige i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG.

Enligt beslutet får Sverige tillämpa en nedsatt skattesats för elektrisk kraft som förbrukas av hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa utpekade kommuner, vilka motsvaras av de kommuner som räknas upp i 11 kap. 4 § lagen om skatt på energi. Vidare framgår att nedsättningen i förhållande till den normala nationella skattesatsen för elektrisk kraft varken får vara större än vad som krävs för att kompensera för de extra uppvärmningskostnader som beror på det nordliga läget i förhållande till övriga delar av Sverige eller överskrida 9,6 öre per kilowatt. Nuvarande tillstånd löper ut den 31 december 2017.

En annan del av den EU-rättsliga ramen för utformningen av energiskatten på elektrisk kraft är reglerna om statligt stöd som beskrivits i tidigare avsnitt. Reglerna om statligt stöd får betydelse för nedsättningen i den del den riktar sig till förbrukning av andra än hushåll.

Mot bakgrund av de förändringar av den lägre skattenivån som bedömdes nödvändiga för att säkerställa framtida förenlighet med EU-rätten samt den tillkommande administrativa bördan av dessa förändringar föreslås i SOU 2015:87 att den särskilda nedsättningen av energiskatten på elektrisk kraft som förbrukas i vissa kommuner i norra delar av Sverige ska slopas.

Skälen för regeringens förslag

Med anledning av det allmänt högre energibehovet för uppvärmning i norra Sverige anser regeringen inte att det är motiverat att helt slopa den särskilda nedsättningen för förbrukning av elektrisk kraft i de norra delarna av Sverige så som föreslås i SOU 2015:87.

Säkerställa förenlighet med EU-rättens statsstödsregler

För att säkerställa att statsstödsreglerna i allmänhet och kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER i synnerhet är tillämpliga är det viktigt att se till att energiskattedirektivet och det särskilda tillståndet följs. För att uppfylla statsstödsreglerna framöver måste uppgifter samlas in om enskilda stödmottagare för offentliggörande. Vidare måste statliga stöd villkoras så att stöden inte är tillgängliga för företag i svårigheter (exempelvis i konkurs) och inte heller för företag som underlåtit att återbetala otillåtna statliga stöd. Nedsättningar som är utformade som statliga stöd måste därför begränsas så att de inte är tillgängliga för s.k. stödmottagare utan rätt till statligt stöd och de måste även ändras så att de förmedlas på ett sätt som ger staten tillgång till uppgifter om stödmottagarna, dvs. i enlighet med förslagen i avsnitt 5.7 och 5.8. De invändningar och önskemål som Svensk energi m.fl. framför rörande stödmottagare, företag i svårigheter och uppgiftslämnande behandlas i avsnitt 5.6, 5.7 respektive 5.8. Om kraven på uppgiftslämnande begränsas till att gälla större stödmottagare kan den administrativa bördan begränsas. En sådan begränsning kan ske genom att kravet på uppgiftslämnande endast gäller när stödet för en enskild stödmottagare under kalenderåret kommer att överskrida 50 000 euro i fråga om stöd till annat än vattenbruk, såsom föreslås i avsnitt 5.8 Skyldighet att lämna uppgifter. Regeringen anser i likhet med Svenskt Näringsliv och Skogsindustrierna att skyldigheten att lämna uppgifter är hanterbar för företagen.

Den här aktuella lägre skattenivån ska därför, i enlighet med förslaget i avsnitt 5.7, inte gälla för skatt på elektrisk kraft som förbrukas av ett företag utan rätt till statligt stöd. En förutsättning för avdrag för skatt på elektrisk kraft som förbrukats av större stödmottagare, dvs. stödmottagare som får stöd om minst 50 000 euro, ska som föreslås i avsnitt 5.8 vara att den skattskyldige lämnar vissa uppgifter om dessa stödmottagare.

Geografiskt område

Den särskilda skattelättnaden är tillämplig för förbrukning som sker i det i 11 kap. 4 § LSE utpekade geografiska området. Nedsättningen gäller i dag för förbrukning i följande kommuner.

1. Samtliga kommuner i Norrbottens län, Västerbottens län samt Jämtlands län,
2. Sollefteå kommun, Ånge kommun och Örnsköldsvik kommun (Västernorrlands län),
3. Ljusdal kommun (Gävleborgs län),
4. Malung-Sälén kommun, Mora kommun, Orsa kommun, Älvdalen kommun (Dalarnas län), samt
5. Torsby kommun (Värmlands län).

Det i LSE utpekade området överensstämmer med det område inom vilket Sverige tillåts tillämpa en lägre skattesats enligt rådets genomförandebeslut 2012/47/EU. Nuvarande nedsättningsområde behöver därför inte begränsas geografiskt.

Nedsättning enbart för hushåll och tjänstesektor

Enligt rådets genomförandebeslut bemyndigas Sverige tillämpa en nedsatt skattesats för elektrisk kraft som förbrukas av hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa särskilt angivna kommuner. Enligt nuvarande regler gäller den lägre skattesatsen för elektrisk kraft som förbrukas i de aktuella kommunerna för annat ändamål än i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller vid yrkesmässig växthusodling eller som landström. Den elektriska kraft som förbrukas i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, vid yrkesmässig växthusodling eller som landström omfattas i stället av separata skattesatser. I SOU 2015:87 föreslås att den särskilda lägre skattenivån som gäller i vissa kommuner slopas. Den lägre skattenivån för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen, som landström eller i yrkesmässig växthusodling föreslås behållas men åstadkommas genom återbetalning, dvs. på samma sätt som i dag gäller för annat yrkesmässigt jordbruk än växthusodling samt för yrkesmässigt skogsbruk och vattenbruk. Utredningen föreslår även att större datacenter bör omfattas av återbetalningsmöjlighet ned till den lägre skattenivån.

Om den särskilda lägre skattenivån för elektrisk kraft som förbrukas i vissa kommuner behålls i form av en särskild skattesats eller avdragsrätt medför det en högre finansiell risk för den skattskyldige vid felaktigheter jämfört vid ett slopande av nedsättningen eller införande av ett återbetalningsförfarande. För att minska den finansiella risken för den skattskyldige och för att särskilja olika stödordningar från varandra kan den särskilda lägre skattenivån begränsas till att enbart gälla förbrukning av elektrisk kraft för annat ändamål än i industriell verksamhet, i en datorhall, i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet eller som landström. En sådan begränsning innebär att den skattskyldige inte behöver stå den finansiella risken för felaktigheter i samband med nedsättning till norrlandsskattenivån om det är fråga om förbrukning inom verksamheter där en lägre skattenivå ändå kan uppnås på annat sätt av den som drar nytta av stödet. Genom en sådan begränsning säkerställs också att nedsättningen endast gäller för sådana verksamheter som omfattas av bemyndigandet enligt genomförandebeslutet.

Såsom Energimarknadsinspektionen, Svensk Fjärrvärme, Skogsindustrierna, Jernkontoret, IKEM och Svenskt Näringsliv påtalat innebär en sådan förändring att den lägre skattenivån inte ska gälla för elförbrukning som sker i industriell verksamhet utanför tillverkningsprocessen. Detta är en följd av att möjligheten till skattenedsättning är begränsad till hushåll och företag inom tjänstesektorn. Det bör samtidigt noteras att den absolut övervägande delen av elförbrukningen i industriell verksamhet sker i tillverkningsprocessen och då beskattas vid en nivå om 0,5 öre per kilowattimme, dvs. vid ca en sextiondel av den högsta skattenivån (se även avsnitt 11.2.3).

För att säkerställa förenligheten med EU-rätten föreslås därför att nedsättningen ska gälla för skatt på förbrukning av elektrisk kraft i hushåll och på förbrukning av elektrisk kraft för annat ändamål än i industriell verksamhet, i en datorhall, i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet eller som landström. Till skillnad från vad som bl.a. Svensk Energi framför så innebär ett

behållande av den lägre skattenivån inte att elhandlarna även fortsättningsvis måste bedöma vad som ingår i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet. Då nedsättningen i denna del inte gäller för industriell verksamhet innebär förändringen att bedömningen begränsas i förhållande till vad som gäller i dag.

Nedsättningsbeloppets storlek

Den nedsatta skattenivån för elektrisk kraft som förbrukas av hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa särskilt angivna kommuner uppnås i dag genom en särskild skattesats. Enligt rådets genomförandebeslut får nedsättningen i förhållande till den normala nationella skattesatsen för elektrisk kraft varken vara större än vad som krävs för att kompensera för de extra uppvärmningskostnader som beror på det nordliga läget i förhållande till övriga delar av Sverige eller överskrida 9,6 öre per kilowattimme. Motsvarande begränsningar har funnits även i tidigare genomförandebeslut. Regeringen bedömer att det bör säkerställas att nedsättningen inte överskrider dessa begränsningar under 2017.

Nedsättningen för viss förbrukning i de berörda områdena får enligt rådets genomförandebeslut inte överstiga 9,6 öre per kilowattimme. Regeringen föreslår därför att den lägre skattenivån från och med den 1 januari 2017 regleras som en befrielse med 9,6 öre per kilowattimme. För att säkerställa att beslutets gräns respekteras föreslår regeringen även att skattenedsättningen fortsättningsvis inte ska anges som en särskild skattesats, som räknas om med förändringen av konsumentprisindex, utan som ett avdrag från normalskattesatsen.

Några remissinstanser, såsom Konjunkturinstitutet, *Konkurrensverket* och Umeå universitet, efterfrågar ytterligare motivering till varför den lägre beskattningen av elektrisk kraft i berörda kommuner ska uppgå till 9,6 öre per kilowattimme. Konkurrensverket anför vidare att införandet av s.k. elområden innebär att elpriserna vanligtvis är lägre i norra Sverige. Regeringen anser, i likhet med bl.a. Lantbrukarnas Riksförbund, *Region Västerbotten*, *Sveriges Kommuner och Landsting* och *Umeå Energi*, att det kallare klimatet i norra Sverige, och det därmed högre energibehovet för uppvärmning, likväl motiverar att elanvändningen för hushåll och tjänsteföretag i berörda kommuner även fortsättningsvis ska beskattas på en lägre nivå samt att en lämplig utformning av nedsättningen är att denna nivå åstadkoms genom ett avdrag. Nedsättningen är också enligt regeringens uppfattning att anse som relativt träffsäker som en kompensation för de högre energikostnader som ett kallare klimat ger upphov till genom att den direkt sänker kostnaderna för användningen av elektrisk kraft, i allmänhet, för samtliga hushåll och tjänsteföretag i berörda kommuner. Samtidigt innebär beslutet att nedsättningen inte får vara högre än 9,6 öre per kilowattimme under perioden fram t.o.m. den 31 december 2017.

En begränsning till 9,6 öre per kilowattimme beräknas, med utgångspunkt i prognostiserade förändringar av konsumentprisindex för 2017, preliminärt innebära en skattehöjning om 0,4 öre per kilowattimme för användningen av elektrisk kraft hos hushåll och för tjänsteföretag i berörda kommuner. Skattehöjningen motsvarar de senaste årens förändring av konsumentprisindex. För att säkerställa förenligheten med

EU-rätten föreslås därför att nedsättningens storlek ska begränsas och fr.o.m. den 1 januari 2017 fastställas till 9,6 öre per kilowattimme.

Nedsättning genom skattskyldigas avdrag samt avfärdade alternativ för att åstadkomma förenlighet med EU-rätten

Den lösning som Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el förespråkar för att åstadkomma långsiktig förenlighet med EU-rätten är att, med beaktande av bl.a. den administrativa bördan, slopa den särskilda skattesatsen som gäller för förbrukning i vissa kommuner i norra Sverige. Utredningens överväganden redovisas i avsnitt 16.6 av betänkandet.

En alternativ lösning för att säkerställa förenligheten med EU-rätten skulle kunna vara att en lägre skattenivå i behålls i berörda kommuner men då enbart för hushåll och i en beloppsmässigt mer begränsad omfattning. En lösning där endast hushåll omfattas av nedsättningen innebär att tjänsteföretagen får högre beskattning jämfört med i dag. I och med att den kvarvarande delen av nedsättningen, dvs. nedsättning endast för hushåll, inte utgör statligt stöd minskar den administrativa bördan då varken datainsamling för offentliggörande eller bedömning av om stödmottagare är företag utan rätt till statligt stöd blir nödvändiga. Den administrativa bördan består i stället av att göra bedömning av om elektrisk kraft förbrukats i hushåll eller i företag. Lösningen förutsätter att Sverige återkommande söker och återkommande får undantag enligt artikel 19 i energiskattedirektivet för en sådan lägre energiskattenivå. En annan lösning där en lägre skattenivå i berörda kommuner för såväl hushåll och tjänstesektor behålls måste likt föregående alternativ begränsas beloppsmässigt. Företagens elförbrukning utanför tjänstesektorn måste också exkluderas för att säkerställa förenlighet med det bemyndigande som Sverige fått av rådet. En sådan lösning förutsätter att Sverige återkommande ansöker om och får undantag enligt artikel 19 i energiskattedirektivet för en sådan lägre energiskattenivå. I och med att företag omfattas av en sådan nedsättning måste även regler om statligt stöd beaktas vilket innebär att varken företag i svårigheter eller företag med vissa oreglerade betalningskrav får dra nytta av en sådan nedsättning. Därtill kommer att uppgifter måste samlas in om stödmottagare för offentliggörande. En nedsättning i enlighet med sistnämnda alternativ skulle kunna förmedlas i form av en skattesats, som ett avdrag av den skattskyldige, genom återbetalning till förbrukare eller en kombination av avdrag eller skattesats och återbetalning. Vid en nedsättning som förmedlas via den skattskyldige, dvs. genom skattesats eller avdrag, står den skattskyldige den ekonomiska risken för eventuella felaktiga nedsättningar i de fall stödmottagaren och den skattskyldige inte avtalat om ersättning vid felaktigheter på grund av att stödmottagaren inte var berättigad till stöd eller i de undantagsfall avtal finns men stödmottagaren inte förmår att kompensera den skattskyldige efter att felaktigheter upptäckts. Vid en nedsättning som förmedlas direkt till förbrukande stödmottagare genom avdrag för den som är skattskyldig och genom återbetalning till de stödmottagare som inte är skattskyldiga så skulle den ekonomiska risken för eventuella felaktigheter ligga hos respektive stödmottagare. En nackdel med en återbetalningslösning är att

det enligt Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el finns mer än 80 000 företag i berörda kommuner vilka vid en återbetalningslösning måste vända sig till Skatteverket för att få nedsättningen. Därutöver skulle även samtliga hushåll i de berörda kommunerna behöva vända sig till Skatteverket för att få nedsättningen. Även vid en nedsättning som förmedlas dels via en särskild skattesats för hushåll, dels genom återbetalning för företagskunder, såsom Vattenfall, Oberoende Elhandlare och Umeå Energi föreslår så skulle en ekonomisk risk ligga kvar hos den skattskyldige för felaktigheter som består i att en lägre skattesats tagits ut på elektrisk kraft som förbrukats av näringsidkare. Svensk Energi och Svensk Fjärrvärme som framhållit motsvarande alternativ lösning har även påpekat att den nödvändiga gränsdragningen mellan hushåll och företag kan vara svår att göra.

Det finns således nackdelar oavsett vilken av lösningarna som väljs. För att minska den administrativa bördan vid en nedsatt skattenivå kan det förvisso övervägas om det i syfte att minska den administrativa bördan bör införas en begränsning så att nedsättning endast beviljas när den uppgår till en viss storlek men då även en låg gräns skulle utestänga många hushåll, främst i lägenheter, från nedsättning föreslås emellertid inte någon sådan begränsning av nedsättningen.

Med beaktande av det ovanstående föreslår således regeringen att energiskatt på elektrisk kraft ska tas ut med endast en skattesats och att den särskilda skattesatsen för elektrisk kraft som förbrukas i vissa kommuner i norra Sverige ska ersättas med ett avdrag samt begränsas för att säkerställa att nedsättningen är förenlig med EU-rätten. För att säkerställa förenligheten med EU-rätten föreslås således att avdraget ska uppgå till 9,6 öre per kilowattimme och gälla för förbrukning av elektrisk kraft i hushåll och förbrukning av elektrisk kraft för annat ändamål än i industriell verksamhet, i en datorhall, i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet eller som landström. Då det är önskvärt att undvika dubbelreglering av avdragsrätt och fullständig skattebefrielse kan erhållas vid förbrukning för vissa ändamål föreslås avdrag endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående punkter. Avdrag får inte göras för skatt på elektrisk kraft som förbrukas av ett företag utan rätt till statligt stöd. En förutsättning för avdrag för skatt på elektrisk kraft som förbrukats av större stödmottagare, dvs. stödmottagare som får stöd om minst 50 000 euro, är att den skattskyldige lämnar vissa uppgifter om dessa stödmottagare.

För nedsättning för tid efter 2017 förutsätter lösningen att Sverige även i fortsättningen återkommande söker och att rådet återkommande beviljar ett sådant undantag enligt artikel 19 i energiskattedirektivet som möjliggör en lägre energiskattenivå samt att tillämpliga statsstödsregler iakttas när det gäller nedsättningen som ges andra än hushåll.

Förslaget innebär ändring av 11 kap. 3 och 9 §§ LSE. Förslaget påverkar även utformningen av 1 kap. 11 a § LSE.

8 Följdändring i skatteförfarandelagen

Regeringens förslag: Beslut om återbetalning enligt 11 kap. 12 a och 14 §§ lagen om skatt på energi, ska, i likhet med andra återbetalningar, vara att anse som beslut om punktskatt enligt skatteförfarandelagen, varför hänvisningar till dessa bestämmelser läggs till i 53 kap. 5 § i den lagen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Vid remissbehandlingen av betänkandet Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) påtalade *Kammarrätten i Sundsvall* att tillägg behövde göras i 53 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, eftersom ett beslut om återbetalning enligt den föreslagna 11 kap. 14 § får anses vara ett beslut om punktskatt. *Skatteverket* framförde motsvarande synpunkt.

Inga synpunkter har inkommit på förslaget i promemorian.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt 5.3 Nedsatt energiskatt på el endast genom avdrag eller återbetalning föreslås att två nya återbetalningsbestämmelser, 11 kap. 12 b och 14 §§, ska införas i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. I avsnitt 5.8 Skyldighet att lämna uppgifter föreslås att ytterligare en återbetalningsbestämmelse, 11 kap. 12 a §, införs i LSE. I 53 kap. 5 § SFL regleras vilka beslut om återbetalning, compensation och nedsättning som är att anse som beslut om punktskatt. Förändring av den berörda paragrafen föreslås även i lagrådsremissen Definition av beskattningsår för vissa punktskatter varför en samordning av förslagen i ett senare skede i lagstiftningsprocessen kan bli nödvändig.

Regeringen anser i likhet med *Kammarrätten i Sundsvall* och *Skatteverket* att justering av 53 kap. 5 § behöver göras för att beslut om återbetalning enligt de föreslagna återbetalningsbestämmelserna, 11 kap. 12 a, 12 b och 14 §§ LSE, ska anses som beslut om punktskatt enligt SFL. Därför föreslås att hänvisning till nämnda bestämmelserna läggs till i 53 kap. 5 § SFL.

Förslaget innebär ändring av 53 kap. 5 § SFL.

9 Skattskyldighet för nätinnehavare m.m.

9.1 Inledning

En förändring av skattskyldigheten för energiskatt på elektrisk kraft kan bidra till att förenkla elektrifiering av fordonsflottan. Detta genom att minska den administrativa bördan för dem som under nuvarande regler riskerar att bli skattskyldiga när de tillhandahåller elektrisk kraft till elfordon. En sådan förändring kan leda till att fler är intresserade av att förse elfordon med elektrisk kraft. Detta skulle exempelvis ge en möjlighet för de arbetsgivare som vill låta sina arbetstagare mot betalning ladda

sina elfordon under arbetsdagen utan att arbetsgivaren blir skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft.

En förändring kan även öka intresset för mikroproduktion av elektrisk kraft om den innebär en förenkling för mikroproducenter. En sådan förenkling kan bestå i att de inom de effektramar som gäller för undantag från skatteplikt tillåts sälja energi utan att riskera att bli skattskyldig vare sig som leverantör eller som producent.

I det följande lämnas förslag som tar sin utgångspunkt i regeringens avisering i budgetpropositionen för 2016 (prop. 2015/16:1, avsnitt 6.22.5) och det förslag som lämnades av Utredningen av nettodebitering av el (SOU 2013:46). Motsvarande förslag till förändring, som innebär att nätinnehavarna tar över elleverantörernas roll som skattskyldiga, har tidigare föreslagits av Skatteenedsettningskommittén (SOU 2003:38) och aviserats av en tidigare regering (budgetpropositionen för 2006, 2005/06:1 avsnitt 5.5.3.4).

9.2 Skattskyldighet för nätinnehavare

Regeringens förslag: Elhandelsföretagens (elleverantörernas) roll som skattskyldiga för leveranser till förbrukarna tas över av elnät-företagen (nätinnehavarna).

Skattskyldig i egenskap av producent ska vara den som i Sverige framställer skattepliktig elektrisk kraft. Undantaget från skattskyldighet som producent för de mikroproducenter vars elektriska kraft blir skattepliktig enbart om den överförs till det allmänna elnätet behålls.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Vissa språkliga och redaktionella ändringar har dock skett i regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Skatteverket* och *Sveriges Energiföreningars Riksorganisation (SERO)* tillstyrker förslaget om att ersätta elleverantörernas roll som skattskyldiga med skattskyldighet för nätinnehavarna. *Statens energimyndighet*, *Energimarknadsinspektionen*, *Oberoende Elhandlare*, *Naturskyddsföreningen*, *Bixia AB*, *Fortum*, *Vattenfall*, *HSB* och *Svenska kraftnät* avstyrker förslaget. *Svensk energi* och *E.ON* önskar att förändringen ska skjutas upp. I huvudsak synes de som motsätter sig eller är avvaktande till en förändring av skattskyldigheten vara det med anledning av tveksamheter rörande förenligheten med en nordisk slutkundsmarknad.

Vid remitteringen av promemorian Vissa punktskattefrågor inför budgetpropositionen 2015 framför vissa remissinstanser synpunkter rörande skattskyldigheten på elektrisk kraft. *Kammarrätten i Sundsvall* påpekar att det i 11 kap. 5 § första stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, inte görs någon ändring, vilket innebär att ”yrkesmässigt” behålls i denna paragraf. *Kammarrätten* framför att det bör övervägas om det inte finns anledning att se över utformningen av 11 kap. 5 § LSE i nu aktuellt avseende.

Svensk Energi och *Svensk Fjärrvärme* anför att om möjligt bör den som enbart framställer elektrisk kraft enligt 11 kap. 2 § första stycket 1 a

och b LSE undantas från skattskyldighet även om aktören yrkesmässigt levererar sin överskottsel.

Svensk Solenergi föreslår att ett undantag införs så att de mikroproducenter som omfattas av skattereduktionen kan sälja sin överskottsel utan att skattskyldighet inträder så länge som mikroproducenten är nettköpare av elektrisk kraft.

Bakgrunden till förslagen: En förändring som innebär att nätinnehavarna tar över elleverantörernas roll som skattskyldiga har aviserats av regeringen (budgetpropositionen för 2006, prop. 2005/06:1 avsnitt 5.5.3.4) samt föreslagits av Skattnedsättningskommittén (SOU 2003:38) och senast av Utredningen av nettodebitering av el.

Utredningen om nettodebitering av el lämnade i juni 2013 betänkandet *Beskattnings av mikroproducerad el m.m.* (SOU 2013:46). I utredningsuppdraget ingick bland annat att analysera och lämna lagförslag rörande vem som bör vara skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft. Frågan om skattskyldighet utreddes självständigt i förhållande till de övriga delarna av uppdraget. Utredningen föreslår att skattskyldigheten för elskatt, i de situationer där i huvudsak elhandelsföretagen är skattskyldiga i dag, ska tas över av elnätsföretagen. Förslaget motiveras främst med anledning av följande bakgrund. Utredningen konstaterar att avregleringen av elmarknaden har förändrat förhållandena på marknaden, exempelvis genom ökade möjligheter för kunderna att välja elhandelsföretag. Den avreglerade marknaden har också fört med sig att elhandelsföretagen, som i dag är skattskyldiga för elskatt, fått allt mindre lokalkännedom om kundens verksamhet. Elhandelsföretagens möjligheter att kontrollera och följa sina kunder har försämrats. När de ska redovisa elskatten är de i praktiken hänvisade till de uppgifter som lämnas av elnätsföretagen.

Utredningen anser vidare att det finns flera andra skäl till att lägga skattskyldigheten på elnätsföretagen. Den för vars räkning elektrisk kraft förs in till Sverige anses ha framställt den elektriska kraften och kan därmed själv bli skattskyldig. De konsekvenser detta får för utländska aktörer undviker man om elnätsföretagen i stället blir skattskyldiga. Även språkliga skäl talar för att den som är skattskyldig för elskatt bör finnas i det land där skatten tas ut. Genom att låta elnätsföretagen bli skattskyldiga, blir det också fråga om ett mer begränsat antal skattskyldiga. Någon prövning av lämpligheten förekommer inte för elhandelsföretagen. Elnätsföretagen är däremot föremål för en form av lämplighetsprövning genom ellagen, som bör kunna tjäna som en viss garanti för att staten får in sina skatteintäkter.

Skälen för regeringens förslag: Sedan den 1 januari 1996 har Sverige en fri elmarknad när det gäller handel med och produktion av elektrisk kraft. Däremot är nätverksamheten fortfarande ett reglerat monopol. En huvudprincip i den reformerade marknaden är att det måste finnas klara skillnader mellan å ena sidan nätverksamhet och å andra sidan handel och produktion. Ett elnätsföretag kan således inte ingå i en juridisk person som också bedriver handel med eller produktion av elektrisk kraft. På den regelreformerade elmarknaden har slutanvändarna möjlighet att fritt välja från vem de vill ha sin elektriska kraft levererad. Någon given geografisk koppling mellan ett elhandelsföretag och en slutanvändare finns inte. Däremot är slutanvändaren, vad gäller

överföringen av den elektriska kraften, hänvisad till det företag som har koncession att bedriva nätverksamhet i dennes område.

Elhandelsföretagen är enligt dagens regler skyldiga att betala energiskatt på elektrisk kraft. Det följer av 11 kap. 5 § 2 LSE. För att kunna fullgöra denna skyldighet är elhandelsföretagen beroende av elnätsföretagen. Elhandelsföretagen måste lita på andrahandsuppgifter från elnätsföretagen om mängden elektrisk kraft som levererats. Även om det inte framkommit något som talar för att elnätsföretagens rapportering skulle vara felaktig, så är det önskvärt att de aktörer som har denna kontroll, dvs. elnätsföretagen, är skattskyldiga.

Någon prövning av lämpligheten förekommer inte för den som agerar som elhandelsföretag. Det kan konstateras att elnätsföretagen genom regleringen i 2 kap. 10 § ellagen (1997:857) innan koncession medges är föremål för en form av lämplighetsprövning som, även om den inte tar sikte på uppbörd av energiskatt på elektrisk kraft, ändå bör kunna tjäna som en garanti för att dessa företag är seriösa aktörer och för att staten får in sina skatteintäkter.

Om skattskyldigheten läggs på elnätsföretagen bör detta också innebära en större stabilitet i uppbördssystemet. De investeringar och åtaganden som ligger bakom en nätkoncession medför att ett elnätsföretag under lång tid kommer att svara för uppbörden och därigenom också kommer att kunna skapa lämpliga rutiner för detta.

Skattenedsättningskommittén påpekar också i sitt betänkande Svåra skatter! (SOU 2003:38) bl.a. att den som väljer att få sin elektriska kraft levererad av en leverantör utanför Sverige, genom förslaget om att skattskyldigheten flyttas till elnätsinnehavarna, jämförelsesvis med den som själv har framställt kraften. Detta innebär att en sådan förbrukare kan bli skattskyldig för den elektriska kraften.

Dåvarande Riksskatteverket ansåg vid remitteringen att eftersom elhandelsföretag har mer kunskap om sina kunders verksamhet än ett elnätsföretag bör elhandelsföretagen vara skattskyldiga. Detta argument kvarstår inte i en avreglerad elmarknad. I en rapport som behandlar skatteuppbörden på en gemensam slutkundsmarknad som Ernst & Young AB tog fram på uppdrag av NordREG för att analysera bl.a. skatteuppbördsfrågan anges också, som ett argument för att elnätsföretagen bör vara skattskyldiga för energiskatt på elkraft, att energiskatten i de nordiska länderna är differentierad utifrån i vilket syfte den elektriska kraften används av slutkunden. På en regelreformerad elmarknad kan elhandelsföretagen antas ha en mindre lokal anknytning och en mindre lokal kännedom, varför elnätsföretagen i stället är mer lämpliga att avgöra i vilket syfte en slutkund använder den elektriska kraften. På en slutkundsmarknad där elhandelsföretag från flera olika länder är verksamma kan den lokala anknytningen förväntas minska ytterligare.

I sammanhanget bör även nämnas språkliga skäl. Den som är skattskyldig borde ha lättare att avgöra t.ex. i vilken verksamhet eller för vilket ändamål elkraften förbrukats, om denne kan kommunicera med elkunder, skattemyndigheter och andra på det egna språket. Även i andra sammanhang kan det vara lättare för den som är skattskyldig för energiskatt att kommunicera med slutkunder i samma land. Motsvarande gäller givetvis för skattemyndigheterna som lättare kan kommunicera

med den skattskyldige och svara för uppbörden om den skattskyldige finns i samma land som myndigheten.

NordREG har beslutat att gå vidare med obligatorisk samfakturerering, vilket betyder att fakturan till slutkunden ska komma från elhandelsföretaget. Detta kan i och för sig vara ett argument som talar för att elhandelsföretaget bör vara skattskyldigt för energiskatt. Mot bakgrund av alla andra argument som finns för en annan ordning, är dock detta inget bärande skäl för att låta elhandelsföretagen vara skattskyldiga för energiskatt på elkraft. Ett ytterligare steg mot en gemensam slutkundsmarknad är snarare att skattskyldigheten harmonieras, vilket med hänsyn till att elnätsföretagen såväl i Danmark, Finland som i Norge är skattskyldiga är ännu ett skäl för att skattskyldigheten bör ligga hos elnätsföretagen. Det kan vidare konstateras att Danmark som redan har en elhandlarcentrisk modell aktivt valt att behålla skattskyldigheten hos nätinnehavarna. Regeringen bedömer att övergången till en gemensam nordisk elhandlarcentrisk slutkundsmarknad kommer att underlättas om uppbördsmodellen för energiskatt på elektrisk kraft är densamma i de länder som omfattas av den elhandlarcentriska slutkundsmarknaden.

Antalet elnätsföretag uppgår i dag till cirka 170. Detta kan jämföras med registrerade skattskyldiga för energiskatt på elektrisk kraft som den 21 mars 2016 var sammanlagt 1 307 stycken (298 elleverantörer, 233 elproducenter och 776 producenter/ leverantörer). Sedan 2008 har antalet registrerade skattskyldiga markant ökat och antalet fortsätter att öka. I sammanhanget kan även nämnas att de energi- och miljörelaterade punktskatterna har ökat i betydelse under senare år. Skatteintäkterna från energiskatten på elektrisk kraft uppgick 2015 till ca 20,4 miljarder kronor. Om elnätsföretagen i stället blir skattskyldiga blir det alltså fråga om ett mer begränsat antal skattskyldiga.

Det kan konstateras att antalet aktörer som säljer egenproducerad elektrisk kraft har ökat över tid. Om dagens regelverk med en skattskyldighet för leverantörer behålls så kan en fortsatt ökning förväntas av antalet aktörer som blir skattskyldiga när de levererar elektrisk kraft, exempelvis vid temporära produktionsöverskott då den egna förbrukningen understiger produktionen. Produktionsöverskott och en därpå följande skattskyldighet vid leverans kan även uppstå om den som framställer elektrisk kraft önskar dimensionera sina produktionsanläggningar så att produktionen löpande genererar ett överskott vilket kan säljas. Den av riksdagen beslutade förändringen av undantaget från skatteplikt, i enlighet med förslaget i prop. 2015/16:1 avsnitt 6.22, innebär en möjlighet för den som framställer förnybar elektrisk kraft att behålla skattefrihet för egenförbrukad elektrisk kraft trots att denne yrkesmässigt levererar annan elektrisk kraft. Trots utvidgningen av undantaget från skatteplikt i detta avseende så innebär ett bibehållande av den befintliga ordningen med skattskyldighet för leverantörer att mikroproducenter fortfarande kan komma omfattas av den administrativa bördan som åvilar en skattskyldig. Denna administrativa börda kan verka hämmande för dem som funderar på att, inom effektramarna för undantaget från skatteplikt, producera mer elektrisk kraft från förnybara källor än enbart för det egna behovet. För det fall att skattskyldigheten som leverantör ersätts av en skattskyldighet för nätinnehavarna innebär det att mikroproducenter som genom 11 kap. 5 § femte stycket LSE är

undantagna från skattskyldighet som producent kan sälja sin överskottsproduktion av elektrisk kraft till en köpare som får den köpta kraften via det koncessionspliktiga nätet utan att mikroproducenten blir skattskyldig som elleverantör. I dessa fall kommer i stället nättinnehavaren bli skattskyldig för den överförda kraften.

Bland den grupp av aktörer som i dag är skattskyldiga ingår inte enbart stora aktörer som Vattenfall, E.ON, m.fl. utan även mindre företag och ekonomiska föreningar. Exempel på aktörer i den senare gruppen är bostadsrättsföreningar och bostadsbolag som säljer elektrisk kraft till sina medlemmar eller hyresgäster och tar betalt för kraften utifrån uppskattad eller uppmätt förbrukning. Ett annat exempel på någon som under dagens regler blir skattskyldig såsom leverantör är företag som säljer elektrisk kraft till elbilar. Därtill kommer även privatpersoner som säljer elektrisk kraft för 30 000 kronor eller mer. Dessa aktörer som därmed anses yrkesmässigt leverera elektrisk kraft är skattskyldiga enligt dagens regelverk och ska således redan i dag anmäla sig till Skatteverket för registrering som skattskyldig samt deklarerera och betala in energiskatt till staten.

Även om den tidigare beslutade förändringen av undantaget från skatteplikt innebär en möjlighet för en aktör att behålla skattefrihet för egenförbrukad elektrisk kraft trots att denne yrkesmässigt levererar annan elektrisk kraft så ska de som är skattskyldiga likväl betala in skatt till staten på all den skattepliktiga elektriska kraft som denne själv förbrukat och för den kraft som denne sålt till någon som inte är skattskyldig. För det fall att skattskyldighet som leverantör ersätts av en skattskyldighet för nättinnehavare så kommer dessa elproducenter enbart behöva anmäla sig för registrering som skattskyldig för det fall att de producerar skattepliktig elektrisk kraft som är skattepliktig av annat skäl än att kraften överförs till ett koncessionspliktigt nät. En sådan förändring av skattskyldigheten kan således t.ex. öka viljan för mindre aktörer att tillhandahålla elektrisk kraft bl.a. för laddning av elbilar.

De som huvudsakligen kommer att stå för uppbörden av energiskatt på elektrisk kraft med ett sådant förslag är elnätsföretagen (nättinnehavarna). Med elnätsföretag/nättinnehavare bör förstås den som meddelats koncession enligt 2 kap. ellagen. Det är alltså innehavarna av nätkoncession som ska vara skattskyldiga. Som ytterligare förutsättning bör gälla att innehavaren också överför elektrisk kraft. Skälet till detta är att den som erhållit koncession men endast befinner sig i ett uppbyggnadsskede och som därför ännu inte överför elektrisk kraft inte bör vara skattskyldig.

Liksom i dag bör den som framställer skattepliktig elektrisk kraft även i fortsättningen vara skattskyldig, eftersom det, vid sidan av beskattningen av den elektriska kraft som överförs över det allmänna elnätet, bl.a. finns behov av att på enkelt sätt beskatta storskalig egenförbrukning av skattepliktig elektrisk kraft.

I likhet med *Skogsindustrierna*, *Sveriges Energiföreningars Riksorganisation* och *SP Sveriges Tekniska Forskningsinstitut*, och till skillnad mot *Energimarknadsinspektionen*, *Fortum*, *Svensk Energi*, m.fl., anser regeringen att en överflyttning av skattskyldigheten för energiskatten på elektrisk kraft till elnätsbolagen är i linje med en elhandlarcentrisk modell samt att förslaget, genom att det bidrar till en

harmonisering av villkoren för elhandelsföretagen i de olika länderna, leder till bättre förutsättningarna för en väl fungerande nordisk slutkundsmarknad för elektrisk kraft. Regeringen aviserade också i budgetpropositionen för 2016 att skattskyldigheten för energiskatten på el skulle ses över i syfte att minska den administrativa bördan. Utgångspunkten för översynen var att skattskyldighet såsom leverantör skulle ersättas med en skattskyldighet för nätinnehavare. Energimarknadsinspektionen arbetar för närvarande med ett regeringsuppdrag om införandet av en elhandlarcentrisk modell. Uppdraget ska redovisas den 1 februari 2017.

Regeringen föreslår därför att elhandelsföretagens och andra elleverantörers roll som skattskyldiga för leveranser till förbrukarna tas över av elnätsföretagen (nätinnehavarna) samt att skattskyldig i egenskap av producent ska vara den som i Sverige framställer skattepliktig elektrisk kraft. Undantaget från skattskyldighet som producent för mikroproducenter vars elektriska kraft blir skattepliktig enbart med anledning av att den överförs till ett koncessionspliktigt nät behålls. Förslaget innebär att förekomsten av ”yrkesmässigt” helt utmönstras ur 11 kap. 5 § LSE. Härigenom tillgodoses den översyn av bestämmelsen som Kammarrätten i Sundsvall efterfrågar. Förslaget att flytta skattskyldigheten till nätföretag i kombination med undantagen från skattskyldighet innebär att mikroproducenter som enbart framställer elektrisk kraft enligt 11 kap. 2 § första stycket 1 a och b LSE kan sälja överskottsel utan att skattskyldighet inträder, dvs. i likhet med vad Svensk Solenergi, Svensk Energi och Svensk Fjärrvärme efterfrågar. Enligt Utredningen om nettodebitering av el innebär förändringen av skattskyldighet att nätinnehavarna måste bygga upp system bl.a. för att hantera beskattningen av elektrisk kraft som förbrukas för ändamål som ska beskattas vid en lägre skattenivå vilken ska uppnås genom den skattskyldiges försorg. För att bygga upp dessa system och inhämta nödvändig information för att hantera skattskyldigheten, krävs att nätinnehavarna ges en förhållandevis lång tid för att få systemen och uppgifterna på plats. Regeringen anser i likhet med utredningen att nätinnehavarna bör ges viss tid för förberedelsearbete innan ikraftträdandet och anser därför att ändringarna bör träda i kraft den 1 januari 2018. Förslagets ikraftträdande skjuts således, i likhet med vad Svensk Energi och E.ON efterfrågar, upp jämfört med utredningens ursprungliga förslag till ikraftträdande. Om regeringen väljer att gå vidare med införandet av en elhandlarcentrisk modell kan det eventuellt behövas vissa kompletterande justeringar av lagen om skatt på energi för att få reformerna att fullt ut samspela med varandra.

Förslaget föranleder förändringar i 11 kap. 2 och 5 §§ LSE i dess lydelse enligt lagförslag 2.1.

9.3 Affärsverket svenska kraftnät undantas från skattskyldighet

Regeringens förslag: Systemansvarig myndighet enligt 8 kap. 1 § ellagen, dvs. Affärsverket svenska kraftnät, undantas från kretsen av skattskyldiga.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Det som ska ligga till grund för energibeskattnings av elektrisk kraft är den slutliga förbrukningen. Elektrisk kraft som överförs mellan skattskyldiga innan sådan förbrukning sker ska alltså inte beskattas. Affärsverket svenska kraftnät (Svenska kraftnät) verksamhet är koncessionspliktig. En av Svenska kraftnät huvudsakliga uppgifter är att bygga ut och driva stamnätet. Stamnätet knyter ihop stora produktionsanläggningar, regionnät och utlandsförbindelser. Någon överföring av elektrisk kraft direkt till slutkunder förekommer inte från stamnätet.

Om inget undantag införs skulle Svenska kraftnät bli skattskyldigt med anledning av förslaget i avsnitt 9.2. Av detta skäl föreslår utredningen om nettodebitering av el samt Skattenedsettningskommittén i SOU 2013:46 (s. 169) respektive SOU 2003:38 (s. 362) att Svenska kraftnät ska undantas från kretsen av skattskyldiga. I dag åstadkoms detta genom att skattskyldighet inte inträder för elektrisk kraft som levereras till en annan skattskyldig. Motsvarande bör gälla också med elnätsföretagen som skattskyldiga, dvs. skattskyldigheten ska inte inträda för elektrisk kraft som överförs från ett elnätsföretag till ett annat eller från en producent till ett elnätsföretag.

Av ovanstående skäl och för att inte onödigt tynga det föreslagna systemet, föreslås därför att Svenska kraftnät undantas från kretsen av skattskyldiga nättinnehavare.

Förslaget föranleder förändringar i 11 kap. 5 § lagen (1994:1776) om skatt på energi i dess lydelse enligt lagförslag 2.1.

9.4 Införsel av elektrisk kraft i vissa fall

Regeringens förslag: De nuvarande reglerna om skattskyldighet för den för vars räkning elektrisk kraft förs in till landet tas bort. I stället införs en ny regel om skattskyldighet för den som, utan att vara producent eller elnätsföretag, innehar ett elnät för vilket koncession inte meddelats och som via detta elnät för in elektrisk kraft till Sverige.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I 11 kap. 5 § tredje stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, anges att den för vars räkning elektrisk kraft förs in till Sverige, och den som utan att betala

ersättning tar emot skattepliktig elektrisk kraft, anses ha framställt den elektriska kraften. Bestämmelsen innebär att den som väljer att få sin elektriska kraft levererad från ett land utanför Sverige, själv blir skattskyldig för sin förbrukning. Motsatsvis gäller samtidigt att den utländske leverantören inte betraktas som skattskyldig och alltså inte har något ansvar för att skatt betalas för dessa leveranser.

Den som för vars räkning elektrisk kraft förs in till Sverige anses ha framställt den elektriska kraften och kan därmed själv bli skattskyldig. Ett sådant system skapar sämre möjligheter för utländska leverantörer att komma in på den svenska marknaden, jämfört med svenska elhandelsföretag. Detta eftersom de svenska leverantörerna administrerar uppbörderna av den skatt som förbrukaren i slutänden ska betala. Genom att göra elnätsföretagen till skattskyldiga undviker man detta problem. Därför föreslår regeringen ett slopande av bestämmelsen om att den för vars räkning elektrisk kraft förs in till Sverige ska anses ha framställt kraften. Eftersom elektrisk kraft i princip endast får föras in till Sverige via koncessionspliktiga nät, kommer denna förbrukning ändå att bli beskattad genom att elnätsföretagen enligt förslaget blir skattskyldiga.

Det borde inte förekomma att elektrisk kraft förs in till Sverige på annat sätt än att den kan skattemässigt fångas upp av elnätsföretagen. För att ändå kunna täcka den situationen att någon olagligt för in elektrisk kraft, bör det finnas en bestämmelse om skattskyldighet även i sådana fall. Därför föreslås att den som, utan att vara nätinnehavare, för in elektrisk kraft till Sverige blir skattskyldig, om inte den elektriska kraften går via ett elnät som innehas av en skattskyldig nätinnehavare. En motsvarande regel finns i den finska lagstiftningen som också bygger på nätinnehavarna som skattskyldiga. Bestämmelsen får ses som en säkerhetsåtgärd för att en olaglig införsel av elektrisk kraft ska kunna beskattas, även om den i praktiken inte torde få någon betydelse.

Förslagen föranleder förändringar i 11 kap. 5 § LSE i dess lydelse enligt lagförslag 2.1.

9.5 Utformningen av reglerna för skattskyldighetens inträde

Regeringens förslag: Skyldigheten för producent och elnätsföretag att betala energiskatt inträder dels vid egenförbrukning, dels när elektrisk kraft överförs till någon som inte är skattskyldig. För den som olagligt för in elektrisk kraft till Sverige ska skattskyldigheten inträda när kraften förs in.

Skyldighet att betala energiskatt inträder inte för en skattskyldigs förbrukning av elektrisk kraft för vilken skattskyldighet tidigare inträtt.

Skyldighet att betala energiskatt inträder inte när elektrisk kraft överförs till det elnät som innehas av systemansvarig myndighet, dvs. överförs till det av Affärsverket svenska kraftnät ägda och förvaltade stamnätet.

Språkliga förändringar görs i 11 kap. 9 och 11 §§ lagen om skatt på energi samtidigt som "levereras" i dessa bestämmelser ersätts med "används" och i vissa fall "överförs".

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget. Vid remissbehandlingen av Skattenedskommitténs betänkande framhöll Energimyndigheten att förslaget om när skattskyldigheten skulle inträda borde förtydligas. Enligt Energimyndigheten täckte den föreslagna skrivningen inte in det fallet att en producent eller nättinnehavare överför elektrisk kraft till någon annan än den som förbrukar kraften, t.ex. när en nättinnehavare överför kraft till ett från koncessionsplikt undantaget industrinät med externa kunder. Industrinättinnehavaren överför i detta fall kraften, men förbrukar den inte bara själv.

Skälen för regeringens förslag: Leveransbegreppet i LSE infördes den 1 januari 1995 i och med ikraftträdandet av LSE och ersatte då begreppet "distribuerar" i den upphävda lagen (1957:262) om allmän energiskatt (EL). Av förarbetena framgår att man ansåg att det låg närmare till hands att beteckna den som överför kraften – innehavaren av en nätkoncession – som distributör. Skyldigheten att betala skatt inträder enligt nuvarande bestämmelser inte förrän den elektriska kraften faktiskt levereras till förbrukaren respektive förbrukas av producenten eller leverantören. Uttrycket leverans har enligt förarbetena samma innebörd som vad gäller skattskyldighetens inträde vid bränslebeskattningen. Elektrisk kraft kan alltså inte anses ha levererats till den slutlige förbrukaren förrän den passerat förbrukarens mätare.

Enligt Skattenedskommitténs förslag i SOU 2003:38 (s. 548) ska begreppet "levereras" i 11 kap. 7 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, i och med att nättinnehavarna skulle ta över rollen som skattskyldiga från elhandelsföretagen, ersättas med begreppet "överförs". Vidare föreslår utredningen att för den som själv för in elektrisk kraft, utan att den går via en nättinnehavares elnät, ska skattskyldigheten inträda vid den tidpunkt då kraften förs in till Sverige. Även i fortsättningen är det den slutliga förbrukningen av elektrisk kraft som ska ligga till grund för beskattning. Elektrisk kraft som överförs mellan skattskyldiga ska alltså inte beskattas. I dag åstadkoms detta genom att skattskyldighet inte inträder för elektrisk kraft som levereras till en annan skattskyldig. Sådana leveranser ska inte redovisas i skattedeklarationen. Motsvarande bör gälla också för elnätsföretag som skattskyldiga, dvs. skattskyldighet ska inte inträda för elektrisk kraft som överförs från ett elnätsföretag till ett annat eller från en producent till ett elnätsföretag. Skattskyldighet ska inte heller inträda för elektrisk kraft som överförs från ett elnätsföretag till en producent. För att anpassa reglerna om skattskyldighetens inträde till att elnätsföretagen i stället för elhandelsföretagen föreslås bli skattskyldiga, föreslås därför termen "levereras" i flertalet av paragraferna i 11 kap. LSE ersättas med termerna "används" respektive "överförs". I praktiken får dock överföringen och användningen anses ske samtidigt.

Med överföring av elektrisk kraft bör förstås inmatning av elektrisk kraft på det elektriska nätet, oavsett om det är fråga om stamnätet eller ett

regionalt eller ett lokalt nät, liksom kundernas uttag av elektrisk kraft från det elektriska nätet.

Bestämmelsen i 11 kap. 7 § första stycket 1 a) LSE bör ges en sådan utformning att det klart framgår att skattskyldighet inträder då elektrisk kraft överförs till någon som inte är skattskyldig i egenskap av producent, elnätsföretag eller frivilligt skattskyldiga. Den sistnämnda kategorin skattskyldiga föreslås införas i avsnitt 5.4. Det innebär att skattskyldighet ska inträda när elektrisk kraft överförs till någon som är skattskyldig på grund av olaglig införsel av elektrisk kraft.

För att undvika dubbelbeskattning när en skattskyldig överför elektrisk kraft till någon annan än den som förbrukar kraften, t.ex. när en nätinnehavare överför kraft till ett från koncessionsplikt undantaget industrinät med en extern kund som är skattskyldig, bör skattskyldighet inte återigen inträda för samma elektriska kraft. Regeringen föreslår därför att skattskyldighet inte ska inträda vid förbrukning av elektrisk kraft för vilken skattskyldighet redan har inträtt.

I avsnitt 9.3 föreslås att Svenska kraftnät ska undantas från kretsen av skattskyldiga. För att inte skattskyldighet enligt det nu lämnade förslaget ska inträda när en skattskyldig överför elektrisk kraft till stamnätet, bör därför även bestämmelserna i 11 kap. 7 § LSE kompletteras med en undantagsregel avseende Svenska kraftnät. Detta undantag bör dock bara gälla för sådan elektrisk kraft som överförs till stamnätet och inte vara tillämpligt när elektrisk kraft i annat fall överförs till Svenska kraftnät, t.ex. för förbrukning i dess kontorslokaler.

Den nu föreslagna ordningen innebär således att producenter och elnätsföretag ska kunna överföra elektrisk kraft till stamnätet utan att detta medför några beskattningskonsekvenser.

För den som är skattskyldig på grund av olaglig införsel bör skattskyldigheten inträda direkt vid införseln.

Regeringen föreslår således att skyldigheten för producent och elnätsföretag att betala energiskatt inträder dels vid egenförbrukning, dels när elektrisk kraft överförs till någon annan än producenter eller elnätsföretag som är skattskyldiga. För den som olagligt fört in elektrisk kraft till Sverige ska skattskyldigheten inträda när kraften förs in.

Vidare föreslås att skyldighet att betala energiskatt inte inträder när elektrisk kraft överförs till det elnät som innehas av systemansvarig myndighet, dvs. överförs till det av Affärsverket svenska kraftnät ägda och förvaltade stamnätet.

Förslaget föranleder förändringar i 11 kap. 2, 7, 9 och 11 §§ LSE i dess lydelse enligt lagförslag 2.1.

9.6 Följdändring med anledning av att lagen om program för energieffektivisering upphört att gälla

Regeringens förslag: De bestämmelser i lagen om skatt på energi och i skatteförfarandelagen som hänvisar till den upphävda lagen om program för energieffektivisering ändras så att bestämmelser som

enbart reglerar förhållandet till den upphävda lagen tas bort, liksom hänvisningarna i övriga fall.

Skälen för regeringens förslag: Efter förslag från regeringen i prop. 2012/13:9 beslutade riksdagen under 2012 att lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering skulle upphöra att gälla vid utgången av 2012 (bet. 2012/13:NU4, rskr. 2012/13:30). Detta med anledning av att det efter att Europeiska kommissionen hade antagit nya miljöstödsriktlinjer under 2008 saknas förutsättningar att inleda nya programperioder efter utgången av 2012. Den upphävda lagen gäller dock under en övergångsperiod för företag som före utgången av 2012 hade godkänts att delta i programmet. De företag som sist godkändes under den upphävda lagen lämnar programmet under 2017. Efter det att de sista företagen lämnat programmen saknar bestämmelserna, som hänvisar till den upphävda lagen om program för energieffektivisering, betydelse varför de föreslås slopas fr.o.m. den 1 januari 2018. För att bestämmelserna under en övergångsperiod ska kunna tillämpas för äldre perioder även efter ikraftträdandet, exempelvis i samband med omprövningar föreslås att borttagandet kompletteras med en övergångsbestämmelse som innebär att de äldre bestämmelserna fortsatt ska tillämpas för tid före ikraftträdandet.

Förslaget föranleder ändringar i 1 kap. 11 a § och 11 kap. 5 och 9 §§ lagen om skatt på energi i dess lydelse enligt lagförslag 2.1. Förslaget föranleder även att 11 kap. 7 a, 7 b, 11 a, 11 b, 11 c och 13 §§ lagen om skatt på energi ska upphöra att gälla. Förslaget innebär även ändringar i 7 kap. 1 § och 53 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i dess lydelse enligt lagförslag 2.2, att 65 kap. 12 § skatteförfarandelagen ska upphöra att gälla samt att rubriken närmast före sistnämnda bestämmelse ska utgå.

10 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Förslagen i avsnitt 5–8 träder i kraft den 1 januari 2017 medan övriga förslag träder i kraft den 1 januari 2018.

För att ansökningar om godkännande som frivilligt skattskyldig ska kunna prövas inför den 1 januari 2017 träder bestämmelsen om godkännande av frivilligt skattskyldiga i kraft den 1 december 2016.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I regeringens förslag ges dock Skatteverket en möjlighet att godkänna frivilligt skattskyldiga före den 1 januari 2018.

Remissinstanserna: *Skatteverket* menar att övergångsbestämmelserna måste förtydligas, så att det framgår vad som är avgörande för om äldre eller nya bestämmelser ska tillämpas – tidpunkten för elförbrukningen, medgivande av avdrag eller återbetalning eller någon annan tidpunkt. *Bollnäs kommun*, *Östersunds kommun*, *IT & Telekomföretagen*, *Business Sweden*, *Falu kommun* och *Avesta kommun* vill ha ett snabbare

genomförande. *Umeå energi* anser att ändringen bör träda i kraft den 1 januari 2018.

Skälen för regeringens förslag: Ändringarna i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, är nödvändiga för att säkerställa att olika EU-rättsliga krav uppfylls. Det rör sig bl.a. om krav som uppställs i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51 det särskilda tillståndet för Sverige att tillämpa nedsatt energiskatt för viss elförbrukning samt att statsstödskraven om insamling av uppgifter om individuella statliga stöd och stödmottagare för offentliggörande iakttas fr.o.m. den 1 januari 2017. Då uppfyllandet av kraven är en förutsättning för att bevilja nedsättningarna anser regeringen till skillnad från Umeå Energi att de tillkommande kraven ska gälla fr.o.m. den 1 januari 2017. Äldre bestämmelser föreslås fortsätta att gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandedatumet. Detta innebär att äldre bestämmelser är tillämpliga då den nedsättningsberättigande förbrukningen av elektrisk kraft skett före ikraftträdandet. Förslagen innebär bl.a. att en ny kategori skattskyldiga införs, frivilligt skattskyldiga. För att Skatteverket ska kunna pröva och godkänna frivilligt skattskyldiga inför den 1 januari 2017 föreslås att bestämmelsen om godkännande av frivilligt skattskyldiga träder i kraft redan den 1 december 2016. För att ge Skatteverket tillräcklig tid för att pröva ansökningarna om frivillig skattskyldighet bör den nya lagen dock träda i kraft så snart som möjligt efter det att riksdagen har beslutat att anta regeringens lagförslag. Vid avsaknad av förordningsreglering bör, även vid prövning av en ansökan om godkännande som frivilligt skattskyldig före den 1 januari 2017, kravet på beräknad förbrukning i mycket stor omfattning anses uppfyllt om den sökande kan beräknas förbruka minst 20 gigawattimmar per kalenderår.

De föreslagna förändringarna av energiskatten innebär att såväl företag som myndigheter måste ges tillfälle att anpassa sin verksamhet till förändringarna. Regeringen anser därför att det inte är möjligt att tillmötesgå IT & Telekomföretagen, Business Sweden, m.fl. som efterfrågat ett snabbare genomförande. Den ändring som föreslås i avsnitt 8 Följdändring i skatteförfarandelagen är en följd av förslagen i tidigare avsnitt och bör därför träda i kraft samtidigt med de ovannämnda förslagen, dvs. den 1 januari 2017.

Vad gäller förslagen i avsnitt 9 Skattskyldighet för nätinnehavare m.m. anser regeringen, såsom även utvecklas i avsnitt 9.2, att nätinnehavarna bör ges viss tid före ikraftträdandet för förberedelsearbete och anser därför att ändringarna bör träda i kraft den 1 januari 2018. Förslagets ikraftträdande skjuts således, i likhet med vad Svensk Energi och E.ON efterfrågar, upp jämfört med utredningens ursprungliga förslag till ikraftträdande. Äldre bestämmelser föreslås fortsätta att gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandedatumet. Detta innebär att äldre bestämmelser är tillämpliga avseende elektrisk kraft där skattskyldigheten inträtt före ikraftträdandet.

11 Konsekvensanalys

11.1 Inledning

Förslagen i denna lagrådsremiss berör bl.a. anpassningar av regelverket för energiskatten på elektrisk kraft till EU:s regler för statligt stöd. Utgångspunkter för dessa förslag är de förslag som lämnades i betänkandet Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el, samt i regeringskansliets promemoria Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet (dnr Fi2015/04727/S2). Därutöver behandlas även förslaget om en överflytt av skattskyldigheten för energiskatt på elektrisk kraft till elnätsföretagen. Utgångspunkten för det förslaget är det förslag som Utredningen om nettodebitering av el lämnade i betänkandet Beskattning av mikroproducerad el m.m. (SOU 2013:46). De föreslagna regeländringarna leder till effekter för såväl slutanvändarna av elektricitet som för elhandlare, elnätsföretag och myndigheter.

Inledningsvis bör noteras att förslagen genomförs för att kunna säkerställa att EU:s regler om statligt stöd är uppfyllda och att stöd som kan vara att anse som olagliga statsstöd inte betalas ut. I förlängningen bedöms det vara en förutsättning att Sverige kan garantera att statsstödsreglerna följs för att få stöd godkända av EU-kommissionen. Det vill säga, att Sverige, i linje med de skattepolitiska riktlinjerna, ska ha hållbara regler i förhållande till EU-rätten (jämför prop. 2014/15:100, avsnitt 5.5, s. 104–105). Ett alternativt jämförelsescenario kan därför t.ex. vara att den lägre energiskattenivån för elektrisk kraft som förbrukas i jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet i stället slopades. I fråga om den lägre energiskatten för hushåll och tjänsteföretag i vissa delar av norra Sverige behandlas även alternativa lösningar i avsnitt 7. Syftena med de föreslagna regeländringarna behandlas även mer utförligt i avsnitten 4–8.

11.2 Effekter för företag

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter för företag i den omfattning som är nödvändig i det aktuella lagstiftningsärendet och avseende de aspekter som ska belysas enligt 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Det sker mot bakgrund av tillgängliga uppgifter och i den omfattning som är möjlig. Beskrivningar av förslaget och dess konsekvenser i andra avseenden finns även i andra delar av denna lagrådsremiss. Härigenom anser regeringen, trots vad som framförs av *Regelrådet*, *Näringslivets regelnämnd* och av andra remissinstanser, att gällande krav på konsekvensanalyser har tillgodosetts.

Förslagen om offentliggörande och information samt uttrycklig begränsning av stödgivningen till andra än företag utan rätt till statligt stöd avseende elskattestöd berör de företag som i egenskap av stödmottagare anses få del av skattelättnader som utgör statligt stöd. Det

är företag verksamma inom industri- och tjänstesektorn som främst berörs av förslagen.

11.2.1 Nedsatt energiskatt på el genom avdrag eller återbetalning

De företag som i nuläget har rätt till en lägre skatt än normalnivån, eller som inte omfattas av rätten till den nedsättning som gäller för vissa kommuner i norra Sverige, kommer med förslagen till anpassning till EU-rätten att få ökade administrativa kostnader. De kommer antingen själva att behöva göra avdrag för energiskatten på elektrisk kraft, som frivilligt skattskyldiga, eller söka återbetalning av skatten.

För möjligheten att bli frivilligt skattskyldig vid hög elanvändning, och därigenom få ta del av skattenedsättningen genom löpande avdrag, föreslås ett krav om en minsta elanvändning på 20 gigawattimmar per år. Gränsen motiveras framför allt av de potentiella likviditetseffekter som i annat fall kan uppstå för dessa företag. Möjligheten till frivillig skattskyldighet föreslås bara gälla för de företag som beskattas med 0,5 öre per kilowattimme. Därför föreslås det även vara ett krav att en övervägande andel av elanvändningen ska ske i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i en datorhall (se avsnitt 6). Vissa företag, som tidigare inte har varit frivilligt skattskyldiga, kan därför utnyttja möjligheten till att bli frivilligt skattskyldiga, för att få skattenedsättning genom löpande avdrag. För dessa företag ökar de administrativa kostnaderna. Enligt Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el (SOU 2015:87) förväntas totalt 200–300 företag välja att bli frivilligt skattskyldiga och i genomsnitt lägga ca 40–60 timmar per år och organisationsnummer på uppgiften. Regeringens bedömning är att denna tidsåtgång är rimlig även för de tillkommande företag som i framtiden väljer att bli frivilligt skattskyldiga. Regeringens bedömning är att de administrativa kostnaderna för de frivilligt skattskyldiga företagen sammantaget kan förväntas öka med i storleksordningen 2–5 miljoner kronor per år.

I förslaget till anpassning till EU-rätten ingår att en gräns på minst 12 000 kronor per år införs för när återbetalning ska utgå. Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på els bedömning var att det finns upp till 70 000 företag som bedriver industriell verksamhet och som kan komma i fråga för återbetalning, samt att 38 000–56 000 företag årligen kan förväntas behöva ansöka om återbetalning.

För de företag som berörs av återbetalningsgränsen innefattar regeländringen att räkna ihop den elanvändning som är berättigad till skattenedsättning och fylla i den blankett som krävs för återbetalning. Beroende på företagets elanvändning görs detta en gång per år eller en gång per kvartal. Utredningen bedömde att tidsåtgången för företagen för att administrera dylika ansökningar uppgick till 4 timmar per ansökningstillfälle. Företagen bör redan i utgångsläget ha god kännedom om hur stor andel av elanvändningen som används på ett sätt som ger rätt till en lägre skattesats. Regeringens bedömning är att den administrativa kostnaden för att ansöka om återbetalning sammantaget kan förväntas uppgå till 60–79 miljoner kronor per år.

Att förslagen till anpassning till EU-rätten innehåller en gräns för när återbetalning kan ske medför att företag med industriell verksamhet och som, inom ramen för nuvarande system, har rätt till en skattesats på 0,5 öre per kilowattimme för den elektriska kraft som används i tillverkningsprocessen, utöver ökade administrativa kostnader, även kan få högre skattekostnader. Gränsen innebär att samtliga företag som bedriver industriell verksamhet och som inte är skattskyldiga för energiskatten på elektrisk kraft, kan få en skattehöjning med upp till 12 000 kronor per år för sin användning av elektricitet i tillverkningsprocessen. Även företag med datacenterverksamhet och som föreslås få lägre energiskatt på elektrisk kraft berörs av den föreslagna återbetalningsgränsen. För datacenter föreslås dock även en gräns för minsta installerad eleffekt, vilken innebär att samtliga datacenterföretag som omfattas av den lägre skattenivån bedöms ansöka om återbetalning för mer än 12 000 kronor per år (jämför avsnitt 11.2.2).

De industriföretag som har en elanvändning som är för låg för att nå över gränsen för när återbetalning medges föreslås inte få del av skattnedsättningen. Dessa företag har i nuvarande system en nedsättning av skattesatsen till 0,5 öre per kilowattimme. Med en gräns på 12 000 kronor per år för att kunna söka om återbetalning bedömde utredningen att ca 47 000 företag kommer att ansöka om återbetalning. Det innebär att elanvändningen för ca 23 000 företag inom tillverkningsindustrin inte kan förväntas vara tillräckligt hög för att komma över gränsen för rätt till återbetalning. Dessa företags elanvändning kommer därför enligt förslaget att beskattas enligt normalnivån för energiskatten på elektrisk kraft i stället för med 0,5 öre per kilowattimme. Utredningens bedömning var att dessa företag i genomsnitt förbrukar 20 000 kilowattimmar per år. Med utgångspunkt i en preliminär bedömning av skattesatserna för 2017 kan därmed dessa företags bruttoelkostnader förväntas i genomsnitt öka med 5 800 kronor per år. Den genomsnittliga nettokostnaden bedöms öka med ca 4 500 kronor per år.

De företag inom tillverkningsindustrin, som har en elanvändning som innebär att de kommer över gränsen, föreslås få rätt till återbetalning för den överskjutande delen av elanvändningen. Elanvändningen upp t.o.m. gränsen kommer att beskattas enligt normalnivån. Det innebär t.ex. att ett företag vars elförbrukning resulterar i en årlig kostnad för energiskatt på elektrisk kraft, enligt normalnivån, om 12 500 kronor kommer att ha rätt till återbetalning ned till 0,5 öre per kilowattimme för 500 kronor av den energiskatt på elektrisk kraft som de har betalt in under året, dvs. företaget kommer att få en återbetalning som, med utgångspunkt i förväntade skattesatser, uppgår till 491,53 kronor för det året. Återbetalningens storlek kan för detta exempel beräknas som följer:

$$491,53 \text{ kronor} = (12\,500 - 12\,000 \text{ kronor}) \times \left(\frac{29,5 - 0,5 \text{ öre}}{29,5 \text{ öre}} \right)$$

Regeringen bedömer att tillverkningsindustriföretagens bruttoskattekostnader till följd av återbetalningsgränsen sammantaget kommer att öka med ca 725 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017. Nettoeffekten beräknas uppgå till ca 566 miljoner kronor per år.

Därutöver uppstår även en ränteeffekt för de företag med industriell verksamhet som föreslås få vänta på återbetalningen. Det föreslagna återbetalningsförfarandet innebär att företagen får betala in energiskatt på elektrisk kraft enligt normalnivån och får återbetalning av skillnaden ned till den lägre skattenivån i samband med återbetalningsförfarandet. I nuläget erhåller företagen i normalfallet den lägre skattesatsen redan på fakturan. Därmed uppstår en uppbördsförskjutning för de energiskattebetalningar som omfattas av återbetalningsförfarandet. Uppbördsförändringarna innebär att företagens upplåningsbehov kan förväntas öka, vilket leder till att räntekostnader uppstår för de företag som påverkas av förslaget. Sammantaget bedöms ränteeffekten motsvara en bruttokostnad för företagen som uppgår till ca 13 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017. Nettoeffekten beräknas till ca 10 miljoner kronor per år.

Även skattenedsättningen för den s.k. landströmmen föreslås hanteras genom återbetalning. Det gäller också den el som används i yrkesmässig växthusodling. Företag med yrkesmässig växthusodling föreslås omfattas av samma regler som övrig jordbruksverksamhet, dvs. gränsen för återbetalning går vid 500 kronor per år. Antalet företag i branschen uppgick 2014 enligt Statistiska centralbyrån till knappt 1 000. Tidsåtgången för att administrera ansökningar bedöms uppgå till 4 timmar per ansökningstillfälle. Enligt Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el förväntas ca 20 procent av uttagspunkterna ha tillräckligt hög elförbrukning för att få ansöka om kvartalsvis återbetalning. Dessa företag kommer att ansöka om återbetalning kvartalsvis, dvs. fyra gånger per år. Regeringens bedömning är att den administrativa kostnaden för ansökan om återbetalning uppgår till ca 2 miljoner kronor per år för den elektriska kraft som används i yrkesmässig växthusodling.

Övergången till ett återbetalningsförfarande kan även leda till likviditetseffekter för de yrkesmässiga växthusodlarna. Enligt Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el använder dock de flesta växthusen relativt lite elektricitet. Återbetalningen för medianväxthuset uppgår t.ex. till knappt 14 000 kronor per år. Utredningens bedömning var att det inte medför några betydande likviditetsproblem. Även om medelväxthuset använder mer elektricitet torde likviditetseffekterna likväl vara små, speciellt med tanke på att kvartalsvis återbetalning är möjlig när elanvändningen överstiger 150 megawattimmar per år. Regeringens bedömning är därför att likviditetseffekterna för växthusen sammantaget kan förväntas vara begränsade.

För de skattskyldiga, i nuläget i första hand elhandelsföretagen, innebär de föreslagna anpassningarna till EU-rätten överlag en minskad administrativ börda. Enligt Energimarknadsinspektionen finns det ca 120 elhandelsföretag i Sverige. Elhandelsföretagen är av olika storlek, allt från små företag med 100 kunder till stora företag med hundratusentals kunder. Samtliga elhandelsbolag berörs dock av förslagen. Enligt Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el lägger ett genomsnittligt elhandelsföretag ner ca en timme per kund och år på att hantera dagens skilda skattesatser för elanvändning i olika verksamheter. Utredningen bedömer även att elhandelsföretagen totalt hanterar 60 000–70 000 företag som beskattas med 0,5 öre per kilowattimme. Med dessa utgångspunkter kan elhandelsföretagens administrativa börda

bedömas minska med 60 000–70 000 timmar eller med 16–19 miljoner kronor per år.

För att de statliga stöden på elskatteområdet ska kunna omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet måste stöden uppfylla de krav som ställs i dessa förordningar. Ett av dessa krav är att vissa uppgifter om individuella stödmottagare måste inhämtas för offentliggörande. För att statligt stöd i form av skattebefrielse på elskatteområdet ska beviljas bedömer regeringen därför att krav bör införas om att den som yrkar avdrag eller ansöker om återbetalning lämnar uppgifter till Skatteverket om vilken sektor stödmottagaren är verksam inom, i vilken region stödmottagaren finns samt om stödmottagaren definieras som ett litet/medelstort eller stort företag (se avsnitt 5.8). Kraven på uppgiftslämnande begränsas så att de endast får betydelse om nedsättningen för den enskilde stödmottagaren inom stödordningen under kalenderåret uppgår till minst 15 000 euro i det fall det rör sig om stöd till vattenbruk, och 50 000 euro i övriga fall. Detta krav bedöms initialt kräva en viss ytterligare informationsinhämtning för de skattskyldiga. Bland vattenbruken bedöms inga företag träffas av kraven, men för övriga aktörer bedöms uppgifter behöva inhämtas och rapporteras in för i storleksordningen 1 500–2 000 företag. Regeringen bedömer att uppgiftsinhämtningen medför engångsvisa kostnader för de skattskyldiga om ca 7–10 miljoner kronor. Eftersom uppdatering av uppgifter endast behöver ske vid förändring av tidigare rapporterade uppgifter bedöms de löpande kostnaderna öka med 0,1–0,3 miljoner kronor per år.

Noteras bör även att skattskyldigheten föreslås överföras till elnätsföretagen fr.o.m. 2018 (se avsnitt 9). De föreslagna regeländringar som berörs i detta avsnitt bedöms dock inte medföra några ytterligare förändringar av den administrativa bördan för elnätsbolagen i och med att dessa regeländringar då redan har trätt i kraft.

11.2.2 Lägre energiskatt på el för större datacenter

Förslaget om att den el som används av vissa företag i datacenterbranschen ska beskattas med den lägre skattesatsen 0,5 öre per kilowattimme innebär att skattekostnaden för dessa företag avsevärt minskar. Det kan emellertid vara förenat med ytterligare administrativ börda för att företagen ska kunna få ta del av den lägre skattesatsen.

Antalet företag som berörs av förslaget bedöms vara begränsat. De krav som förslaget ställer på en installerad effekt om minst 0,5 megawatt för att något ska betraktas som en datorhall innebär att mindre datacenterföretags elanvändning inte kommer att omfattas av den lägre skattesatsen. Enligt Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el (SOU 2015:87) uppgår antalet berörda datacenterföretag till ett hundratal med en total installerad effekt om 150 megawatt. Regeringens bedömning är att den sammantagna bruttoskattenedsättningen för datacenterbranschen uppgår till ca 317 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017, medan nettoeffekten bedöms till ca 247 miljoner kronor per år.

För individuella datorhallar med en installerad effekt på 1, 5 respektive 40 megawatt beräknas skattenedsättningen, beroende på var i landet datorhallarna är belägna, innebära ett minskat skatteuttag i enlighet med

tabell 11.1. Noteras bör även att de större datacenterföretagen kommer att omfattas av den föreslagna återbetalningsgränsen (jämför avsnitt 6).

Tabell 11.1 Exempel på effekter för datorhallar av olika storlek

	Årlig elanvändning (GWh/år)	Vissa kommuner i norra Sverige (mnkr/år)	Övriga landet (mnkr/år)
Datorhall 1 MW	8,00		
- bruttoeffekt		-1,55	-2,32
- nettoeffekt		-1,21	-1,81
Datorhall 5 MW	40,00		
- bruttoeffekt		-7,76	-11,60
- nettoeffekt		-6,05	-9,05
Datorhall 40 MW	340,00		
- bruttoeffekt		-65,96	-98,60
- nettoeffekt		-51,44	-76,91

Anm.: I beräkningen beaktas den föreslagna återbetalningsgränsen om 12 000 kronor per år (jmf avsnitt 5). I beräkningen av nettoeffekter beaktas även att punktskatten är avdragsgill mot bolagsskatten.
Källa: SOU 2015:87.

Flertalet av de datacenterföretag som föreslås omfattas av den lägre skattesatsen bedöms vara i storleksordningen 0,5–5 megawatt installerad effekt. Inom branschen finns även ett fåtal företag med en installerad effekt som överstiger 10 megawatt. Den administrativa bördan bedöms, som för andra företag som omfattas av skattenedsättning, i genomsnitt uppgå till fyra timmar per år och företag. För branschen som helhet bedöms de administrativa kostnaderna därför öka med 100 000–200 000 kronor per år.

Införandet av ett gränsvärde för när den lägre skattesatsen börjar gälla medför att tröskeleffekter kan uppstå. Det finns en risk för att gränsen leder till att mindre datacenter försvinner genom att lagstiftningen ger skattemässiga incitament för att bedriva datacenterverksamhet i större enheter. Gränsvärdet kan också leda till att vissa företag väljer att köpa in datacentertjänsten från externa utförare snarare än att välja att utföra den i egen regi, eftersom det kan innebära lägre totala kostnader. En gräns som bygger på installerad effekt kan också få företag som är nära gränsen att öka sin installerade effekt i syfte att komma i åtnjutande av den lägre skattesatsen, även om det inte nödvändigtvis är verksamhetsmässigt motiverat. Bedömningen är att risken för den typen av beteende är låg. De negativa effekter som eventuellt kan uppstå uppvägs också av att det i första hand är större datacenterföretag som kan anses vara särskilt skyddsvärda och utsatta för internationell konkurrens. Enligt regeringen är det därför rimligt att nedsättningen avgränsas till att omfatta större datacenterföretag.

En annan tänkbar effekt av förslaget är att de som bedriver verksamhet i datorhallar kan behöva installera ytterligare mätutrustning för att kunna verifiera elanvändningen i olika delar av den installerade utrustningen. Behovet av sådana investeringar skiljer sig dock åt mellan anläggningar-

na och det har inte bedömts vara möjligt att kvantifiera detta eventuella tillkommande investeringsbehov.

För de större datacenterföretag som föreslås beskattas med den lägre skattesatsen medför den lägre beskattningsnivån att dessa företags konkurrensförutsättningar avsevärt förstärks. Ett sätt att illustrera hur konkurrenskraften förstärks är att jämföra kostnaderna för elektricitet i olika länder. Ett sådant exempel presenteras av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el, där presenteras en jämförelse för ett datacenter med 5 megawatt installerad effekt som är placerat bl.a. i Sverige, Nederländerna, Danmark och Finland. Med nuvarande modell är elkostnaden högre för ett datacenter i Sverige, men med den föreslagna skattesänkningen blir elkostnaden för ett datacenter lägst i Sverige bland de jämförda länderna. Samtidigt visar utredningens jämförelse att elkostnader är en betydande kostnadspost för datacenterföretag. Elkostnaden kan uppgå till 30 procent av driftskostnaderna för ett datacenter och i vissa fall närma sig 60 procent. De elrelaterade kostnadernas storlek är således en viktig konkurrensfaktor för datacenter.

Förslaget kommer även att påverka konkurrensförhållandena mellan datacenterföretag internt inom landet. Det beror på det föreslagna gränsvärdet för när den lägre skattesatsen börjar gälla. De datacenter som har en installerad effekt som är lägre än gränsen föreslås inte få ta del av den lägre skattesatsen, eftersom de inte utgör datorhallar. De mindre datacenter får följaktligen en relativ konkurrensnackdel. Därmed bedöms förslaget i viss utsträckning styra mot en ökad konsolidering av datacenterbranschen.

Datacenterbranschen är samtidigt i stark tillväxt och bedömningen är att det finns goda möjligheter för Sverige att få nya investeringar inom sektorn. Ur ett investerarperspektiv har Sverige många fördelar, t.ex. en stabil och väl utbyggd el- och bredbandsinfrastruktur och klimatrelaterade fördelar. Den jämförelsevis höga energiskatten på elektrisk kraft för tjänsteföretag kan dock vara en nackdel i detta sammanhang. Det innebär att förslaget kan bidra till att nya datacenterföretag väljer att etablera sig i Sverige. Enligt t.ex. Boston Consulting Group kommer det att finnas ett behov av att bygga ett flertal nya större datacenter i Europa de närmaste åren.

Den samhällsekonomiska påverkan som etableringen av nya datacenterföretag kan ha har diskuterats i olika sammanhang, men är svår att kvantifiera. Givet att Sverige kan attrahera fler nyetableringar av datacenter innebär det att ett antal nya arbetstillfällen kan skapas i Sverige. Därutöver tillkommer de möjligheter etableringen av datacenter innebär för andra företag i informations- och kommunikationstekniksektorn. Det är samtidigt svårt att säkert bedöma hur och var etableringar hade skett utan stöd.

För de skattskyldiga, i nuläget i första hand elhandelsföretagen, bedöms förslaget om att datorhallar ska beskattas med den lägre skattesatsen 0,5 öre per kilowattimme inte medföra någon ytterligare administrativ börda. Datorhallarna kommer att inordnas i systemet med återbetalning eller frivillig skattskyldighet, därmed påverkas inte de skattskyldigas administrativa börda av den föreslagna regeländringen.

Noteras bör även att skattskyldigheten föreslås överföras till elnätsföretagen fr.o.m. 2018 (se avsnitt 9). De föreslagna regeländringar som

berörs i detta avsnitt bedöms dock inte medföra några ytterligare förändringar av den administrativa bördan för elnätsbolagen i och med att dessa regeländringar då redan har trätt i kraft.

11.2.3 Nedsättning för tjänsteföretag i vissa kommuner i norra Sverige

Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el föreslår i sitt betänkande Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) att den lägre skattesatsen som gäller i vissa kommuner i norra Sverige ska tas bort. I likhet med ett flertal remissinstanser anser regeringen att nedsättningen ska vara kvar, om än i något modifierad form (jämför avsnitt 7). De föreslagna ändringarna av nedsättningen leder till att effekter uppstår för såväl de tjänste- och industriföretag som bedriver verksamhet i de kommuner som omfattas av den lägre skattenivån som för de skattskyldiga för energiskatt på elektrisk kraft.

Nedsättningen av energiskatten på elektrisk kraft föreslås begränsas till 9,6 öre per kilowattimme i berörda kommuner. Begränsningen innebär en viss skattehöjning för de tjänsteföretag som är verksamma i dessa kommuner. Skattehöjningen bedöms preliminärt, med beaktande av prognostiserad förändring av konsumentprisindex, motsvara 0,4 öre per kilowattimme fr.o.m. 2017. Tjänsteföretagens bruttoskattekostnad för energiskatten på elektrisk kraft beräknas sammantaget öka med ca åtta miljoner kronor per år. Eftersom energiskatten på elektrisk kraft är avdragsgill mot bolagsskatten bedöms tjänsteföretagens nettokostnader totalt öka med ca sex miljoner kronor per år i berörda kommuner.

Enligt Bolagsverket finns det ca 85 000 företag registrerade i de kommuner som berörs av förslaget. Uppskattningsvis är ungefär 45 000 företag i dessa kommuner att betrakta som tjänsteföretag. Vissa företag verksamma i datacenterbranschen påverkas inte av den föreslagna begränsningen av nedsättningen, eftersom de föreslås beskattas med en lägre skattesats (jämför avsnitt 6). Alla andra tjänsteföretag i berörda kommuner kommer att, oavsett storlek och verksamhet, påverkas av den föreslagna regeländringen.

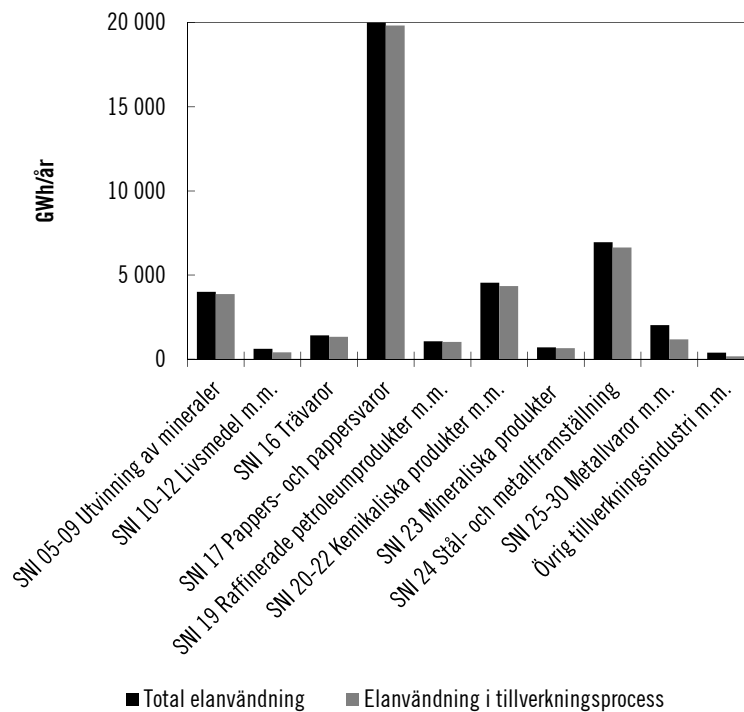
För tjänsteföretag med försäljning i berörda kommuner, t.ex. livsmedelsbutiker, innebär förslaget en viss kostnadsökning som med hänsyn tagen till skattehöjningens storlek normalt bedöms kunna kompenseras för genom höjda försäljningspriser. Även i de fall det inte är möjligt att skjuta över kostnaderna på kundkollektivet bedöms effekterna på de berörda tjänsteföretagens konkurrensförutsättningar vara mycket begränsade. I jämförelse med konkurrerande företag i övriga delar av landet kommer tjänsteföretagen i vissa kommuner i norra Sverige fortsatt ha en betydande skattenedsättning motsvarande 9,6 öre per kilowattimme använd elektricitet.

För företag i tjänstesektorn uppgår enligt Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el mediananvändningen till ca 12 200 kilowattimmar per år och medelanvändningen till ca 66 500 kilowattimmar per år. För medianföretaget i tjänstesektorn som har sin

verksamhet i någon av de kommuner som omfattas av nedsättningen bedöms förslaget innebära en ökad nettokostnad med ca 38 kronor per år och för medelföretaget bedöms nettokostnaden öka med drygt 207 kronor per år.

Förslaget innebär även att nedsättningen för företag i vissa kommuner i norra Sverige inte längre inkluderar den elanvändning som sker i industriell verksamhet men som inte är en del av själva tillverkningsprocessen. Den delen av industrins elanvändning kommer inte längre att få någon nedsättning av energiskatten på elektrisk kraft, utan kommer i stället att beskattas enligt normalnivån. Industrins elanvändning i tillverkningsprocessen påverkas inte, den kommer fortsatt att beskattas med 0,5 öre per kilowattimme. Huvuddelen av den elektriska kraft som används av tillverkningsindustrin förbrukas dock i tillverkningsprocessen. Baserat på statistik från elcertifikatsystemet används i genomsnitt 95 procent av den elektriska kraft som tillverkningsindustrin förbrukar i tillverkningsprocessen. Hur tillverkningsindustrins elanvändning fördelar sig inom och utanför tillverkningsprocessen, baserat på redovisningen inom ramen för elcertifikatsystemet, framgår för olika delsektorer av figur 11.1.

Figur 11.1 Tillverkningsindustrins elanvändning inom och utanför tillverkningsprocessen

Anm.: Genomsnittlig total elanvändning 2012–2014 enligt elcertifikatsystemet.
Källa: Energimyndigheten.

Förslaget innebär därmed i denna del en skattehöjning för elanvändningen utanför tillverkningsprocessen för industriföretag i de kommuner i

norra Sverige som omfattas av nedsättningen. Uppskattningsvis berörs knappt 5 000 industriföretag som bedriver verksamhet i de kommuner som påverkas av den föreslagna regeländringen. Skattehöjningen bedöms för 2017 preliminärt motsvara 10,0 öre per kilowattimme. Enligt Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el uppgår den totala elanvändningen för tillverkningsindustrin i de kommuner som omfattas av nedsättningen till ca 12 800 gigawattimmar per år. Med antagande om att 5 procent av elanvändningen i genomsnitt sker utanför tillverkningsprocessen bedöms skattehöjningen därigenom träffa en årlig elanvändning om 640 gigawattimmar per år. Bruttokostnaden för energiskatten på elektrisk kraft för företag med industriell verksamhet i berörda kommuner kan därför sammantaget beräknas öka med ca 64 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017. Eftersom energiskatten är avdragsgill mot bolagsskatten bedöms nettokostnaden för industriföretagen uppgå till 50 miljoner kronor per år.

Hur skattehöjningen för tillverkningsindustrin kan förväntas påverka individuella företag med verksamhet i norra Sverige redovisas för medel- respektive medianföretag i olika delsektorer i tabell 11.2. Som framgår av tabellen kan regeländringen förväntas leda till relativt begränsade kostnadsökningar för enskilda företag, speciellt i de delsektorer där elanvändningen är högst, t.ex. för pappers- och massaindustrin. I dessa delsektorer är också den andel elektricitet som används i tillverkningsprocessen högst. I delsektorer med lägre total elanvändning, t.ex. inom verkstadsindustrin, används en högre andel elektricitet utanför själva tillverkningsprocessen. Men även i denna delsektor kan kostnadsgenomslaget förväntas vara begränsat för individuella företag till följd av att elanvändningen för dessa företag överlag är lägre.

Tabell 11.2 Exempel på effekter för tillverkningsindustriföretag i vissa kommuner i norra Sverige

	Elanvändning (GWh/år)	Andel el i tillverkningsprocessen	Elanvändning utanför tillverkningsprocessen (GWh/år)	Ökad skattekostnad (mnkr/år)	
				Brutto	Netto
Utvinning av mineraler (SNI 05–09)					
- medelföretag	91,07	97 %	3,02	0,30	0,24
- medianföretag	0,49	97 %	0,02	0,00	0,00
Tillverkning av papper och pappersvaror (SNI 17)					
- medelföretag	148,33	99 %	1,22	0,12	0,10
- medianföretag	2,15	99 %	0,02	0,00	0,00
Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter m.m. (SNI 20–22)					
- medelföretag	8,94	96 %	0,39	0,04	0,03
- medianföretag	0,91	96 %	0,04	0,00	0,00
Stål- och metallframställning (SNI 24)					
- medelföretag	19,01	95 %	0,87	0,09	0,07
- medianföretag	1,66	95 %	0,08	0,01	0,01
Verkstadsindustri (SNI 25–30)					
- medelföretag	1,91	59 %	0,79	0,08	0,06
- medianföretag	0,35	59 %	0,15	0,01	0,01

Anm.: I beräkningen av nettoeffekter beaktas att punktskatten är avdragsgill mot bolagsskatten.
Källor: Statistiska centralbyrån och Energimyndigheten.

Förslaget bedöms innebära att konkurrensförutsättningarna för industriell verksamhet utjämnas inom landet. Samtliga företag som bedriver industriell verksamhet i Sverige kommer till följd av den föreslagna regeländringen att beskattas med den lägre skattesatsen (0,5 öre per kilowattimme) för den elanvändning som sker i tillverkningsprocessen och i enlighet med normalnivån för den övriga elanvändning som sker i företagen. För de individuella industriella verksamheterna i berörda kommuner leder dock förslaget, som konstaterats ovan, till högre skatterelaterade kostnader och relativt sett försvagade konkurrensförutsättningar.

Sammantaget bedöms begränsningen av den lägre skattenivån för vissa kommuner i norra Sverige öka företagets nettoskattekostnader med 56 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017.

För de skattskyldiga, i nuläget i första hand elhandelsföretagen, innebär förslaget om att en lägre skattenivå för vissa kommuner i norra Sverige behålls, om än i form av ett avdrag, att elhandelsföretagen fortsatt kommer att få administrera nedsättningen. Det innebär att elhandelsföretagens administrativa kostnader inte kommer att minska i den utsträckning som bedömdes av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el, där nedsättningen föreslogs avskaffas helt. Därutöver tillkommer de krav som ställs på att stödmottagarna inte får vara företag i svårigheter eller föremål för återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet statsstöd. Prövningen av om ett tjänsteföretag i dessa kommuner uppfyller kravet på att stöd inte ges till företag i svårigheter kommer att ligga på den skattskyldige för energiskatten på elektrisk

kraft. Därmed kan de skattskyldigas administrativa börda förväntas öka. Som framgår ovan finns det uppskattningsvis 45 000 tjänsteföretag i berörda kommuner. Regeringens bedömning är att den administrativa bördan av att kontrollera om tjänsteföretag i norra Sverige är på ekonomiskt obestånd kan förväntas öka med ca 4 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017 för de skattskyldiga. Därutöver bedöms engångsvisa kostnader, för t.ex. systemutveckling, om ca 3 miljoner kronor tillkomma.

Noteras bör att de effekter som här redovisas för elhandelsföretagen kommer att överföras till elnätsföretagen fr.o.m. 2018 till följd av att skattskyldigheten för energiskatten på elektrisk kraft då föreslås tas över av elnätsföretagen (se avsnitt 9).

11.2.4 Skattskyldigheten tas över av elnätsföretagen

Förslaget om att elhandelsföretagens roll som skattskyldiga för leveranser till elförbrukarna fr.o.m. 2018 tas över av elnätsföretagen bedöms inte innebära någon förändring av det samlade uttaget av energiskatt på elektrisk kraft eller medföra någon förändring av slutanvändarnas totala kostnad för elektricitet. Kostnaden för energiskatten på elektrisk kraft bärs av slutanvändarna men uppbörden sköts normalt av någon annan aktör (i nuläget i första hand av elhandlarna). En överflyttning av skattskyldigheten från elhandlarna till elnätsföretagen förändrar inte vem som i slutändan kommer att få bära kostnaden, utan motsvarande skattekostnad kommer i stället att, i normalfallet, faktureras slutanvändarna via elnätsfakturan. Däremot innebär förslaget att den del av den administrativa hanteringen av skatteuppbörden som nu ligger hos elhandelsföretaget i stället hamnar hos elnätsföretaget.

Eftersom det är elnätsföretagen som förser elhandelsföretagen med de mätuppgifter som är nödvändiga för att redovisa och beräkna energiskatten på elektrisk kraft, spelar elnätsföretagen redan en viktig roll för att skatteuppbörden ska fungera. Merparten av kostnaderna för skatteuppbörden bedöms därför redan ligga hos elnätsföretagen. Vissa engångsvisa kostnader tillkommer inledningsvis för elnätsbolagen, t.ex. för att kontrollera vilken typ av verksamhet som slutkunderna bedriver. Enligt Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el bedöms tidsåtgången för att kontrollera vilken typ av kund det är fråga om uppgå till någon minut per uttagpunkt och år (SOU 2015:87). Dessa kostnader bedöms kunna täckas via nättariffen. Samtidigt slipper elhandelsföretagen helt kostnaderna för uppbörden av energiskatten på elektrisk kraft. Sammantaget torde det innebära att de administrativa kostnaderna inte kommer att öka. Snarare kan kostnaden för den administrativa hanteringen av skatteuppbörden förväntas minska, bl.a. till följd av att det, till skillnad mot för elhandelsföretag, inte är möjligt för slutanvändarna att byta elnätsföretag. De extra kostnader för skatteuppbörden som uppstår vid byte av elhandelsföretag, uppstår över huvud taget inte med elnätsföretagen som skattskyldiga. Förslaget innebär även ett minskat antal skattskyldiga för energiskatten på elektrisk kraft. Det finns ca 170 elnätsföretag i Sverige, medan antalet skattskyldiga för närvarande uppgår till 1 307, varav 298 elleverantörer (elhandlare), 233 elproducenter samt 776 elproducenter/-leverantörer. Regeringens upp-

skattning är därmed att förslaget innebär att antalet skattskyldiga åtminstone minskar med 128 företag.

Regeringens bedömning är att förslaget innebär att de administrativa kostnaderna för elhandelsföretagen minskar med ca 30 miljoner kronor per år samtidigt som de netto ökar med ca 19 miljoner kronor per år för elnätsföretagen. Sammantaget bedöms därmed de administrativa kostnaderna för uppbörden av energiskatten på elektrisk kraft minska med ca 11 miljoner kronor per år. För elnätsföretagen bedöms engångsvisa kostnader på ca 8 miljoner kronor tillkomma för omställning av fakturasystem, klassificering av slutkundernas verksamhet m.m. Elnätsbolagens löpande driftskostnader förväntas därutöver öka med ca 1 miljon kronor per år, medan elhandelsbolagens driftskostnader, i motsvarande utsträckning, bedöms minska med ca 2 miljoner kronor per år.

En överflytt av skattskyldigheten till elnätsbolagen innebär även en harmonisering med hur skattskyldigheten är utformad i Norge, Danmark och Finland. I dessa länder ligger skattskyldigheten för energiskatt på elektrisk kraft hos elnätsföretagen. Ett lyckosamt genomförande av en gemensam nordisk elhandlarcentrisk slutkundsmarknad bör underlätta om uppbördsmodellen för energiskatt på elektrisk kraft är densamma i de länder som omfattas av den elhandlarcentriska slutkundsmarknaden. Att elnätsföretagen, som huvudprincip, är skattskyldiga för energiskatt på elektrisk kraft bedöms underlätta inträdet på den konkurrensutsatta slutkundsmarknaden genom att elhandlare, från t.ex. andra länder, som vill sälja elektricitet i Sverige inte längre behöver hantera energiskatten på elektrisk kraft. På en gemensam nordisk slutkundsmarknad innebär förändringen att villkoren i detta avseende blir lika oavsett från vilket nordiskt land verksamhet bedrivs. Därmed bedöms förslaget skapa bättre förutsättningar för en fungerande konkurrens mellan elhandlare på slutkundsmarknaden för elektricitet.

Förslaget säkerställer även att det finns en geografisk koppling mellan det elnätsföretag som, i normalfallet, är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft och slutanvändaren av elektricitet. På den regelreformerade elmarknaden finns det en risk för att elhandlarna har mindre lokal kännedom än elnätsföretagen, som är geografiskt knutna till sina koncessionsområden. Bedömningen är därför att det blir enklare att göra skattemässiga bedömningar genom den lokala anknytningen och en stabilare kundrelation. Förslaget innebär även att en situation där den som väljer att få sin elektricitet levererad av en aktör utanför Sverige och då själv blir skattskyldig undviks.

11.2.5 Särskilt om effekterna för små företag

Den föreslagna gränsen för återbetalning innebär att vissa företag som i nuvarande system har en nedsättning av energiskatten på elektrisk kraft till 0,5 öre per kilowattimme, men som har en för låg årlig elanvändning, inte kommer att kunna få återbetalning. Dessa företags skattekostnad ökar därmed. Regeringens bedömning är att detta visserligen kommer att påverka de små företagen, men gränsen för återbetalning är låg och bedöms inte belasta företagen annat än marginellt. Den högsta möjliga kostnadsökningen blir 1 000 kronor per månad, eller 780 kronor per

månad efter bolagsskatteeffekter, vilket inte kan anses motivera några särskilda åtgärder från lagstiftarens sida. För mindre företag som har en årlig elanvändning som är högre än 12 000 kilowattimmar och kan ansöka om återbetalning gäller samma förfarande som för större företag. Tidsåtgången för att ansöka om återbetalning bedöms uppgå till ca 4 timmar per ansökan. Ansökan görs elektroniskt till Skatteverket och bedöms inte vara mer krävande mindre företag.

Företag i vissa kommuner i norra Sverige föreslås också få en högre skattenivå genom att nedsättningen begränsas. Effekterna av den föreslagna förändringen för små företag förväntas dock vara marginell till följd av att den förväntade justeringen av nedsättningens storlek uppgår till 0,4 öre per kilowattimme använd elektricitet.

Sammantaget bedömer regeringen därmed att särskild hänsyn inte behöver tas till små företag.

11.3 Effekter för hushåll och offentlig sektor

Förslaget om att begränsa nedsättningen för vissa kommuner i norra Sverige till 9,6 öre per kilowattimme fr.o.m. 2017 bedöms preliminärt, dvs. med beaktande av prognostiserad förändring av konsumentprisindex, motsvara en skatthöjning med 0,4 öre per kilowattimme för de hushåll som träffas av skattnedsättningen. Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el uppskattar i sitt betänkande Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) att ca 500 000 hushållskunder berörs av regeländringen. Totalt beräknas regeländringen resultera i en kostnadsökning för hushållen i berörda kommuner som uppgår till 20 miljoner kronor per år, inklusive mervärdesskatt. För en eluppvärmd villa med en årlig elanvändning på 20 000 kilowattimmar per år innebär förslaget att elkostnaden, allt annat lika, ökar med 100 kronor per år, inklusive mervärdesskatt. För en lägenhetskund som har en årlig elanvändning om 2 000 kilowattimmar blir motsvarande kostnadsökning, allt annat lika, 10 kronor per år, inklusive mervärdesskatt.

Även offentliga aktörers elkostnader påverkas av den föreslagna förändringen av skattnedsättningen för vissa kommuner i norra Sverige. Sammantaget beräknas kostnaderna för energiskatten på elektrisk kraft för offentlig sektor i vissa kommuner i norra Sverige öka med ca 3 miljoner kronor per år. För ett landsting som totalt förbrukar 50 gigawattimmar elektricitet per år innebär den föreslagna begränsningen av nedsättningen exempelvis att elkostnaderna, allt annat lika, ökar med 200 000 kronor per år.

Förslaget om att skattskyldigheten flyttas över till elnätsföretagen bedöms inte öka kostnaderna för slutanvändarna av elektricitet. Till följd av att de administrativa kostnaderna för uppbörden av energiskatten på elektrisk kraft sammantaget kan förväntas minska skapas snarare förutsättningar för att de energiskatterelaterade kostnader som överförs till slutanvändarna kan minska. Förslaget innebär därutöver att privatpersoner endast kan bli skattskyldiga för energiskatt på elektrisk kraft om de producerar skattepliktig elkraft som de inte överför till nätet. I praktiken

kan de därmed endast bli skattskyldiga om de har storskalig produktion av elektricitet. Förslaget bedöms även underlätta det konkurrensutsatta bytet av elleverantör för slutkunden, eftersom skatteuppbörden då alltid är en fråga för det lokala elnätetsföretaget.

11.4 Effekter för myndigheter och domstolar

11.4.1 Skatteverket

Förslagen innebär att Skatteverket kommer att få tillkommande arbetsuppgifter. Det kommer att medföra dels initiala engångskostnader, dels ökade löpande kostnader. De initiala engångskostnaderna är främst hänförliga till systemutveckling men även till framtagande av nya blanketter och till information. Det bedöms att Skatteverket som ett led i sina informationsinsatser är bäst lämpat att avgöra om förslagen föranleder särskilt behov av information till företagen.

Skatteverket bedömer att de förslag som följer av betänkandet Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) innebär engångskostnader om ca 5 miljoner kronor, varav 2 miljoner kronor avser utveckling av blanketter, informationsinsatser samt godkännande av frivilligt skattskyldiga och medgivande om kvartalsvis återbetalning. 3 miljoner kronor avser kostnader för IT-utveckling. Därutöver bedöms förslagen leda till ökade löpande kostnader om ca 9,8 miljoner kronor per år, varav 8,5 miljoner kronor avser personalkostnader och 1,3 miljoner kronor avser kostnader för IT-underhåll.

Med avseende på de förslag som behandlades i promemorian Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet (dnr Fi2015/04727/S2), bedömer Skatteverket att dessa förslag medför engångskostnader som beräknas uppgå till ca 0,6 miljoner kronor för utveckling av blanketter och informationsinsatser. Därutöver beräknas engångsvisa kostnader för IT-utveckling om ca 1,2 miljoner kronor tillkomma. Förslagen bedöms även medföra ökade löpande kostnader för administration av inkommande deklarationer och kontroller vilka beräknas uppgå till ca 4,0 miljoner kronor per år. Även de löpande kostnaderna för IT-drift beräknas öka och uppgå till ca 0,5 miljoner kronor per år.

Förslaget om att skattskyldigheten för energiskatten på elektrisk kraft flyttas till elnätetsföretagen innebär att Skatteverket måste kontakta samtliga skattskyldiga för att utreda om de även fortsättningsvis ska vara registrerade. Kostnaden för denna insats beräknas till ca 2 miljoner kronor. Kontakter, utredning, registrering och information till de nya skattskyldiga bedöms kosta ca 0,5 miljoner kronor. Skatteverket bedömer att de löpande kostnaderna inte påverkas av en överflytt av skattskyldigheten.

Sammantaget bedöms förslagen därmed innebära att Skatteverket får engångsvisa kostnader om ca 9,3 miljoner kronor och ökade löpande kostnader om ca 14,3 miljoner kronor per år. Regeringen avser att på sedvanligt vis återkomma i budgetpropositionen för 2017 med en samlad bedömning av Skatteverkets resursbehov.

Förslaget om att skattskyldigheten för energiskatt på elektrisk kraft tas över av elnätsföretagen bedöms leda till en säkrare skatteuppbörd t.ex. eftersom elnätsföretagen genom koncessionsförfarandet, till skillnad från elhandelsföretagen, är föremål för en lämplighetsprövning. Även återbetalningsförfarandet bedöms leda till en säkrare skatteuppbörd.

11.4.2 De allmänna domstolarna

Genom förslagen om anpassningar till EU-rätten införs en möjlighet att under vissa förutsättningar bli frivilligt skattskyldig eller att få återbetalning av energiskatten på elektrisk kraft. Dessa möjligheter knyter båda an till elanvändningen. Förslagen bedöms inte leda till en nämnvärt ökad arbetsbörda för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Genom förslaget bedöms 47 000 företag ansöka om återbetalning. Vissa av dessa företag kommer att ansöka kvartalsvis vilket innebär att Skatteverket varje år kommer att fatta tiotusentals beslut om återbetalning. I de fall Skatteverket nekar sökanden återbetalning föreligger ett överklagbart beslut. Det är behäftat med stor osäkerhet att försöka bedöma hur många överklaganden som kommer att göras. Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el, utifrån en jämförelse med hur många överklaganden som jordbrukets återbetalningar ger upphov till, att antalet tillkommande överklaganden kan förväntas vara få. Förslaget innebär följaktligen att det finns en risk för en ökad arbetsbörda för förvaltningsdomstolarna. Regeringens bedömning är dock att antalet tillkommande mål blir begränsat.

Genom förslaget om datorhallar tillkommer materiell lagstiftning som kan medföra gränsdragningsfrågor som i sin tur kan leda till mål hos de allmänna förvaltningsdomstolarna. Baserat på den objektiva effektgräns som föreslås, kan ett hundratal företag komma att beröras av de nya reglerna. Det bör endast i ett fåtal fall vara tveksamt om ett datacenterföretag är berättigat till en nedsatt energiskatt på elektrisk kraft. Bedömningen är därför att förslaget inte kommer att medföra en nämnvärt ökad arbetsbelastning hos de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Förslaget om att skattskyldigheten för energiskatt på elektrisk kraft tas över av elnätsföretagen bedöms inte medföra några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Förslagen bedöms sammantaget inte nämnvärt påverka antalet mål eller arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna.

11.4.3 Andra myndigheter

Förslagen bedöms inte leda till ökade kostnader för andra myndigheter. Det pågående arbetet med en elhandlarcentrisk nordisk slutkundmodell, som bl.a. Energimarknadsinspektionen är delaktig i, bedöms dock underlättas genom förslaget om att skattskyldigheten för energiskatt på elektrisk kraft flyttas från elhandelsföretagen till elnätsföretagen. Den systemansvariga myndigheten, Affärsverket svenska kraftnät, föreslås vidare undantas från kretsen av skattskyldiga.

11.5 Offentligfinansiella effekter

Förslagen innebär vissa förändringar av skattebaserna för energiskatten för elektrisk kraft. Därutöver tillkommer nya bedömningar av vissa delskattebasers storlek från de bedömningar som Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el gör i sitt betänkande Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87). I jämförelse med vad som t.ex. redovisas i Finansdepartementets publikation Beräkningskonventioner 2016 bedömer regeringen att följande förändringar av skattebaserna uppkommer:

- Den skattebas för hushåll och tjänsteföretag som omfattas av nedsättningen för vissa kommuner i norra Sverige är i utgångsläget mindre än vad som redovisas i Beräkningskonventioner 2016 och bedöms motsvara ca 8 050 gigawattimmar per år.
- Elanvändningen för större datacenter kommer enligt förslaget fr.o.m. 2017 att beskattas med 0,5 öre per kilowattimme. Bedömningen är att förslaget innebär att en elanvändning motsvarande 654 gigawattimmar för normalnivån och 656 gigawattimmar för nedsättningen i vissa kommuner i norra Sverige, sammanlagt 1 310 gigawattimmar, överförs från dessa skattebaser till skattebasen för 0,5-öresnivån.
- Från skattebasen för hushåll och tjänsteföretag som omfattas av nedsättningen för vissa kommuner i norra Sverige försvinner den elanvändning som sker i industriell verksamhet utanför tillverkningsprocessen i dessa kommuner. Den delen av elanvändningen i industriell verksamhet i norra Sverige överförs i stället till skattebasen för normalnivån. Förändringen bedöms medföra att ca 640 gigawattimmar överförs från skattebasen för nedsättningen för vissa kommuner i norra Sverige till skattebasen för normalnivån.

Sammantaget beräknas därmed skattebasen för nedsättningen för vissa kommuner i norra Sverige 2017 uppgå till 6 754 gigawattimmar, dvs. efter det att föreslagna regeländringar har genomförts.

Förslaget om en övergång till en återbetalningslösning för den förbrukning som sker i tillverkningsprocessen för företag som bedriver industriell verksamhet inkluderar en gräns för när företagen är berättigade till återbetalning, om företagen i fråga inte är frivilligt skattskyldiga. Gränsen innebär att återbetalning görs baserat på den del av den årliga skattebetalning som överstiger 12 000 kronor. Att en återbetalningsgräns föreslås införas leder även till att de företag som har en elanvändning som medför att företaget inte når över gränsen inte kommer att vara berättigade till återbetalning av energiskatten på elektrisk kraft. Förslaget bedöms därmed leda till ökade skatteintäkter. Den offentligfinansiella bruttoeffekten beräknas uppgå till 725 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017. Nettoeffekten bedöms uppgå till 566 miljoner kronor per år.

Förslaget om ett ändrat system för återbetalning påverkar även uppbörderna av energiskatten på elektrisk kraft. Enligt förslaget får företagen den lägre skattesatsen, om de är skattskyldiga, genom ett avdrag, eller, om de inte är skattskyldiga, genom ett återbetalningsförfarande. Återbetalningsförfarandet innebär att staten får in energiskatten på elektrisk kraft enligt normalnivån och återbetalar skillnaden ned till den lägre skattenivån i samband med återbetalningsförfarandet. I nuläget erhåller företagen den lägre skattesatsen i regel redan på fakturan. Därmed uppstår en uppbörd-

förskjutning för de energiskattebetalningar som omfattas av återbetalningsförfarandet. Uppbördsförändringarna innebär att statens upplåningsbehov minskar, vilket leder till att statens räntekostnader minskar. Den offentligfinansiella bruttoeffekten till följd av uppbördsförändringen beräknas uppgå till ca 13 miljoner kronor per år. Nettoeffekten bedöms uppgå till ca 10 miljoner kronor per år.

Förslaget om att vissa företag i datacenterbranschen ska beskattas med den lägre skattesatsen 0,5 öre per kilowattimme förväntas leda till minskade skatteintäkter. För de datacenterföretag som omfattas av förslaget bedöms skattesatsen 2017 preliminärt sänkas med 29,0 respektive 19,4 öre per kilowattimme, beroende på var datacentret är beläget, och skattesänkningen bedöms träffa en årlig elanvändning om 654 respektive 656 gigawattimmar. Regeländringen beräknas därmed medföra att de offentligfinansiella bruttointäkterna minskar med ca 317 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017. Nettointäkterna bedöms minska med ca 247 miljoner kronor per år.

Förslaget om att begränsa skattenedsättningen för vissa kommuner i norra Sverige till 9,6 öre per kilowattimme beräknas för hushåll och tjänsteföretag leda till att de offentligfinansiella bruttointäkterna ökar med ca 27 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017. Nettoeffekten bedöms uppgå till ca 29 miljoner kronor per år.

Den elanvändning som sker i industriell verksamhet i vissa kommuner i norra Sverige, men som inte kan hänföras till tillverkningsprocessen, föreslås framgent beskattas enligt normalnivån, dvs. det innebär en skattehöjning för den del av elanvändningen som sker utanför tillverkningsprocessen i industriföretag i norra Sverige. Skattehöjningen bedöms för 2017 preliminärt uppgå till 10,0 öre per kilowattimme och träffa en årlig elanvändning som motsvarar 640 gigawattimmar. Förslaget beräknas därmed leda till ökade offentligfinansiella bruttointäkter med ca 64 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017. Nettointäkten, dvs. när hänsyn tas till att energiskatten är avdragsgill mot bolagsskatten, bedöms uppgå till ca 50 miljoner kronor per år.

Sammantaget beräknas de föreslagna regeländringarna ge ökade offentligfinansiella bruttointäkter om 512 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017. Nettoeffekten av regeländringarna bedöms totalt uppgå till 408 miljoner kronor per år och den varaktiga effekten till 378 miljoner kronor per år.

Den föreslagna överflytten av skattskyldigheten för energiskatt på elektrisk kraft från elhandelsföretagen till elnätsföretagen fr.o.m. 2018 förväntas inte förändra det samlade uttaget av skatt. Regeländringen bedöms därför vara offentligfinansiellt neutral.

11.6 Effekter för miljön

11.6.1 Syftet med energiskatten på el

Naturvårdsverket efterfrågar i sitt remissvar att den miljörelaterade styrningen genom energiskatten på elektrisk kraft tydliggörs i förhållande till de fiskala målsättningarna. Med anledning av detta önskemål, och med hänsyn tagen även till vad vissa andra remissinstanser har anfört, anser

regeringen att det är angeläget att i detta sammanhang förtydliga syftet med en punktskatt som belastar användningen av elektricitet.

Energiskatten har traditionellt betraktats som en, i första hand, fiskal skatt, dvs. en skatt som primärt syftar till att generera skatteintäkter på ett kostnadseffektivt sätt (se t.ex. prop. 2009/10:41). Samtidigt kan den elprishöjande effekten i slutkundsledet som energiskatten på elektrisk kraft ger upphov till förväntas påverka hur elanvändningen utvecklas. En högre energiskatt på elektrisk kraft signalerar, allt annat lika, en ökad knapphet på elektricitet. Därmed finns det genom skattens resursstyrande egenskaper en koppling till målsättningarna för effektivare energianvändning. Prissignalen från skatten kan även på motsvarande sätt anses bidra till att slutkunderna blir mer aktiva på elmarknaden. Att förändrade elkostnader, genom skattens prissignaler, skapar incitament för elanvändarna att t.ex. anpassa sin användning av elektricitet, innebär dock inte att energiskatten på elektrisk kraft är att betrakta som en renodlad miljöskatt.

Att skatter kan vara prispåverkande är inte unikt för just energiskatten på elektrisk kraft, andra punktskatter som överförs till eller tas ut i slutkundsledet är också, indirekt eller direkt, prispåverkande och leder till förändrade relativpriser. Exempelvis signalerar en högre koldioxidskatt på fossila bränslen, förutom att det finns en kostnad för att släppa ut koldioxid, även att de fossila bränslena är knappa och skapar därmed incitament för användarna att anpassa sin användning av dessa bränslen. Preiseffekter kan också uppstå när andra ekonomiska styrmedel används. Till exempel påverkar såväl EU:s system för handel med utsläppsrätter (handelssystemet) som elcertifikatsystemet indirekt elprisernas nivå.

Om energiskatten på elektrisk kraft skulle vara att betrakta som en renodlad miljöskatt skulle det innebära att elanvändning skulle vara att anse som något icke önskvärt ur samhällets perspektiv. I normalfallet är det inte elanvändningen i sig som ger upphov till eventuell miljöpåverkan, utan det är i regel produktionen av elektricitet som kan medföra negativa externa effekter. Om syftet med en beskattning av elektrisk kraft vore att styra bort den oönskade miljöpåverkan som elproduktionen kan ge upphov till borde eventuella miljöskatter, och liknande styrmedel, i första hand riktas mot den typ av elproduktion eller, mer specifikt, mot de bränslen som ger upphov till miljöeffekterna i fråga. En sådan utformning av de ekonomiska styrmedlen är även i linje med principen om att förorenaren betalar.

Det är också så de ekonomiska styrmedel som syftar till att korrigera för de negativa externa effekter som uppstår i samband med produktionen av elektricitet i regel har implementerats. När det exempelvis gäller utsläpp av växthusgaser från användningen av fossila bränslen i elproduktionsanläggningar ingår dessa i den handlande sektorn i handelssystemet och utsläpp av kväveoxider från förbränningsanläggningar som producerar energi omfattas av kväveoxidavgiften.

En viktig skillnad mellan energiskatten på elektrisk kraft och energiskatterna på bränslen är följaktligen att energiskatten på elektrisk kraft utgår på elanvändningen och inte på de bränslen som används för elproduktion. Till skillnad mot de energiskatter som tas ut på bränslen, t.ex. på drivmedel, innebär det att för energiskatten på elektrisk kraft saknas, i princip, motsvarande direkta koppling till målsättningarna för en ökad andel energi från förnybara energikällor och koldioxidutsläpp.

Därmed anser regeringen att energiskatten på elektrisk kraft främst är att betrakta som en fiskal skatt, även om den resursstyrande effekt som skatten ger upphov till innebär att den kan kopplas till i första hand målsättningarna för en effektivare energianvändning. Med dessa utgångspunkter kvarstår också logiken i att det är just användningen av elektricitet som beskattas, även om all elproduktion har miljöpåverkan, som t.ex. *Naturvårdsverket* anför i sina remissvar. Elproduktionens negativa externa effekter omhändertas, i allt väsentligt, genom användningen av andra ekonomiska styrmedel.

11.6.2 Målsättningarna för effektivare energianvändning

Enligt artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, ska medlemsstaterna senast den 31 december 2020 ha uppnått en viss ackumulerad energibesparing i slutanvändarledet. Energiskatt på elektrisk kraft är ett av de styrmedel som nämns i Sveriges handlingsplan för att genomföra direktivets artikel 7. De energibesparingar som kan tillgodoräknas är besparingar som uppkommer till följd av den prisskillnad som uppstår i de fall svenska skattenivåer är högre än EU:s minimiskattenivåer för energiskatt, inklusive mervärdesskatt. Därutöver finns ett av riksdagen fastställt nationellt energiintensitetsmål till 2020. Regeringens bedömning är att målsättningarna för en effektivare energianvändning kommer att nås (jämför skr. 2015/16:87). De här föreslagna förändringarna av energiskatten på elektrisk kraft förväntas inte påverka denna bedömning.

Även om en punktskatt på elanvändningen kan anses reducera användningen av elektricitet, är nettoeffekten på den totala energianvändningen mer osäker. Dels påverkas relativpriserna på energi, vilket kan leda till substitution mellan användning av elektricitet och användning av andra energiformer. Dels skapas incitament till att vidta elbesparande åtgärder, t.ex. investeringar i värmepumpar eller i andra tekniska lösningar, inklusive sådana som baseras på förnybara energikällor. Energiskatten på elektrisk kraft har vidare inte explicit utformats för att styra mot en viss nivå av elanvändning i samhället. Det gäller inte heller för de olika nedsättningarna från normalnivån. Dessa motiveras i regel av att andra hänsyn har tagits, exempelvis påverkan på vissa typer av företags internationella konkurrenskraft. De sammantagna effekterna på energianvändningen av en förändrad energiskatt på elektrisk kraft är följaktligen komplexa. Det är därför de direkta och statiska effekter som förändringar av skattens nivå kan förväntas medföra som diskuteras här. Någon kvantitativ analys av hur förslagen påverkar elanvändningen har inte genomförts.

Därmed belyses i första hand hur förslagen förväntas påverka på elanvändningen och deras potentiella påverkan på målsättningarna för en effektivare energianvändning. Förslagen innebär att större datorhallar kommer att få en lägre energiskatt på elektrisk kraft, att hushåll och tjänsteföretag i vissa kommuner i norra Sverige en något högre skattesats, att företag med industriell verksamhet i dessa kommuner kommer att beskattas enligt normalnivån för den förbrukning som sker utanför

tillverkningsprocessen, samt att de industriföretag som ansöker om återbetalning får en högre genomsnittlig energiskatt på elektrisk kraft.

Något förenklat gör en högre energiskatt på elektrisk kraft det dyrare att konsumera elektricitet och elanvändningen kan därför förväntas minska och vice versa, en sänkning av skatten kan förväntas leda till en ökad elanvändning. Det innebär att en högre energiskatt på elektrisk kraft ger ökade incitament till energieffektivisering, medan ett lägre skatteuttag leder till minskade incitament till att effektivisera energianvändningen. Baserat på detta resonemang beror således de direkta konsekvenserna av de föreslagna regeländringarna på om elanvändningen ökar eller minskar till följd av de ändrade reglerna.

Regeringens bedömning är att förslagen sammantaget innebär att en större andel av elanvändningen kommer att påverkas av en högre genomsnittlig energiskatt på elektrisk kraft än av en lägre. Förslagen innebär att elkostnaderna för datorhallar minskar med ca 247 miljoner kronor per år, medan elkostnaderna för de elanvändare som föreslås få en högre genomsnittlig skatt ökar med ca 655 miljoner kronor per år. Därmed kan användningen av elektricitet sammantaget förväntas minska till följd av de föreslagna förändringarna av beskattningen av elektrisk kraft. Med hänsyn tagen till att storleken på skatteförändringarna är begränsade är bedömningen att även påverkan på elanvändningen på kort sikt är begränsad. Påverkan på användningen av elektricitet kan dock vara högre på längre sikt. Det innebär att förslagen över tid kan förväntas styra mot en ökad elbesparing i slutanvändarledet.

Vad gäller det nationella energiintensitetsmålet kan de förändringar av relativpriserna som de föreslagna skattehöjningarna medför, såsom bl.a. *Konjunkturinstitutet* och *Umeå Universitet* påpekar, leda till att företag och hushåll väljer att använda andra bränslen. Om substitutionen till andra energiformer innebär en mindre effektiv energianvändning riskerar detta påverka energiintensiteten negativt. En allmänt sänkt beskattning av energiintensiva företag i datacenterbranschen kan också leda till en ökad total energiintensitet. Som påpekats ovan är de dynamiska aspekterna av en förändrad beskattning av elektrisk kraft komplexa, t.ex. påverkar elproduktionens sammansättning den nationella energiintensiteten. Regeringen har även överlag ökat beskattningen av fossila bränslen, varför incitamenten att substituera bort från dessa bränslen redan har förstärkts. De i storlek mer betydande föreslagna ändringarna av energiskatten på elektrisk kraft omfattar även mindre, väl avgränsade, andelar av elanvändningen. Sammantaget bedömer regeringen därför att förslagets effekter på utvecklingen av den nationella energiintensiteten är begränsade.

11.6.3 Andra miljörelaterade målsättningar

I viss utsträckning kan även andra miljörelaterade målsättningar, än de som har att göra med en effektivare användning av energi, indirekt påverkas av föreslagna regeländringar. I de fall elektricitet används i processer där det finns andra miljögoda alternativ kan t.ex. indirekta effekter uppstå som ett resultat av att förslagen leder till relativprisförändringar för företagets och hushållens elanvändning. Dylika indirekta

effekter är dock både svåra att explicit styra mot och att bedöma. Med hänsyn tagen till den svenska elproduktionens struktur, att energiskatten på elektrisk kraft belastar användningen av elektricitet och inte de bränslen som används för elproduktion, att storleken på de föreslagna förändringarna av skattesatserna är relativt begränsade, samt att utformningen av skatten, i huvudsak, bibehålls bedömer regeringen att förslagen inte ger upphov till betydande effekter på andra miljörelaterade målsättningar, inklusive på klimatmålen.

Vad gäller klimatmålen är det viktigt att hålla i åtanke att elproduktionen sker inom den handlande sektorn i handelssystemet. Minskade utsläpp av växthusgaser som följer av en lägre elproduktion i Sverige leder därför inte till utsläppsminskningar som påverkar uppfyllnaden av det nationella etappmålet till 2020. En minskad produktion av elektricitet i Sverige påverkar väsentligt inte heller den handlande sektorns totala utsläpp eftersom dessa utsläppsrätter då, till största delen kommer att frigöras för användning någon annanstans inom handelssystemet. Strukturen för den svenska produktionen av elektricitet innebär vidare att den redan ger upphov till relativt begränsade utsläpp av växthusgaser. Till exempel svarade produktionen av elektricitet och fjärrvärme tillsammans för 12 procent av de nationella utsläppen av växthusgaser under 2014 och trenden är att utsläppen minskar över tid.

Naturvårdsverket anser att den elektricitet som används för fläktar och kyla i datacenter inte ska ha nedsatt energiskatt, eftersom det gynnar eldriven kyla jämfört med t.ex. frikyla och fjärrkyla. *Naturvårdsverket* menar att andra sätt att producera kyla såväl kan ha mindre miljöpåverkan som vara mer resurseffektiv. Inledningsvis kan konstateras att elproduktionens utsläpp av växthusgaser omfattas av handelssystemet. Det finns, som nämnts ovan, därutöver andra styrmedel som internaliserar el- och fjärrvärmeproduktionens negativa externa effekter. Det är därmed oklart vilken ytterligare miljöpåverkan det är som avses. Även om den effektgräns som föreslås gäller bortser från den elektricitet som används för kyla och fläktar, kommer den elektricitet som används för kylning i större datacenter att omfattas av den lägre skattenivån. En indirekt effekt av förslaget är därmed att relativpriserna för produktion av kyla i större datacenter, såsom *Naturvårdsverket m.fl.* påpekar, kommer att förändras till fördel för elektrisk kraft. Samtidigt är det just den elektricitet som används i de verksamheter som bedrivs av större datacenter som förslaget avser träffa, inte den elektricitet som används av företag som bedriver annan verksamhet. På motsvarande sätt är skattenivån lägre för den elektricitet som används i tillverkningsprocessen i industrin, det gäller även för elektricitet som används för att producera kyla, om kylan kan hänföras tillverkningsprocessen. Regeringen anser dock att konkurrenssnedvridningar i möjligaste mån bör undvikas när t.ex. produktion av värme och kyla sker för att tillgodose samma ändamål och avser därför se över skillnaderna i beskattning (se avsnitt 6).

Med anledning av de förslag som framförs av bl.a. *Oberoende elhandlare* och *Solelkommissionen* bör noteras att motiven för att styra mot en högre andel elproduktion från vissa förnybara energikällor genom t.ex. specifika nedsättningar av energiskatten på elektrisk kraft framstår som svaga. Energiskatten på elektrisk kraft utgår på användningen av elekt-

ricitet och styr därmed till sin natur inte bort från eller till en viss typ av elproduktion samtidigt som utsläpp av koldioxid från elproduktion ingår i den handlande sektorn. Befintliga nedsättningar från normalnivån definieras också normalt utifrån olika användningsområden, snarare än utifrån elektricitetens ursprung. En nedsättning av energiskatten för att gynna vissa typer av elproduktion skulle därför vara att likställa med ett renodlat driftstöd och att betrakta som en avsteg från principen om att förorenaren ska betala. Det finns även ett flertal styrmedel som syftar till att stimulera till en ökad andel elektricitet från förnybara energikällor, det gäller även specifikt för småskaliga anläggningar. Exempelvis finns det ett investeringsstöd för solcellsanläggningar samt en skattereduktion för mikroproduktion av elektricitet från förnybara energikällor. Elproduktion från små anläggningar som producerar förnybar elektricitet är också fr.o.m. den 1 juli 2016, under vissa förutsättningar, av administrativa skäl undantagna från skatteplikt för energiskatt på elektrisk kraft (prop. 2015/16:1). Till exempel är den elektricitet som produceras i en solcellsanläggning med en toppeffekt som är mindre än 255 kilowatt undantagen från skatteplikt om ägaren inte förfogar över annan elproduktion och elektriciteten inte transporteras via elnätet. Därutöver finns även elcertifikatsystemet som genom sin utformning säkerställer att målsättningarna för utbyggnaden av ny elproduktion från förnybara energikällor kommer att nås. Regeringen får dock skäl att återkomma i frågan eftersom en utredare ser över förutsättningarna för att skattemässigt stimulera solenergi, i synnerhet elektricitet producerad med solceller (jämför prop. 2015/16:100, s. 52).

Förslaget om att skattskyldigheten för energiskatten på elektrisk kraft överförs till elnätsbolagen innebär bl.a. att den som säljer elektricitet för laddning av elbilar inte blir skattskyldig såsom elleverantör. Därmed bedömer regeringen att förslaget understödjer ambitionen om en fossiloberoende fordonsflotta.

11.7 Övriga effekter

Förslagen bedöms inte medföra betydande sociala eller fördelningsmässiga konsekvenser, t.ex. vad avser jämställdheten mellan kvinnor och män. Förslagen påverkar flera sektorer och även hushåll. Större företag i datacenterbranschen föreslås få lägre skatt medan hushåll och företag i vissa kommuner i norra Sverige föreslås få något högre skatt. Mindre företag i tillverkningsindustrin föreslås få en högre skatt i och med att ett återbetalningsförfarande införs och industriföretagens elanvändning utanför tillverkningsprocessen i norra Sverige föreslås beskattas enligt normalnivån. De direkta effekterna är högre elkostnader för de hushåll och företag som föreslås få en högre energiskatt på elektrisk kraft och lägre kostnader för de företag som föreslås få en lägre skatt.

Eftersom energiskatten på elektrisk kraft för företag tas ut på företagsnivå, till skillnad från skatten på hushåll som tas ut på individnivå, går det inte att direkt se effekterna av en reform på mäns och kvinnors ekonomiska situation. Det går dock att belysa effekterna i termer av vem som äger företagen och tar del av de effekter som förändrade skatter

innebär. Ägandet av företag är i stor utsträckning indirekt, via t.ex. privata och offentliga aktörer inom pensionssystemet. Mäns inkomster är generellt högre och därmed kan de förväntas ha en större andel av det indirekta ägandet. Män har också en större andel av det direkta ägandet i mindre icke börsnoterade företag. Därmed kan förändringar av energiskatten på elektrisk kraft för företag i större utsträckning förväntas påverka mäns inkomster.

Effekterna för hushållen beror på fördelningen mellan kvinnor och män. Om en större andel hushåll består av enbart kvinnor kommer kvinnorna att påverkas mer och vice versa. SCB:s statistik visar att ca 56 procent av ensamstående, med eller utan barn, är kvinnor. Det innebär att förslagen kan förväntas påverka hushåll med ensamstående kvinnor i något större utsträckning. Eftersom den föreslagna skattehöjningen för hushåll i norra Sverige är liten förväntas dock effekten av den skattehöjningen vara marginell. Sammantaget bedömer regeringen därför att såväl förslagets effekter på jämställdheten mellan kvinnor och män som de fördelningseffekter som förslagen ger upphov till kommer att vara begränsade.

12 Författningskommentar

12.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

11 a §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 5.5 Svenska stödordningar på elskatteområdet.

I paragrafen anges de bestämmelser i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, som innehåller sådana skattebefrielser som utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. De olika kategorierna av skattestöd definieras som stödordningar. Varje punkt i paragrafen avser en separat stödordning som antingen godkänts av kommissionen genom ett beslut eller som kommissionen underrättats om med användning av kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, respektive kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. Ändringen innebär att de stödordningar som finns på elskatteområdet tas upp i de nya *punkterna 12–17*.

11 b §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 5.6 Stödmottagare.

I paragrafen definieras vilka som i LSE anses vara stödmottagare. I den *tredje punkten*, som är ny, framgår att stödmottagare för de stödordningar som tas upp i 11 a § 12–17 är de som förbrukat elektrisk kraft för det nedsättningsberättigade ändamålet.

14 §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslag i avsnitt 6 Lägre energiskatt på el för större datacenter. Genom den införs begreppet ”datorhall” i lagstiftningen. Det används för att avgränsa den krets som kan få nedsättning av energiskatten på elektrisk kraft som har förbrukats i en datorhall, genom avdrag enligt 11 kap. 9 § 9 eller återbetalning enligt 11 kap. 14 §.

Med en datorhall avses en anläggning (datacenter) där viss verksamhet bedrivs, med viss utrustning, och där den installerade effekten uppgår till minst 0,5 megawatt. I ett datacenter samlas således utrustningen för verksamheten i fråga på en och samma geografiska plats och inhyses i en och samma eller angränsande byggnader (anläggningen). Det är också där som beräkningen av effekten ska ske. Ett företag kan alltså inte lägga ihop effekten av flera mindre datacenter för att på så sätt omfattas av definitionen. Beräkningen av den installerade effekten bör i första hand kunna göras utifrån utrustningens märkeffekter. Det är den effekt utrustningen märkts upp med av tillverkaren. Saknas märkeffekt eller märkeffekten uppenbart avviker från vad som är korrekt måste den som vill komma i fråga för den lägre skatten på egen hand mäta effekten och det är även lämpligt att dokumentera hur beräkningen har gjorts.

I avsnitt 6 behandlas den närmare innebörden av begreppet datacenter. I ett datacenter består utrustningen som sådan i allt väsentligt av IT-utrustning och reserv- och skyddssystem för denna utrustning. Den förstnämnda typen av utrustning är naturligtvis det centrala, medan förekomsten och omfattningen av sistnämnda system kan variera. Vanligtvis är emellertid nivån på reserv- och skyddssystem mycket hög i ett datacenter, eftersom det många gånger är en förutsättning för att möta kundernas krav. IT-utrustningen i ett datacenter består av servrar, lagringssystem och utrustning för datakommunikation.

IT-utrustningens uppgifter hör samman med tjänster i anslutning till datakommunikation, säkerhetskopiering och lagringskapacitet. Utrustningen kan ägas av den som driver datorhallen eller av dennes kunder. Det sistnämnda är vanligen fallet i fråga om s.k. co-location företag, där företaget i fråga alltså hyr ut serverutrymme och därtill hörande tjänster till olika externa kunder. Det förstnämnda är vanligen fallet i fråga om stora multinationella företag som samlat sin datorkapacitet i datorhallar i olika delar av världen. I dessa fall är datorhallsföretagets kund vanligen något annat företag i koncernen.

Normalt har ett datacenter redundans i eltillförseln eller tillgång till reservkraft, redundanta anslutningar för datakommunikation, kontrollerad inomhusmiljö (t.ex. luftkonditionering, brandskydd) och olika säkerhetsanordningar. Reservsystemen gör att det finns redundans i olika avseenden. Det innebär att det finns alternativa system eller

komponenter som oberoende av varandra tjänar samma ändamål. Det handlar vanligtvis om reservkraft i form av batterier och bränsleladdade elgeneratorer, flera uttagspunkter från olika delar av elnätet och ett flertal olika förbindelser för datakommunikation. Allt i syfte att förebygga störningar eller driftstopp i verksamheten. Skyddssystemen kan handla om en i olika avseenden kontrollerad inomhusmiljö (t.ex. med avseende på temperatur, luftfuktighet och/eller partikelhalt), om brandskydd och om skalskydd av olika omfattning (inhägnad, inpassering, begränsad rörlighet inom byggnaden, m.m.) och om andra skydd.

När det kommer till annan verksamhet i datorhallen än ren uthyrning av serverutrymme, det vill säga informationstjänstverksamhet och informationsbehandling, kan följande nämnas. Typisk datorhallsverksamhet är t.ex. molnbaserade tjänster för dokumenthantering, e-post och externa databaser (såsom bilder, videor och kartor) samt olika lösningar för företags kundhanteringssystem.

Produktionen av datorhallstjänsterna kan vara företagsspecifik eller samlokaliserad (co-location), vilket innebär att aktören erbjuder sina kunder en datorhallsmiljö koncentrerad till ett ställe. Som exempel på verksamhet som i och för sig kan bedrivas i ett datacenter, men som inte ingår i definitionen kan nämnas förlagsverksamhet, telekommunikation och dataprogrammering.

När det kommer till den installerade effekten, som har behandlats något inledningsvis, förutsätter definitionen av datorhall att det är fråga om ett datacenter där den sammanlagda installerade effekten för annan utrustning än kyl- och fläktanläggningar uppgår till minst 0,5 megawatt. Med detta avses den samlade effekten av all den elektriska utrustning som finns i datacentret, utom kyl- och fläktanläggningar. Det är alltså inte bara fråga om själva datorerna, utan även belysning osv. Däremot ingår inte kyl- och fläktanläggningar, dvs. anordningar som syftar till att reglera och hålla temperatur och klimatförhållanden i datacentret på en för utrustningen och verksamheten ändamålsenlig nivå. De små fläktar som sitter på själva IT-utrustningen är följaktligen inte kyl- och fläktanläggningar, utan ska ingå i den sammanlagda effekten. Det kan noteras att när väl effekten för den utrustning som får inräknas överstiger effektgränsen, kommer avdraget respektive återbetalningen av energiskatten på elektrisk kraft enligt 11 kap. 9 § resp. 11 kap. 14 § att avse all elförbrukning i datorhallen, dvs. även sådan utrustning som i och för sig inte får beaktas vid beräkningen av definitionens effektgräns.

För att en datorhall ska föreligga enligt definitionen räcker det inte med att effektgränsen uppnås eller att näringsidkaren bedriver angiven verksamhet. Det krävs också att verksamheten med informationstjänster, m.m. är näringsidkarens huvudsakliga verksamhet och att näringsidkaren utövar sådan verksamhet i datacentret. Den kvantifierande bestämningen ”huvudsakligen” bör tolkas på motsvarande sätt som i annan skattelagstiftning, dvs. minst 75 procent (jämför prop. 1999/2000:2 del 1 s. 502 f). I detta sammanhang bör det, i förekommande fall, ställas i relation till omsättningen i näringsidkarens näringsverksamhet i Sverige.

15 §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslag i avsnitt 5.3 Nedsatt energiskatt på el endast genom avdrag eller återbetalning.

Genom den nya bestämmelsen införs en definition av begreppet landström i lagstiftningen. Den används för att avgränsa den krets som, enligt 11 kap. 14 §, kan få återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft som har förbrukats i ett skepp i hamn. Omfattningen motsvarar i sak den förbrukning som omfattas av nuvarande 11 kap. 3 § första stycket 2, tillsammans med den begränsning som följer av andra stycket, andra meningen i den bestämmelsen.

11 kap.

3 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 5.3 Nedsatt energiskatt på el endast genom avdrag eller återbetalning samt avsnitt 7 Nedsatt energiskatt för hushåll och tjänstesektor i vissa delar av norra Sverige.

Ändringen innebär att skattskyldiga endast kommer att ha en skattesats att hantera. Lägre skattenivåer för särskilda ändamål uppnås i stället genom avdrag eller återbetalning.

I *första stycket* regleras skattesatsen för energiskatt på elektrisk kraft för år 2017. Efter ändringen regleras endast en skattesats för elektrisk kraft som förbrukas och förbrukning får anses inträffa momentant vid överföringen till förbrukaren. I stycket sker även en språklig ändring.

Andra och tredje styckena innehåller bestämmelser om indexering som i huvudsak motsvarar nuvarande reglering. Basåret för indexeringen av skattesatsen för 2018 och efterföljande år uppdateras dock till 2016. Med anledning av att första stycket enligt förslaget endast ska reglera en skattesats ersätts de skrivningar som tidigare åsyftat flera skattesatser med skrivningar som åsyftar en skattesats.

5 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 5.4 Frivilligt skattskyldiga i vissa fall, m.m.

I bestämmelsen införs en ny *punkt 5*. I den nya punkten införs en skattskyldighet för den som godkänts som frivilligt skattskyldig enligt 6 §.

6 §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslagen i avsnitt 5.4 Frivilligt skattskyldiga i vissa fall, m.m.

I bestämmelsen regleras vem som får godkännas som frivilligt skattskyldig och som därigenom blir skattskyldig enligt punkten 5 i femte paragrafen. Bestämmelsen har utformats med förebild i 4 kap. 3 § som behandlar godkännande av s.k. upplagshavare, samt vad som i 4 kap. 5 och 15 §§ föreskrivs om möjligheten att återkalla ett godkännande som upplagshavare och lagerhållare.

I *första stycket* regleras de övergripande förutsättningarna för godkännande som frivilligt skattskyldiga. De som kan komma i fråga för godkännande är de som beräknas förbruka elektrisk kraft i mycket stor omfattning, om den övervägande delen av förbrukningen sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i en datorhall. Den övervägande delen av elförbrukningen måste således ske i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i en datorhall. Detta motsvarar de verksamheter som har lagts till i 11 kap. 9 § genom de nya

punkterna 8 respektive 9. Med ”övervägande del” avses mer än hälften (se prop. 2009/10:144 s. 35 ang. detta kvantifierande uttryck som också används i 1 kap. 9 § andra stycket). I detta fall relaterar det till all elektrisk kraft som näringsidkaren har förbrukat under ett kalenderår. Av avsnitt 5.4 framgår att regeringens bedömning att vid prövning av en ansökan om godkännande som frivilligt skattskyldig bör kravet på beräknad förbrukning i ”mycket stor omfattning” anses uppfyllt om den sökande beräknas förbruka minst 20 gigawattimmar elektrisk kraft per kalenderår men att gränsen ska regleras i förordningen om skatt på energi.

Av *andra stycket* framgår de ytterligare förutsättningar som måste vara uppfyllda för ett godkännande som frivilligt skattskyldig. Stycket motsvarar 4 kap. 3 § andra stycket 1.

I *tredje stycket* regleras när ett godkännande ska återkallas och motsvarar 4 kap. 5 § första stycket 1 och 3 samt andra stycket.

7 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 5.4 Frivilligt skattskyldiga i vissa fall, m.m.

Paragrafen behandlar när skyldighet att betala energiskatt inträder. Ändringen i punkten 1 innebär att punkten är tillämplig även på den som godkänts som frivilligt skattskyldig enligt 6 § och således inte enbart på den som är skattskyldig som producent eller elleverantör. Skattskyldigheten för dessa tre grupper ska inte inträda vid leveranser till andra som är skattskyldiga enligt 5 § 1, 2 eller 5. Detta framgår motsatsvis av första stycket punkten 1 a.

8 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 5.4 Frivilligt skattskyldiga i vissa fall, m.m.

Ändringen i *första stycket* innebär att bestämmelsen kommer omfatta samtliga som är skattskyldiga enligt 5 § och inte enbart de som är skattskyldiga enligt 5 § 1 och 2. Efter förändringen kommer således bestämmelsen omfatta bl.a. dem som godkänts som frivilligt skattskyldig. Vidare görs språkliga förändringar av första och *andra stycket* genom att ”skall” ersätts med ”ska” och ”på grundval av” ersätts med ”utifrån”.

9 §

Ändringen föranleds av förslag i avsnitt 5.3 Nedsatt energiskatt på el endast genom avdrag eller återbetalning, avsnitt 5.7 Företag utan rätt till statligt stöd, avsnitt 5.8 Skyldighet att lämna uppgifter, avsnitt 6 Lägre energiskatt på el för större datacenter samt avsnitt 7 Nedsatt energiskatt för hushåll och tjänstesektor i vissa delar av norra Sverige.

I *första stycket punkten 5* görs dels en språklig ändring, dels ändras bestämmelsen så att det klart framgår att avdragsrätt enligt denna punkt inte omfattar sådan förbrukning och försäljning som omfattas av avdragsrätt enligt punkten 2.

Av *första stycket punkten 6* framgår att rätt till avdrag enligt denna punkt förutsätter att avdragsrätt inte redan följer av någon av punkterna 2, 3 eller 5. Förändringen är enbart språklig.

I första stycket punkterna 8 och 9 regleras rätt till avdrag för skatt på elektrisk kraft som förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet (*punkten 8*) eller i en datorhall (*punkten 9*). Innebörden av datorhall regleras i en ny paragraf, 1 kap. 14 §. Avdrag enligt punkten 8 får endast göras i den mån avdragsrätt inte följer av föregående punkter. Någon motsvarande reglering är inte nödvändig för punkten 9, eftersom den verksamhet som förutsätts bedrivs i datorhallen inte är av det slaget att den samtidigt skulle kunna berättiga till avdrag enligt någon av de övriga punkterna i bestämmelsen.

Genom *punkten 10*, som är ny, införs en möjlighet för den skattskyldige att yrka avdrag för skatt på elektrisk kraft som förbrukats i de kommuner som uppräknas i 4 §, dvs. i de kommuner i norra delar av Sverige som tidigare har omfattats av den så kallade norrlandsskattesatsen. Avdragsrätten gäller inte enbart för förbrukning av elektrisk kraft som den skattskyldige själv förbrukat utan även för annans förbrukning av elektrisk kraft som den skattskyldiges skattskyldighet inträtt för.

Nedsättningen är inte tillgänglig för stödmottagare som är företag utan rätt till statligt stöd. För att särskilja de olika stödordningarna och för att säkerställa att nedsättningen endast omfattar elektrisk kraft som förbrukas i hushåll och tjänstesektor exkluderas förbrukning för viss verksamhet från nedsättningen. För elektrisk kraft som förbrukas i datorhall, yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet, i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, eller som landström uppnås en lägre skattenivån i stället genom särskilda nedsättningsmöjligheter i föregående punkter eller genom 12, 12 a, 12 b eller 14 §§. Vad som avses med ”landström” regleras i en ny paragraf, 1 kap. 15 §.

En förutsättning för avdrag enligt punkterna 8, 9 och 10 är att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. I prop. 2015/16:159 Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet föreslås en definition av ”företag utan rätt till statligt stöd” i en ny paragraf, 1 kap. 12 § LSE.

I *andra styckets* första mening regleras med vilket belopp avdrag får göras under första stycket punkterna 8 och 9.

I andra styckets andra mening anges med vilket belopp avdrag får göras enligt första stycket punkten 10.

I andra styckets tredje mening regleras att avdrag endast får medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare samt avdragets fördelning per individuell stödmottagare. Detta är således en nödvändig, men inte i sig tillräcklig, förutsättning för avdrag. I avsnitt 5.5 Svenska stödordningar på elskatteområdet samt avsnitt 5.6 Stödmottagare lämnas förslag till förändring av de definitioner av ”stöddordning” respektive ”stödmottagare” som genom lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi införs i LSE genom två nya paragrafer, 1 kap. 11 a och 11 b §§. Avdragets fördelning på stödmottagare kommer i praktiken endast få betydelse för avdrag enligt första stycket punkt 10 eftersom stödmottagaren i övriga fall utgörs av den skattskyldige själv.

Av andra styckets fjärde mening följer att det särskilda uppgiftslämnandet rörande stödmottagaren, dvs. förbrukaren, endast är en förutsättning för avdrag när den till stödmottagaren hänförliga nedsättningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret. Kravet gäller således inte för den del av nedsättningen som uppgår till 50 000 euro eller mindre. När det gäller stöd under punkten 10 så är det fråga om stöd

som förmedlas genom att den skattskyldige yrkar avdrag för skatt på egen eller annans elförbrukning. Stödmottagarna kan i dessa fall få stöd förmedlad via fler än en skattskyldig utan de andras skattskyldigas vetskap. Gränsen för uppgiftslämnande avseende stöd under punkten 10 får här bedömas utifrån det stöd som den skattskyldige förmedlar till stödmottagaren oaktat eventuella andra stöd inom stödordningen som förmedlats av annan skattskyldig.

Av andra styckets femte mening framgår att avdragsrätt enligt första stycket 10 endast föreligger om avdragsrätt inte följer av tidigare punkter i första stycket.

12 §

Ändringen föranleds av förslag i avsnitt 5.3 Nedsatt energiskatt på el endast genom avdrag eller återbetalning, avsnitt 5.7 Företag utan rätt till statligt stöd samt avsnitt 5.8 Skyldighet att lämna uppgifter.

I bestämmelsen regleras under vilka förutsättningar återbetalning får medges av skatt på elektrisk kraft som förbrukas i yrkesmässig jordbruks- och skogsbruksverksamhet.

Ändringen i *första stycket* innebär att energiskattenedsättningen för elektrisk kraft som förbrukas i yrkesmässig jordbruks- och skogsbruksverksamhet regleras i denna paragraf. Den nedsatta skattenivån för yrkesmässig vattenbruksverksamhet regleras fortsättningsvis i 12 a §. Stycket ges även en annan språklig utformning.

Av det *andra stycket* följer att en förutsättning för återbetalning är att sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd samt att denne lämnar uppgifter om stödmottagare. Definitioner av ”företag utan rätt till statligt stöd” samt ”uppgifter om stödmottagare” införs i två nya paragrafer, 1 kap. 12 § respektive 13 §, genom lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Kravet på särskilt uppgiftslämnande gäller som villkor för den del av återbetalningen som är hänförlig till förbrukning i jordbruks- eller skogsbruksverksamhet som överstiger 50 000 euro under kalenderåret. Kravet gäller således inte om den sammanlagda nedsättningen under kalenderåret uppgår till högst 50 000 euro. Med sammanlagd nedsättning avses både avdrag och återbetalning. I första stycket görs även en justering i syfte att klargöra att det är förbrukaren som ska ansöka om återbetalning.

Det tidigare andra stycket har delats upp i två stycken. Av tredje stycket framgår hur återbetalningsbeloppet räknas ut samt att prövningen mot beloppsgränsen görs i förhållande till det skattebelopp som är hänförlig till den elektriska kraft som förbrukats för ändamålet under det kalenderår som ansökan avser.

Ändringen i *fjärde stycket* innebär att ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt. Då andra ändringar leder till att lägre skattenivåer uppnås genom återbetalning och avdrag i stället för genom flera skattesatser så kan ordet skattesatsen tas bort.

Ändringen i *femte stycket* innebär att ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden. När det gäller tidpunkten för ansökan sker ingen ändring i sak.

Av det nya *sjätte stycket* framgår att en begäran som har lämnats för en sökande som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden, om det

inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden. Bestämmelsen har utformats med förebild i 8 § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete (se prop. 2014/15:10 s. 27 och prop. 2008/09:77 s. 89). Motsvarande presumptionsregel föreslås även införas i 11 kap. 12 a, 12 b och 14 §§. Med femte och sjätte stycket motsvarande bestämmelser införs i 9 kap. 7 § LSE genom lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Motsvarande bestämmelser för deklARATIONER finns i 4 kap. 2 § (2011:1244) skatteförfarandelagen.

12 a §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslag i avsnitt 5.7 Företag utan rätt till statligt stöd samt avsnitt 5.8 Skyldighet att lämna uppgifter.

I bestämmelsen regleras under vilka förutsättningar återbetalning får medges av skatt på elektrisk kraft som förbrukas i yrkesmässig vattenbruksverksamhet.

Av *första stycket* framgår att det är förbrukaren som ska ansöka om återbetalning. Av *andra stycket första punkten* framgår att återbetalning inte får ske om sökanden är ett företag utan rätt till statligt stöd. En ny paragraf, 1 kap. 12 § LSE, med en definition av företag utan rätt till statligt stöd införs genom lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Av första stycket *andra punkten* framgår att återbetalning endast får ske om sökanden är ett litet eller medelstort företag enligt bilaga 1 i FIBER. Begränsningen följer av att FIBER enligt artikel 1.1 bara är tillämplig på stöd som beviljas små och medelstora företag. Av artikel 1.1 i bilaga 1 framgår att kategorin mikroföretag samt små och medelstora företag utgörs av företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner euro eller vars balansslutning inte överstiger 43 miljoner euro per år. Av övriga bestämmelser i bilaga 1 framgår hur beräkningen av bl.a. årsomsättning ska göras. Slutligen framgår av första stycket *tredje punkten* att en förutsättning för återbetalning är att sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare. En ny paragraf, 1 kap. 13 § LSE, med en definition av ”uppgifter om stödmottagare” införs genom lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Av *tredje stycket* framgår att kravet på särskilt uppgiftslämnande gäller som villkor för den del av återbetalningen som överstiger 15 000 euro under kalenderåret.

Fjärde stycket motsvarar 12 § fjärde stycket.

Femte stycket motsvarar 12 § femte stycket.

Sjätte stycket motsvarar 12 § sjätte stycket.

12 b §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslag i avsnitt 5.3 Nedsatt energiskatt på el endast genom avdrag eller återbetalning, avsnitt 5.7 Företag utan rätt till statligt stöd samt avsnitt 5.8 Skyldighet att lämna uppgifter.

I bestämmelsen regleras rätten till återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft som har förbrukats som landström. Den lägre skattenivån för elektrisk kraft som förbrukats som landström har tidigare reglerats i

3 §. Vad som avses med landström definieras i en ny paragraf, 1 kap. 15 §.

Av *första stycket* framgår att det är förbrukaren som ska ansöka om återbetalning.

Av *andra stycket* framgår att återbetalning inte får ske om sökanden är ett företag utan rätt till statligt stöd. En ny paragraf, 1 kap. 12 § LSE, med en definition av företag utan rätt till statligt stöd införs genom lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Vidare gäller att sökanden måste lämna sådana uppgifter om stödmottagare samt uppgifter om återbetalningens fördelning på respektive ändamål. En ny paragraf, 1 kap. 13 § LSE, med en definition av ”uppgifter om stödmottagare” införs genom lagen (2016:505) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Uppgiftslämnandet är ett nödvändigt, men inte i sig tillräckligt, villkor för återbetalning. Kravet på särskilt uppgiftslämnande gäller som villkor endast för den del av återbetalningen för förbrukning som överstiger 50 000 euro under kalenderåret.

Tredje stycket motsvarar 12 § andra stycket.

Fjärde stycket anger med vilket skattebelopp återbetalning kan göras.

Av *femte stycket* framgår, på motsvarande sätt som gäller enligt 12 § fjärde stycket och 12 a § fjärde stycket, att ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår samt möjligheterna till kvartalsvis återbetalning.

Sjätte stycket motsvarar 12 § femte stycket och 12 a § femte stycket.

Sjunde stycket motsvarar 12 § sjätte stycket och 12 a § sjätte stycket.

14 §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslaget i avsnitt 5.3 Nedsatt energiskatt på el endast genom avdrag eller återbetalning, avsnitt 5.7 Företag utan rätt till statligt stöd, avsnitt 5.8 Skyldighet att lämna uppgifter, avsnitt 6 Lägre energiskatt på el för större datacenter.

Med bestämmelsen, som är ny, införs genom *första stycket* en rätt till återbetalning av energiskatt som för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet och datorhallar korresponderar mot skattskyldiga förbrukares avdragsrätt enligt 9 §. Återbetalningsmöjligheten kan användas av dem som inte kan få stödet direkt som ett avdrag eftersom de inte är skattskyldiga.

Andra stycket och *tredje stycket* motsvarar 12 b § andra stycket och tredje stycket. Till skillnad från 12 b § omfattar 14 § nedsättning för förbrukning för fler än ett ändamål. Kravet på särskilt uppgiftslämnande gäller som villkor endast för den del av återbetalningen för förbrukning som för ett av de två ändamålen (förbrukning i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i en datorhall) överstiger 50 000 euro under kalenderåret. Har exempelvis återbetalning beviljats för båda ändamålen gäller kravet på uppgiftslämnande endast om nedsättningen för något av de enskilda ändamålen överskrider beloppsgränsen.

Fjärde stycket första meningen anger med vilket skattebelopp återbetalning kan göras. Andra meningen innehåller ett tröskelvärde – 12 000 kronor per kalenderår. Av det skattebelopp som kan beräknas enligt första meningen återbetalas endast den del av skillnaden mellan betalt skattebelopp och 0,5 öre per kilowattimme som överstiger tröskelvärdet.

Femte stycket motsvarar 12 § fjärde stycket. Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår och kan enbart lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Sjätte stycket motsvarar 12 § femte stycket, 12 a § femte stycket och 12 b sjätte stycket.

Sjunde stycket motsvarar 12 § sjätte stycket, 12 a § sjätte stycket och 12 b § sjunde stycket.

12.2 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

7 kap.

1 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 5.4 Frivilligt skattskyldiga i vissa fall, m.m.

Förändringen av punkten 10 g innebär att frivilligt skattskyldiga läggs till bland de skattskyldiga som ska registreras av Skatteverket.

53 kap.

5 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 8 Följdändring i skatteförfarandelagen.

I bestämmelsen regleras när vissa beslut är att anse som beslut om punktskatt. Ändringen i punkten 2 innebär att även beslut om återbetalning enligt 11 kap. 12 a, 12 b och 14 §§ LSE är att anse som beslut om punktskatt.

12.3 Förslaget till lag om ändring i lagen om (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

11 a §

Ändringarna föranleds av förslaget i avsnitt 9.6 Följdändring med anledning av att lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering upphört att gälla.

Ändringen innebär ingen förändring i sak utan är enbart en justering av hänvisningarna i punkterna 12, 13 och 14 för att följa den omnumrering som görs i 11 kap. 9 § första stycket.

17 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 9.2 Skattskyldighet för nätinnehavare.

I paragrafen, som är ny, definieras termen nätinnehavare. Av definitionen följer att vid tillämpning av bestämmelserna i 11 kap. avses

med nätinnehavare den som med stöd av en enligt 2 kap. ellagen (1997:857) meddelad koncession överför elektrisk kraft.

11 kap.

2 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 9.2 Skattskyldighet för nätinnehavare och 9.5 Utformningen av reglerna för skattskyldighetens inträde.

Ändringarna i *första stycket punkten 2* är en följd av att nätinnehavarna tar över rollen som skattskyldiga från leverantörerna varvid samtidigt överföring istället för leverans får betydelse för såväl skattskyldighet som skattskyldighetens inträde. Termen "levererats" ersätts därför med "överförts" samtidigt som hänvisningen till "leverantör" och "leverantören", vilka var skattskyldiga före ändringen, ersätts med "nätinnehavare" respektive "nätinnehavaren". Någon ändring av det från skatteplikt undantagna området är inte avsedd.

5 §

Ändringarna föranleds av förslagen i avsnitt 9.2, 9.3, 9.4 och 9.6.

Av *första stycket punkten 1* följer att den som i Sverige framställer skattepliktig elektrisk kraft är skattskyldig såsom producent. Skattskyldigheten som producent begränsas genom ett undantag i bestämmelsens sista stycke.

I första stycket *punkten 2* anges att den som är nätinnehavare är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft. Vad som avses med nätinnehavare regleras i en ny paragraf, 1 kap. 17 §.

Punkten 3 reglerar skattskyldigheten för den som fått elektrisk kraft överförd mot försäkran. I och med att nätinnehavarna tar över rollen som skattskyldiga från leverantörerna, har termen "förvärvats" ersatts med termen "överförts". Vidare har uttrycket "säljer eller förbrukar" ersatts med termen "använder", vilken innefattar såväl försäljning som förbrukning, jämför t.ex. 4 kap. 1 § 7 LSE. Samtliga ändringar är av redaktionell karaktär.

Den tidigare punkten 4, andra stycket samt fjärde stycket tas bort eftersom bestämmelserna inte tillämpas för tid efter 2017. Efter omnumrering av punkterna kommer därefter skattskyldigheten för frivilligt skattskyldiga regleras i *punkten 4* varefter *punkten 5* behandlar skattskyldigheten för den som för in elektrisk kraft till Sverige via ett elnät för vilket koncession inte har meddelats. Skyldig att betala energiskatt enligt punkten 5 är den som innehar det aktuella elnätet.

Det tidigare tredje stycket reglerade skattskyldighet för den för vars räkning elektrisk kraft förs in till Sverige och för den som fått frikraft utan att förutsättningarna i 2 § 3 varit uppfyllda. Genom att nätinnehavarna föreslås bli skattskyldiga blir denna förbrukning ändå beskattad. Det tredje stycket har därför tagits bort varefter det tidigare femte stycket, som innehåller ett undantag från skattskyldighet såsom producent, därmed blir ett nytt *andra stycke*. Det nya andra stycket kompletteras med en ny andra mening som innebär att Affärsverket svenska kraftnät inte ska vara skattskyldigt som nätinnehavare trots att verket bedriver sin verksamhet med stöd av koncession.

7 §

Ändringen föranses av förslaget i avsnitt 9.2 Skattskyldighet för nätinnehavare samt avsnitt 9.6 Följändring med anledning av att lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering upphört att gälla.

Paragrafen behandlar när skyldighet att betala energiskatt inträder, dvs. i vilka situationer som skatt ska tas ut.

I *punkten 1* klargörs inledningsvis att punkten är tillämplig på den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 4 dvs. producenter, nätinnehavare och frivilligt skattskyldiga. Hänvisningen till punkter i 5 § uppdateras med anledning av den omnumreringen som sker däri. Skattskyldigheten för dessa grupper av skattskyldiga ska inte inträda vid överföring till andra skattskyldiga enligt nämnda punkter. Detta framgår motsatsvis av första stycket punkten 1 a. Av denna punkt följer att skattskyldighet inträder först när skattepliktig elektrisk kraft överförs till någon som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 4, dvs. till någon som inte är producent, nätinnehavare eller frivilligt skattskyldig. Tidigare angavs att skattskyldigheten inträdde när elektrisk kraft "levereras" till en "förbrukare". I och med att nätinnehavarna tar över rollen som skattskyldiga från leverantörerna, har termerna "levereras" och "förbrukare" ersatts med de i sammanhanget mer adekvata termerna "överförs" respektive "någon". Med överföring avses även överföring av elektrisk kraft i nät som inte omfattas av koncessionsplikt. Även fortsättningsvis kommer skattskyldighet inträda för elektrisk kraft som överförs till förbrukare för förbrukning vid elframställning eftersom kraften, när överföringen sker ännu inte använts för framställning av elektrisk kraft.

Enligt första stycket punkten 1 b inträder skattskyldighet också när elektrisk kraft "förbrukas av den skattskyldige". Vad som här åsyftas är, liksom i dag, den skattskyldiges egen förbrukning av elektrisk kraft. Det rör sig således om att producenten förbrukar sin egenframställda elektriska kraft eller att nätinnehavaren själv förbrukar den elektriska kraft som han överför från sitt nät. Här avses även sådan elektrisk kraft som överförs till producent eller frivilligt skattskyldig och som förbrukas av denne.

I första stycket *punkten 2* anges att skattskyldigheten, då elektrisk kraft används på ett sätt som inte står i överensstämmelse med bestämmelserna i 9 § 1–5, inträder vid den tidpunkt då sådan användning sker. Med termen används avses härvid såväl förbrukning som överföring. Punkten stämmer i allt väsentligt överens med dess tidigare lydelse.

Enligt *punkten 3* inträder skattskyldigheten för den som själv för in elektrisk kraft, utan att den går via en nätinnehavares nät, vid den tidpunkt då den elektriska kraften förs in till Sverige.

I *andra stycket* anges att skattskyldighet inte inträder vid överföring av elektrisk kraft till det av Affärsverket svenska kraftnät ägda och förvaltade stamnätet. Det ska alltså vara möjligt för t.ex. en producent att överföra elektrisk kraft till stamnätet utan att skattskyldighet ska inträda, detta trots att Affärsverket svenska kraftnät inte ingår i gruppen av skattskyldiga. Elektrisk kraft som överförs för förbrukning i t.ex. verkets kontorslokaler omfattas inte av detta undantag.

Enligt *tredje stycket* inträder inte skattskyldighet med anledning av förbrukning när skattskyldighet inträtt redan innan den elektriska kraften förbrukas hos den skattskyldige.

9 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 9.2 Skattskyldighet för nätinnehavare samt avsnitt 9.6 Följdändring med anledning av att lagen om program för energieffektivisering upphört att gälla.

Tidigare angavs att avdrag i vissa i paragrafen angivna fall fick göras för skatt på elektrisk kraft som förbrukats eller sålts. I och med att nätinnehavarna tagit över rollen som skattskyldiga från leverantörerna har i första stycket punkterna 1–5 termen ”sålts” ersatts med den i sammanhanget mer adekvata termen ”överförts”.

I första stycket 2 har i förtydligande syfte klargjorts att avdrag också ska medges för energiskatt på sådan elektrisk kraft som överförts för att i huvudsak förbrukas för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer.

Med anledning av att de tidigare punkterna 6 och 7 saknar betydelse efter 2017 och därför tas bort enligt förslagen i avsnitt 9.6 sker en omnumrering i första stycket varefter tidigare punkterna 8–10 därefter får nummer 6–8. Hänvisningarna i *andra stycket* till berörda punkter uppdateras för att beakta omnumreringen.

11 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 9.5 Utformningen av reglerna för skattskyldighetens inträde.

I paragrafen har inledningsvis tagits in en hänvisning till 5 § första stycket 1, 2, 4 eller 5. Av denna ändring följer att paragrafen bara avser annan än skattskyldig producent, nätinnehavare, frivilligt skattskyldiga och de som har ett elnät för vilken koncession inte meddelats och som via detta elnät för in elektrisk kraft till Sverige.

Som en konsekvens av att nätinnehavarna tar över elleverantörernas roll som skattskyldiga har termen ”leverantören” ersatts med uttrycket ”den skattskyldige” vilket då innefattar såväl nätinnehavare som övriga skattskyldiga. Vidare har uttrycket ”får köpa” ersatts med det i sammanhanget mer adekvata uttrycket ”få ... överförd”. Dessutom har en språklig justering gjorts.

12.4 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

7 kap.

1 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 9.6 Följdändring med anledning av att lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering upphört att gälla.

Förändringen av punkten 10 g är en följd av omnumreringen i 11 kap. 5 § LSE och innebär ingen ändring i sak.

53 kap.

5 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 9.6 Följdändring med anledning av att lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering upphört att gälla.

I bestämmelsen regleras när vissa beslut är att anse som beslut om punktskatt. Ändringen innebär att hänvisningen till 11 kap. 13 § lagen om skatt på energi tas bort eftersom bestämmelsen upphävs.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 11 kap. 4 § ska upphöra att gälla, dels att 11 kap. 3, 5, 7, 9 och 12 §§ ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas sex nya bestämmelser, 1 kap. 12–15 §§ samt 11 kap. 6 och 14 §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

12 §

Med otillåten stödmottagare avses

1. företag i ekonomiska svårigheter enligt artikel 2 punkt 18 i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilka stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och
2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

13 §

Med uppgifter om stödmottagare avses uppgift om

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) stödmottagaren hör till enligt bilaga I till den förordning som avses i 12 §.
2. den region där stödmottagande företag är beläget på Nuts II-nivå enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS), och
3. stödmottagande företags

verksamhetsområde på Nace-gruppnivå enligt Rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen, i dess ändrade lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 761/93.

14 §

Med datorhall avses en anläggning (datacenter) där en näringsidkare, som huvudsakligen bedriver informationstjänstverksamhet, informationsbehandling eller uthyrning av serverutrymme och därtill hörande tjänster, utövar sådan verksamhet och datacentrets sammanlagda installerade effekt uppgår till minst 0,5 megawatt.

Effekten för kyl- och fläktanläggningar får inte räknas med i den installerade effekten enligt första stycket.

15 §

Med landström avses elektrisk kraft som förbrukas i skepp som används för sjöfart och som har en bruttodräktighet om minst 400, när skeppet ligger i hamn och spänningen på den elektriska kraft som överförs till skeppet är minst 380 volt.

Som landström anses inte elektrisk kraft som förbrukas när skeppet används för privat ändamål eller när skeppet är upplagt eller på ett varaktigt sätt är taget ur trafik.

11 kap.

3 §²⁷

Energiskatten utgör

1. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i

Energiskatten är 29,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

²⁷ Senaste lydelse SFS 2010:1088.

industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling,

2. 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i skepp som används för sjöfart och som har en bruttodräktighet om minst 400, när skeppet ligger i hamn och spänningen på den elektriska kraft som överförs till skeppet är minst 380 volt,

3. 18,5 öre per kilowattimme för annan elektrisk kraft än som avses under 1 och 2 och som förbrukas i kommuner som anges i 4 §, och

4. 28,0 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i övriga fall.

För kalenderåret 2011 och efterföljande kalenderår ska energiskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar *de* i första stycket angivna *skattebeloppen* multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2009. *Beloppen* avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång *de* omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Första stycket 2 gäller inte när skeppet används för privat ändamål eller när skeppet är upplagt eller på ett varaktigt sätt är taget ur trafik.

För kalenderåret 2018 och efterföljande kalenderår ska energiskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar *det* i första stycket angivna *skattebeloppet* multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2016. *Beloppet* avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång *det* omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

5 §²⁸

Skyldig att betala energiskatt (skattskyldig) är den som i Sverige

1. yrkesmässigt framställer skattepliktig elektrisk kraft (producent),
2. yrkesmässigt levererar av honom framställd skattepliktig elektrisk kraft eller av annan framställd elektrisk kraft (leverantör),

²⁸ Senaste lydelse 2004:1197.

3. för annat ändamål än som avses i 9 § 1-5 säljer eller förbrukar elektrisk kraft, som förvärvats utan skatt mot försäkran enligt 11 §,

4. för annat ändamål än det som var föremål för skattefriheten, säljer eller förbrukar elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt har gjorts enligt 9 § 7.

5. godkänts som frivilligt skattskyldig enligt 6 §.

Den som godkänts att delta i ett program för energieffektivisering enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering och som förbrukat elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt har gjorts enligt 9 § 6-7 eller skatten återbetalats enligt 13 § är skyldig att betala energiskatt om tillsynsmyndigheten beslutar att,

1. åtagandena enligt 14 eller 15 § lagen om program för energieffektivisering inte är uppfyllda, eller

2. återkalla godkännanden enligt 12, 17 eller 18 § lagen om program för energieffektivisering.

Den för vars räkning elektrisk kraft förs in till Sverige och den som utan att betala ersättning tar emot skattepliktig elektrisk kraft anses ha framställt den elektriska kraften.

Med tillsynsmyndighet i andra stycket, 7 b § första stycket och 11 c § första stycket menas den myndighet som avses i 19 § lagen om program för energieffektivisering.

6 §

Som frivilligt skattskyldig får godkännas den som beräknas förbruka elektrisk kraft i mycket stor omfattning, om den övervägande delen av förbrukningen sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i en datorhall.

För godkännande som skattskyldig enligt första stycket krävs att den som ansöker om att bli frivilligt skattskyldig är lämplig som frivilligt skattskyldig med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Godkännande som frivilligt skattskyldig ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om den frivilligt skattskyldige begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

7 §²⁹

Skyldigheten att betala energiskatt inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 <i>eller</i> 2, när elektrisk kraft a) levereras till en förbrukare som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 <i>eller</i> 2, eller b) tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, och 2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, när elektrisk kraft levereras till en köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning.	1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 <i>eller</i> 5, när elektrisk kraft a) levereras till en förbrukare som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 <i>eller</i> 5, eller

9 §³⁰

Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som

1. förbrukats eller sålts för förbrukning i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning, 2. i huvudsak förbrukats eller sålts för förbrukning för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer, 3. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan framställning av produkter som avses 6 a kap. 1 § 6, 4. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion, 5. förbrukats eller sålts för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 2, 6. förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den mån <i>avdrag inte har gjorts enligt 2, 3 eller 5,</i> 7. tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande enligt 11 a §.	6. förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den mån <i>avdragsrätt inte följer av 2, 3 eller 5,</i> 7. tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande enligt 11 a §, <i>8. förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet</i>

²⁹ Senaste lydelse 2002:422.

³⁰ Senaste lydelse 2004:1197.

hos den skattskyldige, om denne inte är en otillåten stödmottagare, i den mån avdragsrätt inte följer av 2, 3, 5 eller 6,

9. förbrukats i en datorhall hos den skattskyldige, om denne inte är en otillåten stödmottagare.

Avdrag enligt första stycket 8 och 9 medges med skillnaden mellan 29,5 öre och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 §.

För kalenderåret 2018 och efterföljande kalenderår ska skillnaden enligt andra stycket beräknas med de belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i första stycket angivna beloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2016. Beloppen avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade belopp som enligt denna paragraf ska användas vid avdrag påföljande kalenderår.

12 §³¹

Om elektrisk kraft har förbrukats i annan yrkesmässig jordbruksverksamhet än vid växthusodling eller i yrkesmässig skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskatt-

Om elektrisk kraft har förbrukats i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

³¹ Senaste lydelse 2007:1387.

ningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp beräknat efter skattesatsen 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

14 §

Om elektrisk kraft har förbrukats av annan än skattskyldig

1. i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet,
2. i en datorhall, eller
3. som landström

beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan från förbrukaren om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften, om sökanden inte är en otillåten stödmottagare och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 §.

Rätt till återbetalning föreligger för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp som uppgår till 0,5 öre per kilowattimme. I fall som avses i första stycket 1 och 2 får återbetalning endast göras för den del som överstiger 12 000 kr per kalenderår.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår och i fall som avses i första stycket 1 och 2 lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden

eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En begäran som lämnats för en sökande som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 1 §³² skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

1 §³³

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9 och 11–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,

³² Senaste lydelse 2014:1474.

³³ Senaste lydelse 2014:1474.

8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. Bilaga 1
eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen
(1972:266) om skatt på annonser och reklam,
10. den som är skattskyldig enligt
- a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
  - b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
  - c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring,
m.m.,
  - d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
  - e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563)
om tobaksskatt,
  - f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om
alkoholskatt,
  - g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första
stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första
stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,
  - h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
  - i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,
  - j) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkrafts-reaktorer,
eller
  - k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,
11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,
och
12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla
utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en
byggarbetsplats.
- Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare
enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför
sig till tiden före ikraftträdandet.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 1 kap. 11 a och 11 b §§ och 11 kap. 3, 9, 12 och 14 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 16 § och 11 kap. 12 a §.

*Lydelse enligt promemoria Vissa Föreslagen lydelse
statsstödskrav på bränsleskatte-
området*

1 kap.

11 a §

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § 1,
8. 6 a kap. 2 a § 2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a och 3 c–3 d §§,
11. 7 kap. 4 §.

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen *samt energiskatt på elektrisk kraft* förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § 1,
8. 6 a kap. 2 a § 2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a och 3 c–3 d §§,
11. 7 kap. 4 §,
12. 11 kap. 9 § första stycket 8 och 14 § första stycket 1,
13. 11 kap. 9 § första stycket 9 och 14 § första stycket 2,
14. 11 kap. 9 § första stycket 10,
15. 11 kap. 12 §,
16. 11 kap. 12 a §,
17. 11 kap. 14 § första stycket 3.

11 b §

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9, *eller*

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört motorbränslet in till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredje land i fall som avses i 11 a § 10 eller 11.

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9,

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredje land i fall som avses i 11 a § 10 eller 11, *eller*

3. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 12–17.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

16 §

De belopp i euro som anges i denna lag ska för varje kalenderår omräknas enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Lydelse enligt SOU 2015:87

Föreslagen lydelse

11 kap.3 §³⁴

Energiskatten är 29,5 öre per förbrukat kilowattimme elektrisk kraft.

För kalenderåret 2018 och efterföljande kalenderår ska energiskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2016. Beloppet avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Energiskatt ska betalas med 29,5 öre per förbrukat kilowattimme elektrisk kraft.

³⁴ Senaste lydelse 2010:1088.

Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som

1. förbrukats eller sålts för förbrukning i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats eller sålts för förbrukning för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan framställning av produkter som avses 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats eller sålts för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den *mån* avdrag inte har gjorts enligt 2,

6. förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den *mån* avdragsrätt inte följer av 2, 3 eller 5,

7. tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande enligt 11 a §,

8. förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet hos den skattskyldige, om denne inte är *en otillåten stödmottagare*, i den *mån* avdragsrätt inte följer av 2, 3, 5 eller 6,

9. förbrukats i en datorhall hos den skattskyldige, om denne inte är *en otillåten stödmottagare*.

5. förbrukats eller sålts för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den *utsträckning* avdrag inte har gjorts enligt 2,

6. förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den *utsträckning* avdragsrätt inte följer av 2, 3 eller 5,

förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande enligt 11 a §,

8. förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet hos den skattskyldige, om denne inte är *ett företag utan rätt till statligt stöd*³⁶, i den *utsträckning* avdragsrätt inte följer av *föregående punkter*,

9. förbrukats i en datorhall³⁷ hos den skattskyldige, om denne inte är *ett företag utan rätt till statligt stöd*,

10. förbrukats i kommuner som avses i 4 § av annan än företag

³⁵ Senaste lydelse 2004:1197.

³⁶ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

³⁷ Enligt lydelsen av 1 kap. 14 § SOU 2015:87.

utan rätt till statligt stöd³⁸ för Bilaga 2
annat ändamål än

- a) i industriell verksamhet,
- b) i en datorhall³⁹,
- c) i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet,
- d) i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, eller
- e) som landström⁴⁰.

Avdrag enligt första stycket 8 och 9 medges med skillnaden mellan 29,5 och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 §.

Avdrag enligt första stycket 8 och 9 medges med skillnaden mellan den för förbrukningsåret gällande skattesatsen enligt 3 § och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 10 medges med 9,6 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 8–10 får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 §⁴¹ samt uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare och fördelning av avdraget på stödmottagare gäller endast för avdrag som medför att stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret.

För kalenderåret 2018 och efterföljande kalenderår ska skillnaden enligt andra stycket beräknas med de belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i meningen angivna beloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2016. Beloppen avrundas till hela

³⁸ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

³⁹ Enligt lydelsen av 1 kap. 14 § SOU 2015:87.

⁴⁰ Enligt lydelsen av 1 kap. 15 § SOU 2015:87.

⁴¹ Lydelse enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

tiondels ören

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade belopp som enligt denna paragraf ska användas vid avdrag påföljande kalenderår.

12 §⁴²

Om elektrisk kraft har förbrukats i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp beräknat efter *skattesatsen* 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Om elektrisk kraft har förbrukats i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan från förbrukaren om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd⁴³. Återbetalning får endast ske om sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 §⁴⁴. Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår och lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp beräknat efter 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast ske när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

⁴² Senaste lydelse 2007:1387.

⁴³ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

⁴⁴ Lydelse enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande, som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 a §

Om elektrisk kraft har förbrukats i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan från förbrukaren om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften. Återbetalning får bara ske om sökanden

1. inte är ett företag utan rätt till statligt stöd⁴⁵,

2. är ett litet eller medelstort företag enligt bilaga 1 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och

3. lämnar uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13⁴⁶. Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda

⁴⁵ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

⁴⁶ I lydelsen enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

nedläggning som under kalenderåret överstiger 15 000 euro.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår och lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp beräknat efter 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast ske när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande, som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Lydelse enligt SOU 2015:87

Föreslagen lydelse

Om elektrisk kraft har förbrukats av annan än skattskyldig

1. i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet,
2. i en datorhall, eller
3. som landström

beslutar beskattningsmyndig-

14 §

Om elektrisk kraft har förbrukats av annan än skattskyldig

1. i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet,
2. i en datorhall⁴⁷, eller
3. som landström⁴⁸

beslutar beskattningsmyndig-

⁴⁷ Enligt lydelsen av 1 kap. 14 § SOU 2015:87.

⁴⁸ Enligt lydelsen av 1 kap. 15 § SOU 2015:87.

heten efter ansökan från förbrukaren om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften, om sökanden inte är *en otillåten stödmottagare* och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 §.

heten efter ansökan från förbrukaren om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften, om sökanden inte är *ett företag utan rätt till statligt stöd*⁴⁹ och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 §⁵⁰ *samt uppgift om nedsättningens fördelning på respektive ändamål. Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning under en stödordning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro.*

Rätt till återbetalning föreligger för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp som uppgår till 0,5 öre per kilowattimme. I fall som avses i första stycket 1 och 2 får återbetalning endast göras för den del som överstiger 12 000 *kr* per kalenderår.

Rätt till återbetalning föreligger för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp som uppgår till 0,5 öre per kilowattimme. I fall som avses i första stycket 1 och 2 får återbetalning endast göras för den del som överstiger 12 000 *kronor* per kalenderår.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår och i fall som avses i första stycket 1 och 2 lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En *begäran* som lämnats för en sökande som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

En *ansökan* som lämnats för en sökande som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

⁴⁹ Lydelse enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

⁵⁰ Lydelse enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 53 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

53 kap.

5 §⁵¹

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

2. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12 *eller 13 §* lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

2. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12, *12 a, 13 eller 14 §* lagen (1994:1776) om skatt på energi.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

⁵¹ Senaste lydelse 2011:1244.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 11 kap. 2, 5, 7, 9 och 11–11 b §§ ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 1 kap. 8 a §, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***1 kap.***8 a §*

Vid tillämpning av bestämmelserna i 11 kap. avses med nättinnehavare den som överför elektrisk kraft med stöd av en koncession enligt 2 kap. ellagen (1997:857).

11 kap.*2 §⁵²*

Elektrisk kraft är inte skattepliktig om den

1. framställts i Sverige i ett vindkraftverk av en producent som inte yrkesmässigt levererar elektrisk kraft,

2. i annat fall framställts i Sverige av en producent som förfogar över en installerad generatoreffekt av mindre än 100 kilowatt och som inte yrkesmässigt levererar elektrisk kraft,

3. till lägre effekt än 50 kilowatt utan ersättning levererats av en producent eller en leverantör till en förbrukare som inte står i intressegemenskap med producenten eller leverantören,

4. framställts och förbrukats på

1. framställts i Sverige

a) i en anläggning av mindre installerad generatoreffekt än 100 kilowatt

b) av någon som förfogar över en installerad generatoreffekt av mindre än 100 kilowatt, och

c) inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen (1997:857),

2. till lägre effekt än 50 kilowatt utan ersättning levererats av en producent eller en leverantör till en förbrukare som inte står i intressegemenskap med producenten eller leverantören,

3. framställts och förbrukats på

⁵² Senaste lydelse 2005:960.

fartyg eller annat transportmedel,
 5. förbrukats för framställning av elektrisk kraft, eller
 6. framställts i ett reservkrafts-
 aggregat.

fartyg eller annat transportmedel,
 4. förbrukats för framställning av elektrisk kraft, eller
 5. framställts i ett reservkrafts-
 aggregat.

Vad som i första stycket 1 a respektive b anges om installerad generatoreffekt ska för elektrisk kraft som framställs från

a) vind eller vågor motsvaras av 250 kilowatt installerad generatoreffekt,

b) sol motsvaras av 450 kilowatt installerad topp effekt, och

c) annan energikälla utan generator motsvaras av 100 kilowatt installerad effekt.

När en producent eller en anläggning framställer elektrisk kraft från olika energikällor ska, vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1 a respektive b, de installerade effekterna läggas samman. Vid sammanläggning ska de effekter som avses i andra stycket först räknas om till motsvarande 100 kilowatt installerad generatoreffekt.

5 §⁵³

Skyldig att betala energiskatt (skattskyldig) är den som i Sverige 1. yrkesmässigt framställer skattepliktig elektrisk kraft (producent),

2. yrkesmässigt levererar av honom framställd skattepliktig elektrisk kraft eller av annan framställd elektrisk kraft (leverantör),

3. för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5 säljer eller förbrukar elektrisk kraft, som förvärvats utan skatt mot försäkringen enligt 11 §,

4. för annat ändamål än det som varit föremål för skattefriheten,

Skyldig att betala energiskatt (skattskyldig) är den som

1. i Sverige yrkesmässigt framställer skattepliktig elektrisk kraft (producent),

2. är nättinnehavare,

3. för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5 använder elektrisk kraft, som överförs utan skatt mot försäkringen enligt 11 §,

4. för annat ändamål än det som varit föremål för skattefriheten,

⁵³ Senaste lydelse 2004:1197.

säljer eller förbrukar elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt gjorts enligt 9 § 7, *använder* elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt gjorts enligt 9 § 7, Bilaga 3

5. innehar ett elnät för vilket koncession inte meddelats och som via detta elnät för in elektrisk kraft till Sverige.

Den som godkänts att delta i ett program för energieffektivisering enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering och som förbrukat elektrisk kraft för vilken avdrag för skatt har gjorts enligt 9 § 6-7 eller skatten återbetalats enligt 13 § är skyldig att betala energiskatt om tillsynsmyndigheten beslutar att,

1. åtagandena enligt 14 eller 15 § lagen om program för energieffektivisering inte är uppfyllda, eller

2. återkalla godkännanden enligt 12, 17 eller 18 § lagen om program för energieffektivisering.

Den för vars räkning elektrisk kraft förs in till Sverige och den som utan att betala ersättning tar emot skattepliktig elektrisk kraft anses ha framställt den elektriska kraften.

Med tillsynsmyndighet i andra stycket, 7 b § första stycket och 11 c § första stycket menas den myndighet som avses i 19 § lagen om program för energieffektivisering.

Skattskyldig enligt första stycket 1 är inte den som enbart framställer elektrisk kraft i enlighet med 2 § första stycket 1 a och b. Skattskyldig enligt första stycket 2 är inte systemansvarig myndighet enligt 8 kap. 1 § ellagen (1997:857).

7 §⁵⁴

Skyldigheten att betala energiskatt inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, när elektrisk kraft

a) *levereras till en förbrukare* som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, eller

b) *tas i anspråk* för annat ändamål än *försäljning*, och

2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, när elektrisk kraft *levereras till en*

a) *överförs till någon* som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, eller

b) *förbrukas av den skattskyldige*,

2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, när elektrisk kraft *används* för annat

⁵⁴ Senaste lydelse 2002:422.

köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning.

ändamål än som avses i 9 § 1–5, och

3. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 5, när elektrisk kraft förs in till Sverige.

Skattskyldighet enligt första stycket 1 a inträder inte vid överföring av elektrisk kraft till det elnät som ägs av den myndighet som är systemansvarig enligt 8 kap. 1 § ellagen (1997:857).

Skattskyldighet enligt första stycket 1 b inträder inte om skattskyldighet redan har inträtt.

9 §⁵⁵

Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som

1. förbrukats eller *sålts* för förbrukning i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats eller *sålts* för *förbrukning* för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats eller *sålts* för förbrukning vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats eller *sålts* för förbrukning vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats eller *sålts* för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har

1. förbrukats eller *överförts* för förbrukning i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats eller *överförts* för *att i huvudsak förbrukas* för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats eller *överförts* för förbrukning vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats eller *överförts* för förbrukning vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats eller *överförts* för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har

⁵⁵ Senaste lydelse 2004:1197.

förändrats, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 2,

förändrats, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 2,

6. förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den mån avdrag inte har gjorts enligt 2, 3 eller 5,

7. tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande enligt 11 a §.

11 §⁵⁶

Annan än den som är skattskyldig *får köpa* elektrisk kraft utan energiskatt mot att han lämnar en försäkran till *leverantören* att den elektriska kraften *skall* användas för ett sådant ändamål som avses i 9 § 1–5.

Annan än den som är skattskyldig *enligt 5 § första stycket 1 eller 2 kan få* elektrisk kraft *överförd* utan energiskatt mot att han lämnar en försäkran till *den skattskyldige* att den elektriska kraften *ska* användas för ett sådant ändamål som avses i 9 § 1–5.

11 a §⁵⁷

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som

1. deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering,

2. förbrukar elektrisk kraft i annan industriell tillverkningsprocess än sådan som avses i 9 § 2, 3 eller 5, och

3. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheter i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare har rätt att från en skattskyldig *köpa* elektrisk kraft utan skatt i *det fall som omfattas* av godkännandet.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare har rätt att från en skattskyldig *få* elektrisk kraft *överförd* utan skatt i *enlighet med vad som framgår* av godkännandet.

11 b §⁵⁸

En skattebefriad förbrukare *skall* löpande bokföra *inköp* och *förbrukning* av elektrisk kraft befriad från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontrollen av att kraften använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

En skattebefriad förbrukare *ska* löpande bokföra *mottagande* och *användning* av elektrisk kraft befriad från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontrollen av att kraften använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

⁵⁶ Senaste lydelse 2004:1197.

⁵⁷ Senaste lydelse 2004:1197.

⁵⁸ Senaste lydelse 2004:1197.

_____

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014 i fråga om 11 kap. 2 § och i övrigt den 1 januari 2015.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

SOU 2015:87

Följande remissinstanser har yttrat sig över betänkandet:

Kammarrätten i Sundsvall, Förvaltningsrätten i Falun, Domstolsverket, Konsumentverket, Kommerskollegium, Försvarsmakten, Skatteverket, Konjunkturinstitutet, Umeå universitet, Uppsala universitet, Statens jordbruksverk, Sveriges lantbruksuniversitet, Naturvårdsverket, Konkurrensverket, Statens energimyndighet, Energimarknadsinspektionen, Trafikverket, Tillväxtverket, Tillväxtanalys, Arjeplogs kommun, Bollnäs kommun, Gällivare kommun, Härjedalens kommun, Karlskoga kommun, Linköpings kommun, Luleå kommun, Markaryds kommun, Malmö kommun, Skellefteå kommun, Storumans kommun, Åsele kommun, Östersunds kommun, Affärsverket svenska kraftnät, Business Sweden, Energieffektiviseringsföretagen, E.ON, Fortum, Innovations- & Kemiindustrierna i Sverige (IKEM), IT & Telekomföretagen, Jernkontoret, Lantbrukarnas riksförbund, Oberoende elhandlare, Regelrådet, Region Västerbotten, Skellefteå kraft AB, Skogsindustrierna, Svemin, Svensk energi, Svensk fjärrvärme, Svenskt näringsliv, Sveriges Hamnar, Sveriges Kommuner och Landsting samt Sveriges tvätteriförbund.

Följande remissinstanser avstår från att yttra sig eller har inte avhört:

Bengtsfors kommun, Botkyrka kommun, Forshaga kommun, Hagfors kommun, Härryda kommun, Högsby kommun, Klippans kommun, Kramfors kommun, Lysekils kommun, Ronneby kommun, Skara kommun, Skinnskattebergs kommun, Uppsala kommun, Vansbro kommun, Värnamo kommun, Västerviks kommun, Affärsverken Energi Karlskrona AB, Branschföreningen Tågoperatörerna, Facebook, Företagarna, Google, Konsumenternas energimarknadsbyrå, Microsoft, Svensk handel, Svensk Vindenergi, Svenska naturskyddsföreningen, Sveriges Redareförening samt Vattenfall.

Utänför remisslistan har även följande inkommit med svar:

Avesta kommun, Basindustririket, Echandia Marine Sweden AB, Falu kommun, Föreningen Svensk Sjöfart, Multigrad Solutions AB, Region Gävleborg, Reveman Energy Academy, Skärgårdsredarna, Svenska Bioenergiföreningen, Svenska Gjuteriföreningen, Svenska Kalkföreningen, Tekniska verken i Linköping AB, Umeå Energi samt Västerbottens Datacenterinitiativ.

Promemorian Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet

Följande remissinstanser har yttrat sig över promemorian:

Förvaltningsrätten i Falun, Domstolsverket, Datainspektionen, Kommerskollegium, Försvarsmakten, Skatteverket, Konjunkturinstitutet, Umeå universitet, Uppsala universitet, Skogsstyrelsen, Statens

jordbruksverk, Naturvårdsverket, Trafikverket, Transportstyrelsen, Konkurrensverket, Statens energimyndighet, Energimarknadsinspektionen, Tillväxtverket, Tillväxtanalys, Region Västerbotten, Lantbrukarnas Riksförbund, Näringslivets Regelnämnd, Regelrådet, Skogsindustrierna, Svensk Energi, Svensk fjärrvärme, Svenska Bioenergiföreningen, Svenskt Näringsliv, Sveriges kommuner och landsting, Teknikföretagen.

Följande remissinstanser avstår från att yttra sig eller har inte avhört:
SMF Skogsentreprenörerna, Vattenbrukarnas Riksförbund.

Utanför remisslistan har även följande inkommit med svar:
Fastighetsägarna, Svensk Solenergi, Vattenfall AB, Jernkontoret, Innovations- & Kemiindustrierna i Sverige (IKEM), Solelkommissionen, Oberoende elhandlare, Umeå energi AB, Svenska Elnätupproret, Statens fastighetsverk, ACON AB, Cygate AB, Fortlax AB och InfoQB AB.

SOU 2013:46

Följande remissinstanser har yttrat sig över betänkandet:
Kammarrätten i Sundsvall, Förvaltningsrätten i Falun, Konsumentverket, Boverket, Kommerskollegium, Skatteverket, Konjunkturinstitutet, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC), Havs- och vattenmyndigheten, Luleå tekniska universitet, Lunds universitet, Umeå universitet, Uppsala universitet, Statens jordbruksverk, Sveriges lantbruksuniversitet, Kungliga tekniska högskolan, Konkurrensverket, Elsäkerhetsverket, Statens energimyndighet, Energimarknadsinspektionen, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser, Tillväxtverket, Regelrådet, Affärsverket svenska kraftnät, Bostadsrätterna Sverige, Energigas Sverige, Fastighetsägarna Sverige, Företagarna, HSB Riksförbund, Lantbrukarnas riksförbund, Oberoende elhandlare, Riksbyggen, Svensk Elbrukarförening, Svensk energi, Svensk fjärrvärme, Svensk Solenergi, Svensk vindenergi, Svensk vindkraftförening, Svenska Naturskyddsföreningen, Svenskt näringsliv, Sveriges Allmännyttiga Bostadsföretag (SABO), Sveriges energiföreningars riksorganisation (SERO), Sveriges kommuner och landsting, Sveriges Tekniska Forskningsinstitut.

Följande remissinstanser avstår från att yttra sig eller har inte avhört:
Elmateriel Leverantörernas förening, Elöverkänsligas riksförbund, Konsumenternas Energimarknadsbyrå, Nord Pool Spot, Svensk Vattenkraftförening, Sveriges Konsumenter, Villaägarnas riksförbund.

Utanför remisslistan har även följande inkommit med svar:
Tekniska verken i Linköping, O2, Stockholms stad Miljöförvaltningen, Telge Energi Vind ek. för., Harald Överholm, Bixia, Fortum, EON Sverige, Vattenfall, Bengt Stridh, Telge Energi, Telge Kraft, Exergetics Energisystemteknik AB, Bostads AB Mimer, Hedemora kommun, Askersunds kommun, Sollentuna kommun, Svebio, Kalmar kommun,

